

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

**im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego**

Warszawa 2020

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

- **Materiały programowe i informacyjne,
opinie i stanowiska z 2019
i początku 2020 roku**

Nawet jeśli się mylisz, mów prawdę
Seneka

Publikacja nr 31

Warszawa, marzec 2020 r.

Redakcja:
mgr inż. Edmund Misterski,
dr Henryk Potrzebowski,
prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Zdjęcia:
dr Henryk Potrzebowski, Stanisław Dominiak,
Paweł Spychalski, Jan Tarajko

Realizacja:
Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM
05-077 Warszawa, ul. Orzechowa 2, tel. 22 629 80 38
e-mail: owpsim@post.pl
Nakład: 300 egz.

Spis treści

Wstęp	9
Geneza, tożsamość i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993-2020 r.).....	11
Dokument założycielski PLP	17
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	25
Pismo PLP do Ludwika Dorna – Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych.....	26
Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych	27
List Gratulacyjny Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do organizatorów i uczestników Jubileuszu 15-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego	28
List Gratulacyjny Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Olgierda Dziekońskiego z okazji 20-lecia PLP	29
Partnerzy Polskiego Lobby Przemysłowego	
Porozumienie o współpracy pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym	33

Porozumienie o współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej	36
--	----

Porozumienie Obywatelskie organizacji społecznych i związków zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami” z dnia 7 września 2004 roku	39
--	----

Porozumienie o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku między Polskim Lobby Przemysłowym a Fundacją FON	42
--	----

UROCZYSTOŚĆ 25-LECIA POWSTANIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO POD PATRONATEM HONOROWYM PREZYDENTA RP

Decyzja-List Gratulacyjny Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Dudy o objęciu Patronatem Honorowym nad uroczystością jubileuszową XXV-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego	48
---	----

UROCZYSTOŚĆ 26 ROCZNICY POWSTANIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Uroczystość 26 rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.....	53
--	----

HONOROWE WYRÓŻNIENIE POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO „BENE MERITUS PRO INDUSTRIA POLONIAE” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”)

Wygrawerowana tablica Honorowego Wyróżnienia PLP	61
--	----

Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”) w 2019 roku	62
--	----

Laureaci poprzednich sześciu edycji Honorowego Wyróżnienia pn. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”	67
---	----

PROPOZYCJE POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W SPRAWIE ZAGROŻEŃ POWSTAŁYCH W OKRESIE TRANSFORMACJI PO 1989 ROKU DLA INTEGRACJI ZIEM ZACHODNICH

Propozycje Polskiego Lobby Przemysłowego zgłoszone
Pani Minister Halinie Szymańskiej – Szefowej Kancelarii
Prezydenta RP – w nawiązaniu do Memoriału PLP z roku
ubiegłego w sprawie zagrożeń powstałych w okresie
transformacji po 1989 roku dla integracji Ziem Zachodnich .. 78

ZMAGANIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W SPRAWIE ZAWARCIA UMOWY OFFSETOWEJ W ZWIĄZKU Z POZYSKANIEM SAMOŁOTU WIELOZADANIOWEGO F-35

K O M U N I K A T. Posiedzenie Zespołu eksperckiego
ds. offsetu związanego z pozyskaniem wielozadaniowego
samolotu bojowego F-35 85

E K S P E R T Y Z A Zespołu eksperckiego powołanego
przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierająca propozycje do
umowy offsetowej w związku z pozyskaniem przez
Polskę samolotu wielozadaniowego F-35A 97

Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego.
Nie uwzględnienie ważnych, strategicznych interesów
Rzeczypospolitej przy zawieraniu kontraktu na zakup
samolotu bojowego V generacji F-35..... 108

Pismo do Pani Georgette Mosbacher – Ambasador Stanów
Zjednoczonych w Polsce 112

ZANIEPOKOJENIE STANEM I WYPOSAŻENIEM MARYNARKI WOJENNEJ RP

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie
zadań, stanu i wyposażenia Marynarki Wojennej RP 126

PRZESZŁOŚĆ, STAN OBECNY I PRZYSZŁOŚĆ POLSKIEGO PRZEMYSŁU LOTNICZEGO

Komunikat ze spotkania dotyczącego przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.. 133

Finał IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym..... 137

INNE WYSTĄPIENIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W OKRESIE 2019-2020..... 143

KONFERENCJE, KTÓRYCH POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE BYŁO WSPÓŁORGANIZATOREM

Zaproszenie na Ogólnopolską Konferencję Naukową pt. Przemysł obronny głównym podmiotem polityki gospodarczo-obronnej Polski..... 161

Zaproszenie na Konferencję Naukowo-Techniczną SECURITECH&DEFENSE 2019 w Dęblinie 165

Polskie Lobby Przemysłowe na łamach prasy i w Internecie w okresie 2019-2020 r. 175

Kalendarium Polskiego Lobby Przemysłowego (marzec 2019 r. – marzec 2020 r.)..... 207

Bibliografia dotychczasowych Wydawnictw PLP 211

Eugeniusz Kwiatkowski –
patron Polskiego Lobby Przemysłowego

WSTĘP

Niniejszy rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego został wydany z okazji dwudziestej siódmej rocznicy jego powstania. **W roczniku zamieszczone zostały stanowiska, opinie i wystąpienia, które Polskie Lobby Przemysłowe sformułowało w 2019 i na początku 2020 roku.** Zostały one przekazane najwyższym władzom i dowódcom wojskowym w Polsce. W najnowszym Roczniku PLP zamieszczono również wybrane zdjęcia z działalności Polskiego Lobby Przemysłowego i kalendarium wydarzeń w okresie 2019-2020 oraz reprodukcje wybranych wycinków prasowych i tekstów zamieszczonych w Internecie poświęconych działalności PLP i jego wystąpieniom oraz stanowiskom.

Rocznik zawiera dokumentację uroczystości 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego i VII edycji Honorowego Wyróżnienia PLP „**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**” (***Bene Meritus pro Industria Poloniae***). Zamieszczono w nim m.in.: Ekspertyzę Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierającą propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem przez Polskę samolotu wielozadaniowego F-35A, stanowiska dotyczące odbudowy Marynarki Wojennej RP – z udziałem polskiego przemysłu obronnego i stoczniowego oraz komunikaty i programy ogólnopolskich konferencji naukowych, których Polskie Lobby Przemysłowe było współorganizatorem.

Z okazji dwudziestej siódmej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego uczestniczącym w jego pracach: prezesom i dyrektorom przedsiębiorstw i instytutów, działaczom naszego partnera strategicznego SIMP oraz naszym eksper-

tom i współdziałającym z PLP działaczom związkowym, bardzo dziękuję za owocną współpracę mającą na celu obronę interesów polskiego przemysłu, zwłaszcza obronnego i wspieranie jego rozwoju.

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

A handwritten signature in black ink, reading 'Paweł Soroka' in a cursive script.

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Geneza, tożsamość i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993–2020 r.)

1. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego powstało 27 lat temu w Warszawie. Inicjatorami jego powołania byli dyrektorzy, pracownicy naukowcy współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich seminariów, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie i były poświęcone kondycji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, których istnienie było wówczas bardzo zagrożone. W trakcie tych konferencji wskazano na konieczność sformułowania długofalowej polityki przemysłowej, realizowanej przez państwo, od której odżegnywał się ówczesny rząd. Obowiązywała bowiem wówczas formuła lansowana przez ówczesnego ministra przemysłu Tadeusza Syryjczyka, że *„najlepszą polityką przemysłową jest brak polityki przemysłowej”*. Uczestnicy wspomnianych seminariów wspólnie doszli do wniosku, że konieczne jest stałe i systematyczne oddziaływanie na władze i polityków w celu obrony interesów polskiego przemysłu i stwarzania warunków dla jego rozwoju w globalizującym się świecie.

W ten sposób zrodziła się idea powołania Polskiego Lobby Przemysłowego, które ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku na zebraniu założycielskim, które odbyło się w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej. Nadano mu formę niezależnej organizacji społecznej, będącej poziomym porozumieniem o współdziałaniu działających na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz

związków zawodowych różnych nurtów i branż. Do PLP przystąpiła także grupa dyrektorów oraz ekspertów i pracowników naukowych działających na styku z przemysłem, w tym naukowców związanych z wojskiem. Polskie Lobby Przemysłowe stało się płaszczyzną uzgadniania i wypracowania stanowisk, opinii i ekspertyz w istotnych sprawach polskiego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i wysokiej techniki.

W tych kwestiach upoważnieni przedstawiciele poszczególnych instytucji i stowarzyszeń podpisali listę założycieli, będącą deklaracją uczestnictwa w działalności Polskiego Lobby Przemysłowego i akceptującą jego założenia programowe. Osoby fizyczne – dyrektorzy, prezesi i eksperci – wypełniły deklaracje członkowskie.

Polskie Lobby Przemysłowe w 1995 roku za swojego patrona wybrało wybitnego polskiego polityka gospodarczego i męża stanu Eugeniusza Kwiatkowskiego. W swojej działalności – jako nadrzędnym kryterium – PLP kieruje się polską racją stanu w gospodarce i konsekwentnie podejmuje wysiłki na rzecz suwerenności gospodarczej Polski w zglobalizowanym świecie. Nie jest związane z żadną opcją polityczną. **Należy podkreślić, że Polskie Lobby Przemysłowe nie prowadzi jakiegokolwiek działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniodawczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non-profit. Nie jest też klasyczną organizacją lobbystyczną, działa bowiem w oparciu o pracę społeczną, choć swoją działalność – w związku z wejściem w życie Ustawy o lobbingu – zgłosiła do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jako przejaw lobbingu społecznego, uzyskując z jego strony jego akceptację.**

W ciągu 27 lat swojego istnienia Polskie Lobby Przemysłowe wykazywało dużą aktywność w obronie polskiego przemysłu. Podejmowało również działania interwencyjne, mające na celu ratowanie przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla gospodarki lub obronności (np. Pressty Bolechowo, WZT „Elemis”, Zakładów Starachowickich „STAR” SA, ZM „Łucznik” S.A. w Radomiu, Stoczni Szczecińskiej, Fabryki Kabli w Ożarowie).

W okresie 27 lat swojej działalności PLP sformułowało ponad 400 opinii, opracowań i stanowisk oraz ekspertyz, dotyczących całej gospodarki, poszczególnych branż polskiego przemysłu lub konkretnych jego problemów oraz obronności. Przekazane one zostały Kancelarii Prezydenta RP, poszczególnym rządom i wybranym ministerstwom oraz komisjom sejmowym i senackim. Niejednokrotnie spotkały się one z odpowiedzią i wyjaśnieniami ze strony władz rządowych i parlamentarnych. W niektórych sprawach przedstawiciele PLP odbywali rozmowy na szczeblu ministerialnym lub w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego. Byli również zapraszani na posiedzenia poszczególnych komisji sejmowych i senackich. Wielokrotnie byli także przyjmowani przez szefów Sztabu Generalnego WP.

Do największych osiągnięć Polskiego Lobby Przemysłowego w czasie 27 lat jego istnienia należy zaliczyć opublikowane w 1996 roku opracowanie pt. *„Wielozadaniowy samolot bojowy dla wojsk lotniczych RP – szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat sposobu wyboru oferty”* oraz opracowanie pt. *„Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego”*, które w postaci książkowej zostało opublikowane w marcu 2000 roku. W 2004 roku opublikowany został *„Alternatywny program naprawy PKP”*. Natomiast w czerwcu 2005 roku wydany został *„Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy”*, opracowany przez – powołane z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego– Konwersatorium *„O lepszą Polskę”*, w pracach którego uczestniczyło ponad 40 intelektualistów i ekspertów. 17 grudnia 2008 r. Konserwatorium wznowiło swoje prace w celu opracowania *raportu poświęconego globalnemu kryzysowi finansowo – gospodarczemu*. Raport ten został ukończony wiosną 2011 i wydany w czerwcu 2011 roku w nakładzie 600 egz. Zawiera on diagnozę i określenie przyczyn tego kryzysu, zarówno w wymiarze światowym jak i w warunkach polskich, a ponadto propozycje

działań i narzędzi umożliwiających jego przezwyciężenie. W marcu 2012 r. został opracowany przez ekspertów PLP kolejny Raport pt. „Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”, opublikowany w roczniku PLP z 2012 roku. Natomiast w roczniku PLP z 2013 roku opublikowana została Część druga Raportu „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”. W listopadzie 2019 r. opracowana została Ekspertyza Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierająca propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem samolotu wielozadaniowego F-35.

Istotną formą działalności Polskiego Lobby Przemysłowego przez cały okres jego istnienia były i są ogólnopolskie konferencje problemowe i seminaria oraz fora dyskusyjne i programowe. **W ciągu 27 lat Polskie Lobby Przemysłowe – wspólnie z różnymi związkami zawodowymi i niektórymi uczelniami lub stowarzyszeniami – zorganizowało ich ponad pięćdziesiąt.** Wszystkie one kończyły się przyjęciem uchwał lub stanowisk, pod którymi podpisali się – oprócz PLP – przedstawiciele związków zawodowych i organizacji w nich uczestniczących. Referaty wygłaszane podczas tych konferencji były wydawane w formie książkowej lub zbindowanej.

Jako organizacji o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym, Polskiemu Lobby Przemysłowemu zależy na dotarciu ze swoimi opiniami i postulatami do społeczeństwa. Dlatego najważniejsze jego stanowiska, opinie i opracowania przedstawiane były na konferencjach prasowych, a ponadto zamieszczane na różnych portalach internetowych. **W czasie 27 lat istnienia, PLP zorganizowało ponad 80 konferencji prasowych. Za pomocą wyszukiwarki Google można wyszukać w Internecie setki artykułów i omówień wystąpień PLP będących wynikiem tych konferencji prasowych; większość z nich znajduje się także na stronach internetowych PLP: www.plp.info.pl.**

W celu zwiększenia swego oddziaływania i siły przebicia, a także dotarcia ze swoimi postulatami do środowisk pracowniczych, Polskie Lobby Przemysłowe doprowadziło do partnerskiej, ścisłej współpracy jego ekspertów ze środowiskami pracowniczymi, reprezentowanymi przez związki zawodowe różnych nurtów. **19 czerwca 1996 roku podpisane zostało porozumienie o współdziałaniu Polskiego Lobby Przemysłowego ze związkami zawodowymi różnych nurtów – ponad podziałami – w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu.** Sygnatariusze porozumienia zadeklarowali, że wspólnie będą monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości polskich branż strategicznych i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski. Polskie Lobby Przemysłowe wsparło także ruch zagrożonych polskich przedsiębiorstw, których reprezentanci 13 lipca 2002 roku w Stoczni Szczecińskiej powołali istniejący dwa lata Ogólnopolski Komitet Protestacyjny. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego Paweł Soroka wszedł wtedy do prezydium OKP. Nieco wcześniej PLP nawiązało współpracę z Komitetem Protestacyjnym Fabryki Kabli w Ożarowie i Komitetem Protestacyjnym Stoczni Szczecińskiej, dla którego przygotowało program ratowania stoczni i polskiego przemysłu stocznioowego.

10 marca 2004 roku Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zawarło Porozumienie o Współpracy ze swoim partnerem strategicznym – Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. 7 września 2004 roku, z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego, zawarte zostało Porozumienie Obywatelskie Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”. Sygnatariuszami Porozumienia są: Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” i Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk. Natomiast 17 stycznia 2007 roku podpisane zostało Porozumienie o Współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej, a w 2012 – z Ligą Konsumentów Energii.

Trwająca 27 lat działalność Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego świadczy o tym, że ta niezależna od ugrupowań politycznych społeczna organizacja gospodarcza non profit zawsze dążyła do połączenia kryteriów efektywności ekonomicznej z potrzebami społecznymi i interesami dużych grup społecznych, a nie z partykularnymi interesami tworzącej się w Polsce wąskiej oligarchii. Ważnym punktem odniesienia dla PLP są bowiem ideały Sierpnia 1980 roku.

2. Bieżącą działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego kieruje Gremium Koordynacyjne w składzie: inż. Zygmunt Dębiński, prof. dr Tadeusz Gałązka, mgr inż. Jerzy Horodecki, płk Jerzy Kade, mgr inż. Wiesław Klimek, inż. Czesław Książek, mgr Kazimierz Łasiewicki, mgr inż Edmund Misternski, dr Janusz Olszewski, dr Krzysztof Pająk, dr inż. Henryk Potrzebowski, dr Katarzyna Rawska i prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka.

Koordynatorem PLP – na kolejną kadencję wybrany został przez Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka, a sekretarzem dr inż. Henryk Potrzebowski. Komisję Rewizyjną PLP tworzą: mgr inż Jerzy Czeszko i Franciszek Michalski.

Adres Polskiego Lobby Przemysłowego:

00-050 Warszawa ul. Świętokrzyska 14a, pok. 540 (ZG SIMP)

tel. (22) 827-17-68, fax: (22) 826-03-54.

tel. kom. koordynatora PLP

prof. ucz. dr hab. Pawła Soroki:

603-425-568

e-mail: pawel@plp.info.pl

DOKUMENT ZAŁOŻYCIELSKI

Założenia programowo-organizacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego, przyjęte w trakcie zebrania założycielskiego w dniu 13 marca 1993 roku

Polski przemysł znalazł się w bardzo trudnej sytuacji. Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne, mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności. Szybko postępuje degradacja polskiej nauki i rośnie bezrobocie wśród inteligencji technicznej.

Dokonująca się w Polsce przebudowa gospodarki była dotąd procesem odgórnym, sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych. W przekształceniach nie uwzględniane są opinie i umiejętności praktyków – środowisk menedżerskich i inżynierskich, a także aspiracje i podmiotowe dążenia pracowników. Do przezwyciężenia recesji i wyprowadzenia kraju z kryzysu może przyczynić się wykorzystanie wielkiego potencjału tych środowisk. Szansą na powodzenie reform jest wykreowanie szerokiego ruchu, spełniającego funkcję lobby przemysłowego, skupiającego najlepszych fachowców. Niezbędne jest także wypracowanie długofalowej strategii zmian strukturalnych i własnościowych, wyznaczonej przez polską rację stanu i spełniającej aspiracje i oczekiwania społeczne. Dla realizacji tych celów powstało Polskie Lobby Przemysłowe.

1. Polskie Lobby Przemysłowe jest dobrowolnym porozumieniem o współdziałaniu równoprawnych i samodzielnych organizacji, związków zawodowych i stowarzyszeń związanych z przemysłem, działających na rzecz zahamowania regresu oraz pobudzenia i stymulowania procesów rozwojowych w przemyśle i poprawienia kondycji polskich przedsiębiorstw przemysłowych. Porozumienie będzie dążyć do przekształcenia się w przyszłości w ogólnopolską strukturę posiadającą osobowość prawną.

2. Lobby stanowi forum uzgadniania stanowisk i opinii oraz wspólnych działań w istotnych sprawach naszego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i nowoczesnych, uwzględniających różne aspekty, charakterystyczne dla tworzących je organizacji i stowarzyszeń. Jednocześnie lobby reprezentuje uzgodnione interesy polskiego przemysłu i przedsiębiorstw wobec parlamentu i jego komisji, rządu, samorządów terytorialnych i organizacji oddziałujących na sytuację w przemyśle.

3. Lobby jest ruchem niezależnym od ugrupowań politycznych i działa na rzecz popierania fachowców i oddzielenia ideologii od gospodarki.

4. Porozumienie będzie wpływać na politykę przemysłową państwa i uczestniczyć w jej realizacji, oraz oddziaływać na kierunki przekształceń własnościowych.

5. Istotnym celem porozumienia jest wywieranie wpływu na kształt decyzji parlamentarnych, rządowych i samorządowych dotyczących polskiego przemysłu i przedsiębiorstw oraz włączenie się w ich urzeczywistnienie – przy wykorzystaniu potencjału i możliwości organizacji i związków zawodowych współdziałających w ramach lobby.

§ 1

Swoje cele lobby realizuje poprzez:

- 1) Inicjowanie, opiniowanie i uzupełnianie projektów ważnych aktów prawnych odnoszących się do przemysłu i przedsiębiorstw.

- 2) Pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy między przedsiębiorstwami różnych branż.
- 3) Organizowanie i podejmowanie wspólnych przedsięwzięć – w tym akcji i działań w terenie.
- 4) Inspirowanie i organizowanie badań, prac projektowych i ekspertyz – we współpracy z profesjonalnymi placówkami naukowymi – dotyczących przemysłu i przedsiębiorstw, oraz upowszechnianie ich wyników.
- 5) Organizowanie seminariów, konferencji i spotkań o charakterze programowym.
- 6) Popieranie edukacji menadżerskiej, służącej podnoszeniu sprawności zarządzania przedsiębiorstwami w gospodarce rynkowej.
- 7) Nawiązywanie kontaktów i podejmowanie współpracy z organizacjami i instytucjami posiadającymi wpływ na sytuację w przemyśle i funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz organizacjami polonijnymi i wybitnymi polskimi specjalistami żyjącymi za granicą.
- 8) Reprezentowanie interesów skupionych w lobby organizacji w sporach z administracją państwową – z ich upoważnienia.

§ 2

Poszczególne organizacje i stowarzyszenia tworzące lobby reprezentowane są przez swoich przewodniczących lub sekretarzy albo przez upoważnionych przedstawicieli, co powinno zapewnić ścisły związek porozumienia ze środowiskami, których wyrazicielami są te organizacje i stowarzyszenia.

§ 3

Oprócz organizacji i stowarzyszeń tworzących lobby, w jego ramach działają:

- 1) Rada Dyrektorów przedsiębiorstw różnych branż i instytutów badawczo-rozwojowych, reprezentująca racje pracodawców.

- 2) Rada Związkowa złożona z przedstawicieli różnych związków zawodowych, reprezentująca racje pracobiorców.
- 3) Rada Naukowo-Doradcza, skupiająca pracowników naukowo-badawczych z uczelni i instytutów związanych z przemysłem i przedsiębiorstwami.

§ 4

Bieżąca działalność lobby – w uzgodnieniu z tworzącymi je podmiotami – prowadzi Gremium Koordynacyjne, złożone z osób deklarujących chęć aktywnego działania na rzecz całego lobby. Gremium wybiera koordynatora organizującego jego prace.

§ 5

Decyzje i stanowiska lobby przyjmuje metodą uzgodnień.

§ 6

W ramach porozumienia istnieją stałe komisje problemowe. Powoływane są także komisje zadaniowe.

§ 7

W ramach Polskiego Lobby Przemysłowego mogą tworzyć się ogniwa terenowe o zasięgu wojewódzkim lub międzywojewódzkim, które realizują cele programowe określone w niniejszych założeniach. Ogniwa terenowe mogą skupiać przedstawicieli tych środowisk z danego terenu, które zostały wymienione w pkt. 1 i § 3.

§ 8

Szczegółowe zasady funkcjonowania ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego określa regulamin przyjęty przez jego założycieli i uzgodniony z Gremium Koordynacyjnym PLP, które wspiera działalność ogniw terenowych.

Prof. dr hab. Jerzy Klamka odczytuje komunikat Kapituły Polskiego Lobby Przemysłowego o przyznaniu Honorowych Wyróżnień „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – w dniu 23 marca 2013 (I edycja)

Gen. Waldemar Skrzypczak – wiceminister obrony narodowej wręcza Honorowe Wyróżnienie „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” dla gen. prof. Sylwestra Kaliskiego, które odbiera jego syn (I edycja)

Uroczystość 23-rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego
w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w dniu 19 marca 2016 roku.
Wystąpienie Dyrektora ITWL prof. dr hab. Ryszarda Szczepanika

Uczestnicy uroczystości 23-rocznicy powstania PLP. Od prawej: Poseł
na Sejm RP Artur Soboń, Marszałek Senior, Poseł na Sejm RP Kornel
Morawiecki, Poseł na Sejm RP Andrzej Smirnow, Rektor-Komendant
Wojskowej Akademii Technicznej Gen. dyw. prof. Zygmunt Mierczyk
oraz red. Jolanta Czudak-Kiersz

**STATUS
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

STATUS POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

W związku z wejściem w życie U S T A W Y z dnia 7 lipca 2005 r. O DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ W PROCESIE STANOWIENIA PRAWA, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do **Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji** z pismem z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającym swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego (w załączeniu). Na pismo to otrzymało odpowiedź z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra – przez **Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego**, którą także tu załączamy.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pcz. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

L. dz. 9/2006

Warszawa, 24 marca 2006 r.

Szanowny Pan
Ludwik Dorn
Wicepremier Rządu RP
Minister Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Premierze,

W związku z wejściem w życie Ustawy o działalności lobbingsowej i z uwagi na prace nad stosownymi zmianami Regulaminu Sejmu i Senatu RP związanymi z tym faktem, pragniemy przedłożyć do Pańskiej akceptującej wiadomości co następuje:

1. Jak wiadomo, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agendy od kilkunastu lat prowadziły i nadal prowadzą swoją działalność jedynie dla dobra wspólnego, całkowicie społecznie, a więc bez jakiegokolwiek wynagrodzenia, kierując się wyłącznie najlepszym obywatelskim rozumieniem polskiej racji stanu. Jest to zatem działalność nie poddająca się zarówno wpływom politycznym, jak i naciskom komercjalizacji.

2. W toku prac Nadzwyczajnej Komisji Sejmowej do spraw wyżej wspomnianej ustawy, w których uczestniczył nasz reprezentant, dobitnie i konsekwentnie artykułowaliśmy istnienie już w Polsce tradycji lobbingu społecznego – w odróżnieniu do wprowadzanego do naszego kraju lobbingu zawodowego, finansowanego przez zainteresowane podmioty.

3. Dalsze nasze zamierzenia, cele i pełne jawności metody działania, podporządkowujemy idei pomyślności narodu i państwa polskiego, zdolnego do skutecznego konkurowania w ramach Unii Europejskiej i globalizującego się świata.

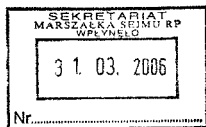
Bylibyśmy wdzięczni, jeśli zechciałby Pan Premier odpowiedzieć na ten list, akcentując zwłaszcza w nim zrozumienie dla naszych wysiłków.

Do wiadomości:

2 wyrazami' racumku

Pan Marek Jurek – Marszałek Sejmu RP

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
dr Paweł Soroka

Warszawa, dnia 24.07.2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

DAP/730-39/06/Am

**Pan
Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
00 – 050 Warszawa**

Szanowny Panie

W nawiązaniu do Pana wystąpienia na temat działalności lobbingowej Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend zwracam uwagę, że wszelkie działania lobbingowe, które byłyby prowadzone w sposób zgodny z prawem i innymi normami życia społecznego, oraz – jak Pan wspomniał w wyżej wymienionym wystąpieniu – z myślą o „idei pomyślności narodu i państwa polskiego”, zasługują na uznanie i poparcie.

Pragnę zatem wyrazić nadzieję, że działalność lobbingowa Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend pomoże w wypracowaniu najważniejszych rozwiązań prawnych.

Z pozdrowieniem

MINISTER
Spraw Wewnętrznych i Administracji
[Signature]
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 29 marca 2008 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
Jubileuszu 15 - lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego
Warszawa

serdecznie pozdrawiam uczestników i organizatorów uroczystych obchodów 15 - tej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego. Proszę przyjąć moje najlepsze gratulacje z okazji obchodzonego przez Państwa jubileuszu. Pragnę złożyć wszystkim osobom i instytucjom zaangażowanym w działania Polskiego Lobby Przemysłowego wyrazy uznania wobec roli, jaką organizacja odgrywa w debacie nad kondycją polskiej gospodarki i kształtem przemian ekonomicznych w naszym kraju.

Prowadzone przez Państwa przedsięwzięcie ma formułę organizacji non - profit, opiera się na pracy społecznej i nie forsuje żadnych partykularnych interesów. W swoich analizach i raportach starają się Państwo prezentować szerokie, interdyscyplinarne, merytoryczne spojrzenie i kierować się najlepiej rozumianą polską racją stanu. Są Państwo wierni przśłaniu Eugeniusza Kwiatkowskiego, postaci o ogromnych zasługach dla polskiego państwa i gospodarki, jednego z głównych twórców historycznych przedsięwzięć odrodzonej Rzeczypospolitej - portu w Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego.

W swojej działalności opiniodawczej i opiniotwórczej pragną Państwo pomagać w rozwiązywaniu problemów gospodarczych, w popularyzowaniu i przyswajaniu dobrych praktyk w zarządzaniu sektorem publicznym i przedsiębiorstwami, a także kształtować postawy mentalne w środowiskach związanych z polskim przemysłem. Z uznaniem należy podkreślić liczne inicjatywy i opracowania, przygotowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, jak *Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego* czy też *Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy*. Nie ulega wątpliwości, że Państwa wysiłki i aktywność, niejednokrotnie wymagające odwagi i nonkonformizmu, mają istotne znaczenie dla polskiej gospodarki i przemian cywilizacyjnych w naszym kraju, w budowanie suwerennej, demokratycznej, solidarnej Rzeczypospolitej, o wydajnej i mocnej gospodarce.

Pragnę raz jeszcze złożyć Państwu serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu. Życzę wszystkim, którzy związali swoją wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie z działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego, wielu kolejnych osiągnięć oraz satysfakcji z pracy dla Polski.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Olgiard Dziekoński
Sekretarz Stanu

Warszawa, 23 marca 2013 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystych obchodów 20-lecia powstania
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Państwo Benitwo,

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu dwudziestolecia powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Wszystkim działaczom Państwa organizacji składam wyrazy szacunku i uznania.

Doprowadzili Państwo do szerokiego porozumienia między różnymi instytucjami i stowarzyszeniami, menedżerami, ekspertami i związkowcami, aby razem poszukiwać najlepszych dróg rozwoju dla polskiego przemysłu, a zwłaszcza jego strategicznych branż. Słusznie wskazują Państwo, że w dzisiejszym globalnym świecie przybierają na znaczeniu zarówno procesy międzynarodowej kooperacji, jak i zaostrzonej konkurencji. Przyszłość Polski – także jako uczestnika Unii Europejskiej – w niemalym stopniu zależy od umiejętności zdefiniowania i chronienia naszych strategicznych interesów gospodarczych.

Za patrona swej działalności wybrali Państwo Eugeniusza Kwiatkowskiego, inicjatora rozwoju przemysłu II Rzeczypospolitej, którego idee i historyczne dokonania pozostają dla nas, współczesnych, nadal inspirujące. Przyznając honorowe wyróżnienia *Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu* przywołują Państwo również zasługi innych wybitnych postaci, animatorów polskiej myśli technicznej i rozwiązań przemysłowych, którzy kreslili przed Polską ambitne, perspektywiczne cele.

To cenne, że starają się Państwo postrzegać obecne wyzwania gospodarcze w podobnie szerokim wymiarze, definiując swoją działalność jako promowanie opinii biorących za punkt wyjścia żywotne interesy Rzeczypospolitej. Dziękuję za tę postawę społecznikowskiej służby i nowoczesnie pojmowanego patriotyzmu.

Życzę Polskiemu Lobby Przemysłowemu, aby również w przyszłości Państwa analizy i diagnozy przyczyniały się do wypracowania dobrych rozwiązań gospodarczych i wspierały doradczym głosem rozwój nowoczesnej polityki przemysłowej. Proszę przyjąć życzenia kolejnych sukcesów, poczucia spełnienia w społecznej misji oraz wszelkiej pomyślności.

Z wyrazami szacunku
Olgiard

**PARTNERZY
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym

Nawiązując do wieloletniej współpracy Polskiego Lobby Przemysłowego ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, mając na celu działania na rzecz dobra polskiej gospodarki i jej rozwoju, a także dążąc do zacieśnienia więzi między środowiskami – inżynierskimi i przemysłowymi, zawarto porozumienie pomiędzy:

Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, reprezentowanym przez prezesa SIMP – Andrzeja Ciszewskiego i wiceprezesa SIMP – Jana Salamończyka i Polskim Lobby Przemysłowym, reprezentowanym przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w § 9 pkt 3 statutu SIMP i założeniami programowo-organizacyjnymi PLP ustalają współpracę w zakresie formułowania opinii i ekspertyz dotyczących stanu polskiej gospodarki, a zwłaszcza przemysłu, i docierania z nimi do gremiów decydenckich i opinii publicznej.

§ 2

Współpraca pomiędzy SIMP i PLP realizowana będzie przez:

1. Organizowanie dyskusji i debat z udziałem ekspertów SIMP i PLP, poświęconych wybranym problemom ogólnym i branżowym.
2. Organizowanie wspólnych seminariów i konferencji o charakterze programowym.
3. Organizowanie wspólnych konferencji prasowych.
4. Wydawanie publikacji, prezentujących wspólne opinie i stanowiska.

§ 3

W konsekwencji postanowień określonych w § 1 i § 2 strony przyjmują następujące zakresy obowiązków:

1. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich:
 - a) wspólne występowanie z PLP na wewnątrz, w przypadkach gdy od występującego wymagane jest posiadanie osobowości prawnej,
 - b) udostępnianie nieodpłatne pomieszczeń na zebrania PLP i udzielanie mu swego adresu,
 - c) przechowywanie dokumentacji PLP.
2. Polskie Lobby Przemysłowe:
 - a) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez poszczególne sekcje i towarzystwa naukowo-techniczne SIMP,
 - b) udział w konferencjach i seminariach organizowanych przez SIMP,
 - c) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw,
 - d) promocję w środowiskach przemysłowych dorobku SIMP w zakresie postępu naukowo-technicznego.

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany oficjalnych dokumentów, stanowisk, materiałów konferencyjnych wydanych przez każdą ze stron.

§ 5

Strony postanawiają, że pełnomocnikami do spraw kontaktów roboczych będą:

- ze strony SIMP – Kazimierz Łasiewicki,
- ze strony PLP – Paweł Soroka.

§ 6

Strony postanawiają, że co roku dokonywana będzie ocena realizacji niniejszego porozumienia.

§ 7

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron z terminem 3-miesięcznym.

§ 8

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

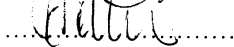
§ 9

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes SIMP
Andrzej Ciszewski

Wiceprezes SIMP
Jan Salamończyk

STOWARZYSZENIE
Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Zarząd Główny
00-950 W-wa, ul. Świętokrzyska 14A

Koordinator PLP
Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Warszawa, 2004-03-10.

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej

Pozytywne efekty dotychczasowej doraźnej współpracy na rzecz promowania obronności i bezpieczeństwa kraju, motywują Polskie Lobby Przemysłowe i Towarzystwo Wiedzy Obronnej do nadania jej instytucjonalnej, bardziej ścisłej i dynamicznej formy. Dlatego też układające się strony:

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego (PLP), reprezentowane przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę i Towarzystwo Wiedzy Obronnej, reprezentowane przez prezesa Zarządu Głównego TWO – Wiesława Józwicka zawierają porozumienie.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w założeniach programowo-organizacyjnych PLP i w statucie TWO (§ 6 pkt 3 i § 7 pkt 5), ustalają następujące płaszczyzny współpracy:

- 1) zapoznavanie i upowszechnianie dokumentów prawnych w dziedzinie obronności i gospodarki narodowej pracującej na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) popularyzowanie osiągnięć naukowych i technicznych, krajowych i zagranicznych związanych z obronnością;
- 3) formułowanie opinii i ekspertyz dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) współdziałanie w przedsięwzięciach promocyjnych PLP i TWO, m.in. na forum targów zbrojeniowych.

§ 2

Współpraca pomiędzy PLP i TWO realizowana będzie przez:

- 1) organizowanie wspólnych konferencji, sympozjów i warsztatów edukacyjnych o charakterze programowym;
- 2) wydawanie publikacji, prezentujących dorobek naukowy oraz opinie i stanowiska wypracowane przez oba stowarzyszenia;
- 3) wymianę informacji o najistotniejszych przedsięwzięciach PLP i TWO.

§ 3

Realizując postanowienia § 1 i § 2 niniejszego porozumienia, układające się strony przyjmują następujące zobowiązania:

1. Polskie Lobby Przemysłowe
 - a) udział w konferencjach i warsztatach edukacyjnych organizowanych przez TWO;
 - b) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw;
 - c) promowanie w środowiskach przemysłowych TWO oraz jego możliwości marketingowych za pośrednictwem wydawnictw („Wiedza Obronna”, „Zeszyt Problemowy”, „Biuletyn Informacyjny”) i płyt DVD, CD;
 - d) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez TWO.
2. Towarzystwo Wiedzy Obronnej
 - a) udział przedstawicieli TWO w przedsięwzięciach realizowanych przez PLP, dotyczących spraw obronnych i bezpieczeństwa państwa;
 - b) udział ekspertów TWO w opracowaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez PLP;
 - c) promowanie dokonań PLP w środowiskach, w których działa TWO;
 - d) udostępnienie wydawnictw TWO dla autorów publikujących materiały na temat przemysłu a przemysłu zbrojeniowego w szczególności;

e) współudział w realizowaniu filmów promujących polski przemysł (zakłady, grupy zakładów przemysłowych).

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany materiałów konferencyjnych wydawanych przez każdą ze stron.

§ 5

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron w terminie 3-miesięcznym.

§ 6

Porozumienie nie powoduje dla żadnej ze stron zobowiązań finansowych.

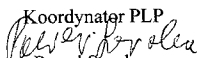
§ 7

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej strony.

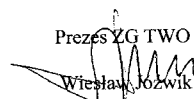
§ 8

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Koordinator PLP

Paweł Soroka

TOWARZYSTWO WIEDZY GOSPODARSTWA
ZARZĄD GŁÓWNY
03-446 Warszawa
ul. 11^{go} Listopada 17/19
NIP 526-068-17-72

Prezes ZG TWO

Wiesław Jozwik

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a.pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
PAŁAC KULTURY I NAUK
skr. poczt. 24
00-901 Warszawa, tel. 620-00-24, 666-66-99

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ SOLIDARNOŚĆ
ul. Waryńskiego 12, p. A 221
00-431 Warszawa, tel. 825-73-63

POROZUMIENIE OBYWATELSKIE
organizacji społecznych i związków zawodowych
„Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”
z dnia 7 września 2004 roku

Wobec wyzwań przed jakimi stanęła dzisiaj polska nauka, gospodarka, społeczeństwo, a także w związku z ogólnie znanym stanem organizacyjnym, budżetowym i zadłużeniowym Państwa, strony – sygnatariusze niniejszego porozumienia:

1. Polskie Lobby Przemysłowe – reprezentowane przez dr Pawła Sorokę – Koordynatora PLP i prof. Andrzeja Janickiego – Przewodniczącego Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP.
2. Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk – reprezentowany przez mgr Janinę Owczarek – Przewodniczącą Związku i prof. Andrzeja Straszaka – Wiceprzewodniczącego Związku.
3. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – reprezentowana przez dr Janusza Sobieszczańskiego – Przewodniczącego Krajowej Sekcji i dr Piotra Lewandowskiego – Wiceprzewodniczącego Krajowej Sekcji oświadczają wolę:

§ 1

Podpisania z dniem dzisiejszym porozumienia, którego celem jest współdziałanie w wykorzystywaniu pojawiających się szans rozwojowych i w skutecznym rozwiązywaniu kluczowych problemów w obszarze wspólnym nauki, gospodarki i społeczeństwa i ich relacjach wzajemnych – z wykorzystaniem inicjatyw i potencjału strony obywatelskiej w kraju i sieciach międzynarodowych.

§ 2

W szczególności chodzi o:

- stworzenie i systematyczne funkcjonowanie obywatelskiej platformy wymiany myśli i twórczego formułowania problemów i propozycji inicjujących działania własne i odwołujących się do współdziałania strony rządowej i strony samorządowej;
- zapewnienie systematycznego funkcjonowania owej platformy dla dobra nauki, gospodarki i społeczeństwa polskiego w kontekście strategii rozwojowych Unii Europejskiej i partnerów z poza niej;
- wykorzystywanie szans i możliwości powstających w ramach współpracy europejskiej i globalnej z uwzględnieniem metod i sposobów tworzenia efektu synergii;
- opracowywanie strategii i przedłożeń w sferze nauki i rozwoju, kierowanych do organizacji i instytucji pozarządowych, a zwłaszcza przedkładanych stronie rządowej i samorządowej na mocy posiadanego autorytetu i wypracowanego uznania owych stron dla działalności Porozumienia.

§ 3

Porozumienie tworzy swój organ zwany „Radą Porozumienia”. W skład Rady Porozumienia wchodzi sygnatariusze, których podpis został złożony pod tekstem Porozumienia, zwani także założycielami, i naukowe gremium złożone z utytułowanych pracowników naukowych.

§ 4

Przewodniczących samego Porozumienia, a także Rady Porozumienia wybierają ich uczestnicy.

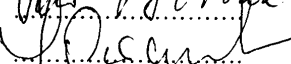
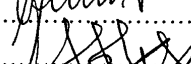
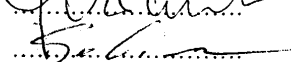
Regulaminy Porozumienia i Rady Porozumienia zostaną opracowane w terminie 2 miesięcy i zostaną zatwierdzone solidar-

nie przez sygnatariuszy tj. osoby podpisujące niniejsze Porozumienie.

§ 5

Porozumienie ma charakter otwarty, a przystąpienie do niego kolejnych uczestników wymaga uzgodnienia z jego sygnatariuszami.

Porozumienie niniejsze zostało podpisane w trzech jedno-brzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej uczestniczącej strony.

1. 	PODPISY	
2. 		
3. 		

POROZUMIENIE

o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku pomiędzy:

Polskim Lobby Przemysłowym, zwanym dalej „**PLP**” z siedzibą w Warszawie: 00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 A, pok.540, którego reprezentantem jest prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP,

a

Fundacją - Fundusz Obrony Narodowej, zwanej dalej „**Fundacja FON**” z siedzibą w Gdyni: 81-113 Gdynia, ul. Zieloną 13 A/4, której reprezentantem jest mgr inż. Mściwój Jerzy Jeżewski, prezes Zarządu Fundacji FON.

Polskie Lobby Przemysłowe (**PLP**) ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku, a więc istnieje już ponad 24 lata. Jest niezależną organizacją społeczną, będącą poziomym porozumieniem o współdziałaniu działającym na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. PLP nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniotwórczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non – profit. Nie jest klasyczną organizacją lobbystyczną, działa bowiem wyłącznie w oparciu o pracę społeczną. Uzyskała akceptację ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jako przejaw lobbingu społecznego (21.07.2006).

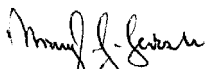
Fundacja – Fundusz Obrony Narodowej (Fundacja FON) z siedzibą w Gdyni powstała 23 marca 1994 roku, czyli istnieje już ponad 23 lata. Jest organizacją społeczną, nie prywatną, posiadającą status Organizacji Pożytku Publicznego (OPP). Fundacja FON nie prowadziła i nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej. Swoją działalność opiera wyłącznie o ofiary, jakie otrzymuje od osób fizycznych i od osób prawnych. Wszyscy członkowie Zarządu i Rady Fundacji FON pracują bezinteresownie, czyli społecznie. Jej obsługę finansową prowadzi Biuro Rachunkowe.

Za osiągnięcia, za patriotyczną oraz społeczną i humanitarną działalność Fundacja FON została odznaczona:

- Medalem Papieskim i Ryngrafem Jasnogórskiej Królowej Polski (2002 r.),
- Medalem „PRO MEMORIA” (2009 r.),
- Medalem płk. Zygmunta Miłkowskiego-Tomasza Teodora Jeża (2009 r.),

Od samego początku Fundacja FON starała się, aby swoją działalność kształtować w oparciu o:

- naukę społeczną Świętego Jana Pawła II. Jak to wyglądało, niech w skrócie zobrazują niżej wymienione fakty:
- Prorocza nobilitacja Fundacji FON przez Świętego Jana Pawła II (1999 r.),
- Pierwsze apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (2001r.),
- Nadanie tytułu „Honorowego Członka Rady Fundacji FON” dla Świętego Jana Pawła II (2003 r.),
- Święty Jan Paweł II udzielił specjalnego błogosławieństwa dla Fundacji FON oraz dla wspierających ją Ofiarodawców i Dobrodziejów (styczeń 2004 r.),
- Kolejne apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (maj 2004 r.),

1

- Święty Jan Paweł II prosił Fundację FON o szczególny sposób upamiętniania Poległych, Zaginionych, Zesłanych, a przede wszystkim za Pomordowanych, którzy swe życie oddali za Polskę (2005 r.),
- Za radą Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Fundacja FON przesłała bezpośrednio do Watykanu swoją dokumentację, jako świadectwo do procesu beatyfikacyjnego Świętego Jana Pawła (2006 r.),
- Cały komplet materiałów przesłanych przez Fundację FON do Rzymu został uznany za wiarygodny, skoro Biuro Postulacji zapewniło: „...że zostały one dołączone do całości dokumentacji procesu kanonizacyjnego Świętego Jana Pawła II.” (maj 2014 r.).

1. W najgłębszej trosce o losy Ojczyzny, dla wzbudzenia refleksji w obecnych oraz w przyszłych pokoleniach, sygnatariusze niniejszego Porozumienia pragną w szczególny sposób przypomnieć i podkreślić pokoleniowy patriotyzm i męczeństwo naszych Ojców i Dziadów bez względu na ich przekonania polityczne i ich światopogląd, bez względu na rodzaj munduru, jaki wówczas nosili.

Czas to najwyższy, abyśmy zakopali wszelkie swary i animozje polityczne w całej Polsce. Umiejemy w końcu zakopać nienawiść, która niszczy nasze społeczeństwo, nasze Państwo, a nawet nasze rodziny.

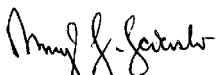
Pokochajmy w naszej Ojczyźnie – jej wartości. Pokochajmy jej czyny, jej moc oraz jej chwałę, jej cnoty i jej świętość. Ziemia ojczysta sama przez to powinna być nam szczególnie droga, że ślady Ducha pokoleń naszych Ojców i Dziadów nosi na sobie. Jest szczególnie źródło z którego Naród polski przez wieki czerpał swą moc i swoją nadzieję. To wielka Wiara naszych Ojców i Dziadów, która zawstydzała mądrość mądrych i roztropność roztropnych. Ta Wiara wskrzeszała w ich duszach najszlachetniejsze cnoty polskiego żołnierza, polskiego marynarza. Niech zatiumniają - cnota nad rozprężeniem, ład nad nieprawością, serce i miłość nad nienawiścią. Niech rozpocznie się pospolite ruszenie serc miłujących Ojczyznę z takim skutkiem, aby obudził się Duch Narodu ! Bez Wiary – której się wstydzimy, bez Miłości – którą gubimy, bez Honoru – Polska zginie!

2. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia nawiązują do najwspanialszych tradycji społecznej ofiarności w II RP:

- Komitetu Floty Narodowej, utworzonego w 1920 roku,
- Komitetu Funduszu Łodzi Podwodnej, utworzonego w 1926 roku,
- Komitetu Floty Narodowej, odtworzonego w 1927 roku,
- Funduszu Obrony Morskiej, powołanego w 1933 roku,
- Funduszu Obrony Narodowej, ustanowionego w 1936 roku, który to Fundusz przejął zadania i funkcje wyżej wymienionych Komitetów i FOM-u.

3. Celem niniejszego Porozumienia jest zainicjowanie oddolnego ruchu społecznego, działającego – wzorem przedwojennego FON-u - na rzecz zbiórki pozabudżetowych środków finansowych w różnej walucie oraz darów w naturze z metali i kamieni szlachetnych, które będą m.in. wspierać budżet Państwa w części przewidzianej na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP).

4. Wszelkie dary finansowe oraz dary w naturze z metali i kamieni szlachetnych otrzymywane od osób fizycznych oraz osób prawnych będą przekazywane imiennie dla Fundacji na niżej podane konta Funduszu Obrony Narodowej (Fundacji FON). Darczyńcy są wpisywani do specjalnego „Rejestru Darczyńców Fundacji FON”.

Dla darów w postaci środków finansowych istnieją poniższe konta w Banku PEKAO S.A., I Oddział w Gdyni:

(PLN) 87 1240 1239 1111 0000 1642 7220

(PLN) 32 1240 1239 1111 0010 4529 4115

(USD) 03 1240 1239 1787 0000 1642 7233

(GBP) 56 1240 1239 1789 0000 1642 7246

(EUR) 53 1240 1239 1978 0000 1642 7259

Dary w naturze muszą zawierać szczegółową metryczkę określającą:

- dane osobowe Ofiarodawcy i jego dane adresowe (tylko do wiadomości Zarządu Fundacji FON),
- nazwę daru w naturze, określenie jego próby oraz wartości.

5. W ciągu tych 23 lat działalności przeprowadzane były we Fundacji FON liczne kontrole różnego szczebla, nawet z MSWiA. Była również specjalna kontrola z Polonii, ze Szwecji. Żadna kontrola nie stwierdziła najmniejszych nadużyć, malwersacji. Dokumentacja finansowa Fundacji FON jest zachowana od samego początku działalności, czyli od marca 1994 roku. Zachowana jest od samego początku bardzo bogata dokumentacja opiniodawcza różnych środowisk społecznych, państwowych, w przeważającej większości wojskowych różnego szczebla.

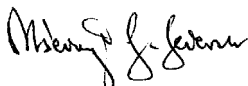
6. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia wystąpią do Prezydenta RP dr Andrzeja Dudy o Honorowy Protektorat nad Fundacją FON przy realizacji niniejszego Porozumienia dla dobra Sił Zbrojnych RP.

7. Na podstawie Statutu Fundacji FON paragraf 36, Sygnatariusze powołają Komisję Programową FON, której zadaniem będzie odpowiednie zagospodarowanie pozyskanymi ofiarami w PLN oraz w innych walutach, jak również zagospodarowanie otrzymywanych darów w naturze, w postaci metali i kamieni szlachetnych lub innych darów w naturze (np. obrazy itp.)

Skład Komisji Programowej i sposób jej powołania za każdym razem będzie uzgodniony przez Sygnatariuszy po stosownych konsultacjach.

8. Obligatoryjnie merytoryczne i finansowe sprawozdania Fundacji FON każdego roku za rok poprzedni otrzymują:

- Minister Obrony Narodowej,
- Minister Pracy i Płac,
- Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego,
- II Urząd Skarbowy w Gdyni.

9. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Banku PEKAO S.A.,

o całkowite zwolnienia Fundacji FON z obowiązkowych opłat prowizyjnych za:

- utrzymywanie wszystkich posiadanych kont Fundacji FON, walutowych i PLN,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wypłaty z kont PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta walutowe (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada,
- wszelkie wypłaty z kont walutowych (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada.

10. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Morawieckiego,
2. Dyrektora Naczelnego Poczty Polskiej

w sprawach całkowitego zwolnienia Ofiarodawców z opłat prowizyjnych za wszelkie ofiary przekazywane na konta Fundacji FON za pośrednictwem wszystkich placówek Poczty Polskiej.

11. Polskie Lobby Przemysłowe poprze wystąpienie Fundacji FON do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Prokuratury,

w sprawie odzyskania przez mgr inż. Mściwoja Jerzego Jeżewskiego kwoty w wysokości 10 % od sumy blisko 110 mln \$ USA (stu dziesięciu milionów dolarów amerykańskich), jakie zaoszczędziło Państwo polskie w czasie słynnej Akcji Ratowniczej „Karlinio” na przełomie lat 1980/1980 przy gaszeniu płonącego szybu naftowego (udokumentowane). Mściwoj Jeżewski bezpośrednio brał aktywny udział w całej akcji ratowniczej. Za udział i dokonania w czasie Akcji Ratowniczej w Karlinie został on nagrodzony i wyróżniony następującymi medalami i nagrodami:

- 1) Srebrny Medal Za Zasługi Dla Pożarnictwa (13.01.1981),
- 2) Złota Odznaka „Zasłużony Dla Górnictwa Naftowego i Gazownictwa” (14.01.1981),
- 3) Złoty Krzyż Zasługi (14.01.1981),
- 4) Medal Za Ofiarność I Odwagę (01.04.1981),
- 5) Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki (02.08.1984) za:

„Opracowanie technologii szybkiego wykonywania wałów ochronnych i zapory oraz wdrożenie jej podczas Akcji Ratowniczej KARLINIO”,

- 6) Specjalne błogosławieństwo Prymasa Polski Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (12.01.1981),
- 7) Specjalne błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (19.01.1981).

12. Pieniądze za udział w Akcji Ratowniczej w Karlinie zasililiby konto (PLN) Fundacji FON z przeznaczeniem ich na potrzeby Sił Zbrojnych RP.

13. Po zakończeniu Akcji Ratowniczej w Karlinie Mściwój Jeżewski został konsultantem:

- Szefostwa Wojsk Inżynieryjnych w Warszawie (decyzja gen.bryg. mgr inż. Leopolda Raznowieckiego),
- Wojskowego Instytutu Techniki Inżynieryjnej we Wrocławiu (decyzja Komendanta Instytutu w porozumieniu z gen.bryg. Leopoldem Raznowieckim),
- Dowództwa Marynarki Wojennej w Gdyni (decyzja D-cy MW admirała Ryszarda Łukasika),
- Wojewódzkiego Komitetu Przeciwpowodziowego w Elblągu.

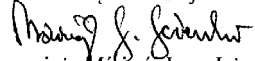

14. Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

15. Porozumienie niniejsze zostało podpisane w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej strony.

FUNDACJA
FUNDUSZ OBRONY NARODOWEJ
81-113 Gdynia, ul. Zielona 13A/4
tel./fax (+48+58) 665-34-00
NIP 958-00-01-155

Prezes Zarządu Fundacji FON

mgr inż. Mieczysław Jerzy Jeżewski

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

**UROCZYSTOŚĆ 25-LECIA POWSTANIA
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
POD PATRONATEM HONOROWYM
PREZYDENTA RP**

Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy
W ROKU 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
1918–2018

**Patronat Honorowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy**

**W ROKU 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
1918–2018**

nad

uroczystością jubileuszu XXV-lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

w Warszawie w dniu 24 marca 2018 roku

Z wyrazami uznania dla wszystkich osób oraz instytucji
zrzeszonych w Polskim Lobby Przemysłowym
za społeczną pracę, inicjatywy i podejmowane starania
służące rozwojowi polskiej gospodarki i polskiego przemysłu;
w przekonaniu, że postawa i wartości reprezentowane przez patrona –
Eugeniusza Kwiatkowskiego, wybitnego patriotę i człowieka czynu,
pozostają dla Państwa inspiracją
do dalszych działań dla dobra i pożytku Rzeczypospolitej;
z życzeniami sukcesów i kolejnych znaczących osiągnięć.

Andrzej Duda

Warszawa, 19 marca 2018 roku

**UROCZYSTOŚĆ 26 ROCZNICY
POWSTANIA
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Uroczystość 26 rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego

W sobotę 23 marca 2019 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie miała miejsce uroczystość 26-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.

W uroczystości wzięli udział m.in.: prof. dr hab. Witold Modzelewski – przedstawiciel Prezydenta RP Andrzeja Dudy, Posłowie na Sejm RP: Zbigniew Gryglas, Andrzej Smirnow i Jacek Wilk, płk Piotr Szumowski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego i ppłk Mariusz Boruciński – reprezentujący Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, oraz dziennikarze.

Gości powitali Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, i prof. dr hab. Mirosław Kowalski – Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych.

Następnie rozpoczęła się najważniejsza część uroczystych obchodów 26-lecia PLP, którą było wręczenie po raz siódmy Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae”** Lista wyróżnionych znajduje się w komunikacie Kapituły Honorowego Wyróżnienia, zamieszczonym w dalszej części niniejszego Rocznika.

Honorowe Wyróżnienia wręczyli posłowie uczestniczący w uroczystości oraz prof. dr hab. Witold Modzelewski, który w imieniu Prezydenta RP pogratulował wyróżnionym.

Po wręczeniu Wyróżnień Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych prof. dr hab. Mirosław Kowalski zaprezentował

wał działalność ITWL, natomiast koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka omówił dokonania PLP w roku 2018 i na początku 2019 roku. Następnie głos zabrali posłowie obecni na uroczystości.

W dalszej części programu uroczystości 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego przedstawione były następujące prezentacje:

Angelika Jarosławska – omówienie głównych tez Memoriału Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie zagrożeń powstałych w okresie transformacji po 1989 roku dla integracji Ziemi Odzyskanych.

Stanisław Leśniak i Krzysztof Mroczkowski – Praktyki zarządczo-organizacyjne a wyzwania inteligentnego rozwoju.

Konrad Golczak – Sytuacja polskiego przemysłu obronnego i jego udział w modernizacji Sił Zbrojnych RP.

Ponadto w trakcie uroczystości odbyła się promocja najnowszego Rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego zawierającego materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2018 i początku 2019 roku.

W drugiej części uroczystości miało miejsce się spotkanie towarzyskie przy szwedzkim stole połączone z wymianą poglądów.

Powitanie uczestników uroczystości 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego przez prof. dr hab. inż. Mirosława Kowalskiego – Dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych i prof. ucz. dr hab. Pawła Sorokę – Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego.

Goście i uczestnicy uroczystości 26-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.

Uczestnicy uroczystości 26-lecia powstania
Polskiego Lobby Przemysłowego.

Uroczystość 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu
23 marca 2019 r. Od prawej: prof. dr hab. Witold Modzelewski –
przedstawiciel Prezydenta RP Andrzeja Dudy, Poseł na Sejm RP Jacek
Wilk, płk Piotr Szumowski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska
Polskiego i ppłk Mariusz Boruciński – reprezentujący Dowództwo
Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych.

Uroczystość 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego.
Wystąpienie Posła Andrzeja Smirnowa.

Uroczystość 26-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego.
Wystąpienie Posła na Sejm RP Zbigniewa Grygłasa.

Ekspert Polskiego Lobby Przemysłowego mgr inż. Konrad Golczak przedstawia Stanowisko PLP w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym i jego udziału w modernizacji Sił Zbrojnych RP.

Uroczystość 26-lecia PLP. Ekspert Polskiego Lobby Przemysłowego mgr Stanisław Leśniak występuje z prezentacją na temat: Praktyki zarządczo-organizacyjne a wyzwania inteligentnego rozwoju.

**HONOROWE WYRÓŻNIENIE
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
„BENE MERITUS
PRO INDUSTRIA POLONIAE”
(„Dobrze Zasłużony dla Polskiego
Przemysłu”)**

**POLSKIE LOBBY
PRZEMYSŁOWE**
im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego

Bene Meritus pro Industria Poloniae

Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu

prof. dr hab. inż. **Jerzy Manerowski**

SYMBOLE POLSKIEGO PRZEMYSŁU:

- *Port w Gdyni* - 1923r.
- *Magistrala Węglowa* - 1933r.
- *Centralny Okręg Przemysłowy* - 1937r.
- *MS Sołdek* - 1949r.
- *Kombinat Górniczo - Hutniczy Miedzi* - 1959r.
- *Petrochemia Płocka - Orlen S.A.* - 1959r.
- *Samolot odrzutowy TS - 11 „Iskra”* - 1960r.
- *KWB i Elektrownia Bełchatów* - 1980r.
- *PIT - RADWAR* - 2014r.
- *Niszczyciel min „Kormoran”* - 2017r.

Przewodniczący Kapituły
Honorowego Wyróżnienia PLP

Warszawa, 23 marca 2019 r.

Prof. dr inż. Tadeusz Gałązka

Wygrawerowana tablica Honorowego Wyróżnienia PLP

**Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły
Honorowego Wyróżnienia
„Bene Meritus pro Industria Poloniae”
(„Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”)
w 2019 roku**

Na posiedzeniu władz Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 5 marca 2013 r. zostało ustanowione Honorowe Wyróżnienie przyznawane przez PLP pn. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”)**. W dniu 1 marca 2019 roku odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia w składzie: prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka (przewodniczący), inż. Zygmunt Dębiński (sekretarz), mgr Kazimierz Łasiewicki, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, gen. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzy Modrzewski i prof. dr hab. inż. Andrzej Żyluk. Uwzględniając określone w Regulaminie Przyznawania Wyróżnień Honorowych PLP niżej wymienione kryteria wyboru:

- *całokształt dorobku zawodowego,*
 - *znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,*
 - *osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej,*
- Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu w 2019 roku, w ramach VII edycji, „Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” następującym osobom:**

1. Prof. zw. dr hab. inż. Andrzejowi Buchaczowi – pracownikowi naukowemu Wydziału Mechanicznego Politechniki Śląskiej, autorowi wielu grantów związanych z przemysłem, promotorowi licznych prac doktorskich którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-SIMP.

2. Prof. dr hab. inż. Stefanowi Góralczykowi – byłemu wieloletniemu Dyrektorowi Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego, wybitnemu ekspertowi w dziedzinie kruszyw i materiałów budowlanych oraz gospodarki odpadami mineralnymi, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT.

3. Dr inż. Romanowi Dufrêne – byłemu wieloletniemu Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji, konstruktorowi wielu radarów, którego kandydaturę zgłosił członek Kapituły **płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade,**

4. Płk rez. mgr inż. Grzegorzowi Kaniowskiemu – głównemu specjalście z Departamentu Polityki Zbrojeniowej Ministerstwa Obrony Narodowej od wielu lat odpowiedzialnemu za współpracę z przemysłem obronnym, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

5. Mgr inż. Janowi Andrzejowi Kasprzykowi – współwłaścicielowi i menadżerowi firmy SPETECH sp. z o.o. w Bielsku Białej, będącej uznanym w Europie i podstawowym w Polsce dostawcą zaawansowanych produktów z zakresu uszczelnień procesowych, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-SIMP.

6. Prof. dr hab. inż. Jerzemu Manerowskiemu – wybitnemu specjalście w dziedzinie modelowania matematycznego i komputerowego dynamiki lotu sterowanych statków powietrznych, ekspertowi badania wypadków lotniczych z Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

7. Janowi Piotrowskiemu – założycielowi i właścicielowi Zakładu Usługowo-Produkcyjno-Handlowego „ELIZA” w Char-

nowie k. Ustki, zajmującego się produkcją wyrobów aerozolowych, jednego z pierwszych tego typu zakładów w Polsce, którego kandydaturę zgłosiła Rada Regionalna Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w Słupsku.

8. Mgr inż. Adamowi Potrykusowi – pełniącemu obowiązki Prezesa Stoczni Remontowej NAUTA S.A., przez wiele lat pracy nadzorującemu przebudowę oraz modernizację wielu okrętów Marynarki Wojennej, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

9. Mgr inż. Antoniemu Rusinkowi – wybitnemu menedżerowi w przemyśle zbrojeniowym od 40 lat związanemu z Huta Stalowa Wola, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników.

10. Mgr inż. Andrzejowi Zygmuntowi Styczyńskiemu – Prezesowi Zarządu, Dyrektorowi Naczelnemu Pabianickiej Fabryki Narzędzi „PAFANA” S.A., autorowi wielu nowych konstrukcji narzędzi skrawających i wielu projektów racjonalizatorskich, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-SIMP.

za zgodność:

**Przewodniczący Kapituły
Honorowego Wyróżnienia PLP
prof. dr inż. Tadeusz Gałązka**

**Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka**

Prof. dr hab. inż. Andrzej Żyłuk odczytuje Komunikat Kapituły VII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” w trakcie uroczystości 26-lecia PLP w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w dniu 23 marca 2019 r.

Prof. dr hab. Witold Modzelewski – przedstawiciel Prezydenta RP Andrzeja Dudy gratuluje laureatom VII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”.

Laureaci VII edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” i przedstawiciele instytucji ich nominujących oraz posłowie.

Prof. dr hab. inż. Stefan Góralczyk w imieniu wyróżnionych laureatów dziękuje członkom Kapituły za przyznanie Honorowego Wyróżnienia PLP.

**Laureaci poprzednich sześciu edycji
Honorowego Wyróżnienia
Polskiego Lobby Przemysłowego
pn. „Bene Meritus pro Industria Poloniae”
– „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”**

Po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienie PLP „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” zostało przyznane w 2013 roku – z okazji dwudziestej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego – pośmiertnie następującym osobom: *prof. dr hab. Janowi Czochralskiemu, prof. dr hab. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. dr hab. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sendzimirowi i prof. dr hab. Tadeuszowi Sołtykowi.*

W 2014 roku w ramach II edycji Honorowego Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu przyznano:

1. Mgr inż. Krzysztofowi Dędkowi – Prezesowi Przedsiębiorstwa Sprzętu Ochronnego Maskpol S.A., którego kandydaturę zgłosił członek Kapituły mgr inż. Jerzy Kade.

2. Dr inż. Ryszardowi Kardaszowi – Prezesowi Przemysłowego Centrum Optyki S.A. i Bumar Elektronika S.A., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie „SIŁA i HONOR” im. Gen. Sławomira Petelickiego.

3. inż. Edwardowi Margańskiemu – założycielowi i współwłaścicielowi Zakładów Lotniczych Margański&Mysłowski Sp. z o.o., którego kandydaturę zgło-

siło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

4. Inż. Bogdanowi Tatarowskiemu – Prezesowi Zakładu Rozwoju Technicznej Ochrony Mienia „TECHOM” Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

5. Mgr Tomaszowi Zaboklickiemu – Prezesowi firmy Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz S.A., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

W 2015 roku w ramach III edycji, Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom: **Dr inż. Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, obecnie Doradcy Prezesa CTM S.A.,** którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

Mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi -Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A. w Grudziądzu., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

Prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, przez całe życie zawodowe związanego z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej, którego kandydaturę zgłosił Oddział Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

Mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – wiceprzewodniczącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A., którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników wraz ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich – Oddział w Lublinie.

Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Modrzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Prof. dr hab. Zbigniewowi Puzewiczowi – pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowego TELE-SYSTEM-MESKO Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosił Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.

Prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

W dniu 29 lutego 2016 roku Kapituła podjęła decyzję o przyznaniu w tym roku IV edycji Honorowych Wyróżnień **Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu** następującym osobom:

1. **Prof. nadzw. dr inż. Tadeuszowi Gałazce** – wieloletniemu pracownikowi naukowemu Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, kierownikowi i współtwórcy dużych programów naukowo- badawczych oraz realizatorowi licznych prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu z dziedziny automatyki, którego kandydaturę zgłosił Dyrektor PIAP.

2. **Mgr Włodzimierzowi Hausnerowi** – Doradcy Prezesa Federacji NOT, przez całe życie zawodowe działającemu jako menedżer i kreator innowacji dla polskiego przemysłu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

3. **Prof. dr hab. inż. Andrzejowi Janickiemu** – Konsultantowi Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej, przez wiele lat sprawującemu kierownicze funkcje w jednostkach badawczo-rozwojowych współpracujących z przemysłem, zwłaszcza lotniczym, autorowi licznych opracowań naukowych o zastosowaniu praktycznym, którego kandydaturę zgłosiło Gremium Koordynacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego.

4. **Mgr inż. Zbigniewowi Karpińskiemu** – Prezesowi Zarządu, Dyrektorowi Naczelnemu Centrum Techniki Okrętowej S.A. w Gdańsku, od 1991 roku nieprzerwanie stojącemu na czele CTO, autorowi prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu stoczniowego, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

5. **Gen. bryg. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Lewitowiczowi** – pracownikowi naukowemu Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, za całokształt dorobku naukowego na rzecz polskiego przemysłu obronnego i lotniczego, autorowi wielu prac naukowo-badawczych wdrożonych do praktyki przemysłowej, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

6. **Gen. dyw. prof. dr hab. inż. Zygmuntowi Mierczykowi** – Rektorowi – Komendantowi Wojskowej Akademii Technicznej, autorowi i współautorowi licznych patentów i technologii z zakresu techniki laserowej i optoelektroniki wdrożonych w przemysł obronny, którego kandydaturę zgłosiło Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe „AWAT”.

7. **Prof. dr hab. inż. Janowi Pilarczykowi** – przez wiele lat Dyrektorowi Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach, aktualnie Doradcy Dyrektora tegoż Instytutu ds. Rozwoju i Badań, autorowi prac badawczo-rozwojowych zastosowanych w przemyśle, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich- SIMP.

8. **Prof. dr hab. Maksymilianowi Plucie (pośmiertnie),** światowej sławy specjalście od mikroskopii, twórcy patentów i autorowi wielu prac badawczych zastosowanych w przemyśle optycznym i w mikroskopii, którego kandydaturę zgłosiło Polskie Towarzystwo Historii Techniki

9. **Mgr inż. Andrzejowi Rębaczowi – Wiceprezesowi Zarządu, Dyrektorowi Zakładu Serwisu Bombardier Transportation Polska Sp. z o.o.,** wieloletniemu menedżerowi i organizatorowi przemysłu taboru kolejowego i jego serwisu, zaangażowanemu w realizację projektów modernizacji taboru

kolejowego w Polsce, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

10. Mgr inż. Krzysztofowi Trofiniakowi, byłemu – przez wiele lat – Prezesowi Huty Stalowa Wola S.A. i do niedawna członkowi Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. , którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Inżynierów i Techników.

W dniu 6 marca 2017 roku Kapituła przyznała V edycję Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:

Płk dr inż. Jackowi Borkowskiemu – Dyrektorowi Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, autorowi patentów oraz kierownikowi i autorowi licznych nagrodzonych prac badawczo-rozwojowych w dziedzinie uzbrojenia, w tym zamówionych przez polski przemysł zbrojeniowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

Stanisławowi Galara – prezesowi Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego GALMET – jednego z największych polskich producentów urządzeń grzewczych i kolektorów słonecznych, eksportera do prawie 30 krajów, firmy znajdującej się w czołówce najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw, którego kandydaturę zgłosił Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw.

Dr inż. Piotrowi Janickiemu – konstruktorowi silników dla lokomotyw i statków oraz sprężarek w Biurze Konstrukcyjnym Silników Spalinowych H. Cegielski-Poznań S.A., autorowi wdrożonych projektów skomplikowanych urządzeń technicznych, Prezesowi Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.

Mgr Krzysztofowi Mamińskiemu – menedżerowi rozwijającemu Polską Kolej, jeszcze niedawno Prezesowi Spółki Przewozy Regionalne, a obecnie Prezesowi Zarządu Grupy PKP S.A.,

od wielu lat owocnie współpracującemu z zakładami przemysłowymi produkującymi tabor kolejowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych.

Dr inż. Ryszardowi Matusiakowi – związanemu przez wiele lat z przemysłem wytwarzającym maszyny dla przemysłu rolniczego, który zainspirował i przygotował do wdrożenia wiele projektów, wzorów przemysłowych i wynalazków, w tym opatentowanych, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.

Mgr inż. Zygmuntowi Mierzejewskiemu – przewodniczącemu od 1993 roku Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, do powstania którego się przyczynił, inżynierowi w zakresie technologii leków i biochemii, który przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, od ponad 20 lat zajmującemu się rozwojem dialogu społecznego na linii rząd-pracodawcy-pracownicy, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników

Mgr inż. Andrzejowi Sajnodze – posiadającemu znaczący dorobek w dziedzinie odlewnictwa w okresie zatrudnienia w ZPC „Ursus, obecnie prezesowi firmy ASMET, należącej do największych w Polsce przedsiębiorstw oferujących kompleksową obsługę w zakresie dostaw elementów złączonych i artykułów metalowych, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna- Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Kmdr. rez. dr inż. Jerzemu Uczciwkowi – Dyrektorowi w Centrum Techniki Morskiej S.A., projektantowi i konstruktorowi technologii i systemów, które zostały wdrożone w polskich stocznicach budujących okręty wojenne, w tym na niedawno zbudowanym w Polsce niszczycielu min „Kormoran II”, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

Prof. dr hab. Józefowi Żurkowi – inicjatorowi i współtwórcy wielu systemów związanych z budową i eksploatacją statków powietrznych, autorowi licznych publikacji z zakresu techniki lotniczej, przewodniczącemu Rady Naukowej Instytutu

Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

W dniu 5 marca 2018 r. roku Kapituła Honorowego Wyróżnienia przyznała je następującym osobom:

Krzysztofowi A. Borowiakowi – autorowi wielu wdrożonych projektów innowacyjnych urządzeń technicznych oraz zasłużonemu na rzecz politechnizacji polskiej młodzieży, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Młodych Wielkopolan z Gniezna i Redakcja „Przemiany na Szlaku Piastowskim”.

Prof. nadzw. dr hab. inż. Tomaszowi Babulowi – Dyrektorowi Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-SIMP.

Inż. Zygmuntowi Dębińskiemu – wieloletniemu Dyrektorowi ds. inwestycji, nieruchomości i infrastruktury w PIT-RADWAR, technologowi urządzeń radiolokacyjnych, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego.

Mgr inż. Januszowi Dobrzańskiemu – wiceprezesowi SIMP, długoletniemu dyrektorowi Łańcuckiej Fabryki Śrub, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Główny Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

Dr inż. Andrzejowi Kilianowi – Prezesowi Zarządu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

Mieczysławowi Kwiatkowskiemu – mistrzowi w zawodach budowlanych i produkcji drzewnej, założycielowi Branżowych Cechów Rzemieślniczych i współzałożycielowi Związku Pracodawców Kłastary Polskie, którego kandydaturę zgłosił Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw.

Ewie Mańkiewicz-Cudny – Prezes FSNT NOT i redaktor naczelnej „Przeglądu Technicznego, której kandydaturę zgłosił Zarząd FSNT NOT.

Inż. Piotrowi Sadowskiemu – konstruktorowi śmigłowców w WSK Świdnik S.A., członkowi Rady Dialogu Społecznego, przewodniczącemu Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy ZZIiT.

Mgr Elżbiecie Wawrzyrkiewicz – Prezes Zarządu, Dyrektor Generalnej Wojskowych Zakładów Motoryzacyjnych S.A. w Poznaniu, której kandydaturę zgłosiła Krajowa Branża Pracowników Przemysłu Obronnego Forum Związków Zawodowych i Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

Prof. Andrzejowi Żyłukowi – Zastępcy dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych ds. naukowych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

**PROPOZYCJE
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
W SPRAWIE ZAGROŻEŃ POWSTAŁYCH
W OKRESIE TRANSFORMACJI
PO 1989 ROKU DLA INTEGRACJI
ZIEM ZACHODNICH**

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

BIURO GABINETU
PREZYDENTA
ZASTĘPCA DYREKTORA
Mikołaj Rysiewicz

BGP. 0600.10.2019

Warszawa, 17 marca 2019 r.

Pan
prof. dr hab.
Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eligiusza Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Profesorze,

w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Dudy pragnę uprzejmie podziękować za przesłanie „Memoriału w sprawie zagrożeń powstałych w okresie transformacji po 1989 r. dla integracji Ziem Odzyskanych”, a także za sformułowanie przez Polskie Lobby Przemysłowe możliwych rozwiązań zdiagnozowanych problemów. Przesłane przez Pana Profesora opracowanie zostało przekazane do analizy Narodowej Radzie Rozwoju działającej przy Prezydencie Rzeczypospolitej Polskiej.

W związku ze zbliżającą się 26. rocznicą ukonstytuowania się Polskiego Lobby Przemysłowego, proszę przyjąć życzenia dalszego rozwoju inicjatywy oraz satysfakcji w pracy analitycznej na rzecz państwa polskiego.

2 pamiątek,
lkpm

**Propozycje Polskiego Lobby Przemysłowego
zgłoszone Pani Minister Halinie Szymańskiej –
Szefowej Kancelarii Prezydenta RP
– w nawiązaniu do Memoriału PLP z roku
ubiegłego w sprawie zagrożeń powstałych
w okresie transformacji po 1989 roku
dla integracji Ziem Zachodnich**

I. Działania o charakterze organizacyjnym w najbliższych miesiącach:

1. W mediach publicznych, zarówno ogólnopolskich jak i regionalnych (ośrodki w Gdańsku, Szczecinie, Wrocławiu) emitować cykl programów i audycji dotyczących Ziem Odzyskanych i ich związków z macierzą. Prowadzić konsekwentną i rzetelną politykę informacyjną dotyczącą genezy i funkcjonowania tych ziem w granicach Państwa Polskiego.
2. Włączyć Główny Urząd Statystyczny do dokonania diagnozy sytuacji na Ziemiach Odzyskanych w celu uzyskania aktualnych danych m.in. o zakładach przemysłowych, udziale własności zagranicznej w przemyśle i usługach, sytuacji demograficznej i w kulturze.
3. Zorganizować cykl konferencji poświęconych reintegracji Ziem Odzyskanych z całością kraju – najpierw w Warszawie np. w sali kolumnowej Sejmu RP lub na Zamku Królewskim, a następnie regionalnych na terenie następujących miast: Gdańska, Koszalina, Szczecina, Zielonej Góry i Wrocławia oraz Jeleniej Góry. Po ich odbyciu zorganizo-

wać jeszcze jedną konferencję na szczepku ogólnopolskim podsumowującą dorobek tych konferencji regionalnych i prezentujących zbiorcze wnioski.

4. Jak najszybciej reaktywować i ożywić Towarzystwo Ziemi Zachodnich, które odegrało niezwykle istotną rolę w odbudowie tych ziem w Polsce powojennej, ale po 1989 roku zostało całkowicie sparaliżowane.
5. Zachęcić hierarchów Kościoła Katolickiego do aktywnych działań propagujących przywiązanie Ziemi Zachodnich do macierzy.
6. Wprowadzić obowiązek centralnego konsultowania decyzji o likwidacji zakładów przemysłowych o zatrudnieniu większym niż 1000 osób, z ewentualnym wprowadzeniem antycypacyjnych opłat lub kaucji, jako rekompensaty za potencjalne możliwą utratę miejsc pracy, według zasad zaproponowanych przez N. Kaldora,
8. Zorganizować wystawę prac plastycznych autorów zamieszkujących Ziemię Odzyskaną o tematyce ukazujących ich piękno i związki z Polską.
9. Ogłosić pod patronatem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego konkurs literacki z okazji 75-rocznicy odzyskania przez Polskę Ziemi Zachodnich.
10. Zorganizować we Wrocławiu targi -wystawę osiągnięć gospodarczych polskich podmiotów gospodarczych na terenie Ziemi Odzyskanych.
11. Powołać przy Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju pełnomocnego inicjatora i koordynatora wszystkich wymienionych powyżej i poniżej działań.

II. Działania długofalowe o charakterze strategicznym:

Położyć szczególny nacisk i zapewnić najwyższy priorytet dla „reindustrializacji”, która na tych terenach powinna odgrywać większą rolę niż na innych obszarach kraju. Tylko na drodze reindustrializacji możemy bowiem zbudować na zachodzie naszego kraju pas najbardziej nowoczesnych przemysłów.

Wesprzeć tworzenie na tym terenie nowoczesnych dziedzin przemysłu, tak aby stworzyły one alternatywę dla przemysłów, które będą traciły swą dotychczasową rolę.

Jeżeli chodzi o sposób osiągania tych celów strategicznych trzeba rozważyć i podjąć działania w 11 niżej wymienionych kierunkach. Działanie te powinny mieć charakter uderzeń („strikes”), co zapewnia najwyższą ich skuteczność. W tym celu trzeba:

1. Utworzyć w jak najszybszym czasie możliwości wsparcia i zasilania inwestycji kapitału krajowego realizowanych na Ziemiach Odzyskanych, w postaci Funduszu Inwestycji Krajowych na Ziemiach Odzyskanych, utworzonego z części dochodów, uzyskiwanych z prywatyzacji majątku państwowego oraz wpłat na ten fundusz od osób prywatnych i organizacji, które w tym przypadku powinny być zwolnione od podatków,
2. Stworzyć nowe silniejsze bodźce dla kooperacji wewnątrz przemysłowej pomiędzy zakładami na Ziemiach Odzyskanych a położonymi wewnątrz kraju, przez ewentualne wprowadzenie „reguły pochodzenia” dla wyrobów wytworzonych na terenie Ziemi Odzyskanych, a więc rozwiązania stosowanego w Unii Europejskiej, którym zapewnia się przywileje i ulgi w świadczeniach podatkowych i opłatach na rzecz państwa i samorządów,
3. Stworzyć nowe ultraszybkie połączenia infrastrukturalne w komunikacji kolejowej i publicznej komunikacji autobusowej pomiędzy głównymi ośrodkami Ziemi Odzyskanych, a Centrum kraju: Warszawą, Krakowem i Poznaniem, który stanowi naturalne zaplecze Ziemi Odzyskanych, oraz zapoczątkować odbudowę połączeń zniszczonych po 1989 roku,
4. Wprowadzić monitoring losów zawodowych pracowników o deficytowych specjalnościach począwszy od ukończenia studiów oraz lokalnego Funduszu Stypendialnego, wspieranego centralnie przez Państwo,
5. Stworzyć Centrum Programowania Rozwoju Ziemi Odzyskanych przy Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, aby zapewnić

- płaszczyznę dla studiów strategicznych na płaszczyźnie ponad wojewódzkiej,
6. Podjąć studium nad budową Kanału Odra-Dunaj, jako wspólnej inwestycji kilku krajów w tym zainteresowanych,
 7. Utworzyć Komisję dla współpracy międzywojewódzkiej dla Ziem Odzyskanych z jak najszerszym wykorzystaniem pozytywnych doświadczeń i dorobku byłych Makroregionów,
 8. Przeprowadzić przy najbliższym Spisie Powszechnym w 2020 roku specjalne jednorazowe badanie dla obszaru Ziem Odzyskanych.
 9. Na rozważenie zasługuje także utworzenie wyspecjalizowanego banku dla obsługi inwestycji na obszarze Ziem Odzyskanych lub też wyodrębnienie takiego oddziału w Banku Gospodarstwa Krajowego.
 10. Należy podjąć analizy i studia, których celem byłoby uzyskanie odpowiedzi na pytanie, jakie znaczenie w strategii i polityce gospodarczej RFN odgrywa i odgrywać będzie w dającej przewidzieć się przyszłości terytorium Polski oraz jej zasoby czynników produkcji, głównie wykwalifikowanej siły roboczej. Akcent w badaniach powinien być położony na Ziemi Zachodnie i Północne jako najbardziej wrażliwe z polskiego punktu widzenia i jednocześnie stanowiące przedmiot szczególnego zainteresowania ze strony RFN. Analizą należy objąć przede wszystkim wielkość i strukturę niemieckiego eksportu oraz wielkość i strukturę (branżową, gałęziową, technologiczną) inwestycji bezpośrednich dokonywanych w Polsce przez firmy niemieckie. Szczególną uwagę zwrócić należy także na politykę naukową prowadzoną przez RFN, której elementem jest drenaż poprzez stypendia, studia, granty i badania naukowe oraz oferowanie względnie atrakcyjnych miejsc pracy zasobów intelektualnych Polski. Szczególnie niebezpieczeństwo w tym zakresie występuje w naukach społecznych i humanistycznych, poprzez które strona niemiecka wpływa na stan wiedzy i poglądy w Polsce, również na swój temat.

11. Należy dokonać identyfikacji i zestawienia instytucji kulturalnych, naukowych, artystycznych i opiniotwórczych zajmujących się w sposób zamierzony i intencjonalny propagowaniem w Polsce niemieckiego punktu widzenia i niemieckich interesów- gospodarczych, politycznych, kulturalnych oraz historycznych. Tam, gdzie jest to możliwe należy zdecydowanie szybko, stosując wszelkie dostępne na drodze prawnej metody, doprowadzić do zmiany istniejącego stanu.

**ZMAGANIA
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
W SPRAWIE ZAWARCIA UMOWY
OFFSETOWEJ W ZWIĄZKU
Z POZYSKANIEM SAMOŁOTU
WIELOZADANIOWEGO F-35**

KOMUNIKAT
Posiedzenie Zespołu eksperckiego
ds. offsetu związanego z pozyskaniem
wielozadaniowego samolotu bojowego F-35

W dniu 5 lipca 2019 r. w siedzibie Federacji Związków Zawodowych Metalowców i Hutników w Warszawie odbyło się zwołane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego posiedzenie inauguracyjne działalności zespołu eksperckiego, którego celem będzie opracowanie propozycji oferty offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu bojowego najnowszej generacji **F-35**. Zebranie prowadzili: prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego i Mirosław Grzybek – przewodniczący Federacji Związków Zawodowych Metalowców i Hutników.

W zebraniu inicjującym powołanie Zespołu udział wzięło ponad dwudziestu niezależnych ekspertów związanych z polskim przemysłem obronnym i lotniczym oraz jego zapleczem badawczo-rozwojowym oraz lotnictwem wojskowym, w tym kilku emerytowanych generałów służących w Wojskach Lotniczych lub zajmujących po 1993 roku stanowiska dowódcze, a także przedstawiciele związków zawodowych działających w polskim przemyśle obronnym i lotniczym. Część osób zainteresowanych pracą w Zespole, w tym trzech profesorów- specjalistów od polityki gospodarczo-obronnej, wyjechała na wypoczynek i była nieobecna. Osoby te uczestniczyć będą w kolejnych zebraniach.

Nasze prace podejmujemy z troską o złą kondycję polskiego przemysłu obronnego. Zakup zagranicą samolotu F-35,

systemów „Wisła” i „Narew” oraz „Himars” wiązać się będzie z przekazaniem wielkich kwot należności zagranicznym producentom i dlatego powinien być skompensowany znacznym offsetem, a zwłaszcza transferem najnowszych technologii do naszego przemysłu i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.

Zebrani na inauguracyjnym posiedzeniu eksperci uznali, że współpraca przemysłowa nie powinna się ograniczać tylko do programu F-35; polski przemysł zbrojeniowy i jego zaplecze badawczo-rozwojowe w ramach kompensacji za wydane sumy na zakup F-35 powinni stać się częścią łańcucha dostaw producenta tego samolotu i jego kooperantów. Długoterminowo przekładałoby się to na stworzenie dodatkowych miejsc pracy w polskim przemyśle obronnym i jego zapleczu badawczo-rozwojowym. Powinien temu towarzyszyć transfer technologii co najmniej w takim stopniu jaki jest niezbędny do podmiotowego i twórczego udziału w tym łańcuchu dostaw oraz do samodzielnej eksploatacji pozyskanego samolotu wielozadaniowego. Należy to poprzedzić zdefiniowaniem wymagań, które strona polska powinna zgłosić w negocjacjach z dostawcą samolotu.

Ustalono, że Zespół ekspercki będzie koncentrować się na sformułowaniu warunków jakie trzeba spełnić, aby polski przemysł obronny i jego zaplecze badawczo-rozwojowe skorzystał na tej transakcji. Ważna będzie także kwestia przygotowania polskiego przemysłu do absorpcji offsetu.

Kolejne spotkanie Zespołu eksperckiego ds. offsetu związanego z F-35 odbędzie się po wakacjach, a ostatnie – po sporządzenie ostatecznego materiału w formie ekspertyzy i będzie połączone z konferencją prasową prezentującą wyniki pracy. W międzyczasie członkowie Zespołu będą kontaktowali się i przekazywali swoje sugestie i uwagi przez Internet.

W załączeniu przesyłamy opracowanie eksperckie Polskiego Lobby Przemysłowego z czerwca 1996 roku pt. *Wielozadaniowy samolot bojowy dla Wojsk Lotniczych RP. Szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat sposobu wyboru oferty*. Opracowanie powstało na długo przed zakupem samolotu F-16, którego pozyskaniu towarzy-

szył wielce niezadawalający offset i przekazane wówczas zostało najwyższym decydom w Polsce.

Natomiast poniżej link do relacji zdjęciowej z posiedzenia inauguracyjnego działalności zespołu eksperckiego:

<https://www.youtube.com/watch?v=amuXaMvJz88>

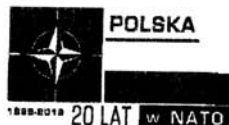
prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

www.plp.info.pl

**INSPEKTORAT
IMPLEMENTACJI INNOWACYJNYCH
TECHNOLOGII OBRONNYCH**

Warszawa, dn. czerwca 2019 r.

INSPEKTORAT
IMPLEMENTACJI INNOWACYJNYCH
TECHNOLOGII OBRONNYCH
Nr. 468/19
2019-06-28
00-909 Warszawa

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Pan prof. dr hab. Paweł SOROKA

fax: 22 826 03 54

Dotyczy: posiedzenia inauguracyjnego działalności Zespołu eksperckiego ds. F-35.

Szanowny Panie Professore

Serdecznie dziękuję za przesłane zaproszenie na posiedzenie inauguracyjne prace Zespołu eksperckiego Polskiego Lobby Przemysłowego w związku z offsetem towarzyszącym pozyskaniu samolotu bojowego F-35.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że ze względu na inne zaplanowane wcześniej przedsięwzięcia, przedstawiciel Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych (IITO) nie będzie mógł uczestniczyć w ww. przedsięwzięciu.

Dodatkowo pragnę nadmienić, że Inspektorat nie jest odpowiedzialny za proces realizacji wyżej wspomnianego zadania w ramach resortu obrony narodowej oraz nie posiada nadanych przez Ministra Obrony Narodowej wymaganych w tym zakresie uprawnień.

z poważaniem

**ZASTĘPCA SZEFA
INSPEKTORATU IMPLEMENTACJI
INNOWACYJNYCH TECHNOLOGII OBRONNYCH**

[Signature]
czł. z. plik Artur KUPTEL

DOWÓDZTWO GENERALNE
RODZAJÓW SIŁ ZBROJNYCH

DGRSZ.ISP.ZWL.OGR.862.2019

POLSKA

1999-2019

20 LAT W NATO

Warszawa, dn. *Boł* 03.07.2019 r.

KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
Pan prof. dr hab. Paweł SOROKA
00 - 950 Warszawa
Fax. 22 826 03 54

PILNE

Dotyczy: zaproszenia na posiedzenie inaugurujące prace Zespołu eksperckiego
Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Profesorze,

W odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 27.06.2019 r. dotyczące zaproszenia na posiedzenie inaugurujące działalność Zespołu eksperckiego, którego celem będzie opracowanie propozycji oferty offsetowej w związku z zamiarem pozyskania samolotu bojowego najnowszej generacji F-35, z uwagi na inne priorytetowe przedsięwzięcia, nie będę mógł uczestniczyć w przedmiotowym spotkaniu.

Jednocześnie nadmieniam, że właściwym podmiotem do dialogu w zakresie ofert offsetowych jest Biuro ds. Umów Offsetowych MON.

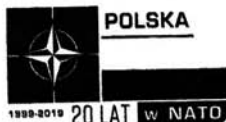
z wyrazami szacunku

INSPEKTOR SIŁ POWIETRZNYCH

gen. bryg. pł. Jacek PSZCZOŁA

**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
BIURO DO SPRAW UMÓW OFFSETOWYCH**

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ KANCELARIJ JAWNYCH

Nr.

415/BdsUO
2019-07-02

Warszawa, dn. 2 lipca 2019 r.

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**
Pan prof. dr hab. Paweł SOROKA
ul. Świętokrzyska 14 „a” pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Dotyczy: udziału w posiedzeniu Zespołu eksperckiego Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Profesorze

Odpowiadając na pismo¹ dziękuję za zaproszenie na posiedzenie inaugurujące działalność Zespołu eksperckiego Polskiego Lobby Przemysłowego². Z zadowoleniem przyjąłem podjętą przez Państwa inicjatywę mającą na celu poprawę kondycji polskiego przemysłu obronnego.

Niestety jestem zmuszony poinformować, iż z uwagi na wyjazd służbowy i szereg przedsięwzięć związanych z jego przygotowaniem nie będę mógł uczestniczyć w tym spotkaniu.

Ponadto okres urlopowy oraz inne pilne przedsięwzięcia powodują, że żaden przedstawiciel Biura ds. Umów Offsetowych nie będzie delegowany na przedmiotowe posiedzenie.

Jednocześnie zwracam się z prośbą o przestanie ewentualnych ustaleń i wniosków wypracowanych podczas spotkania w dniu 5 lipca br., które w przyszłości mogłyby być wykorzystane podczas działalności służbowej Biura ds. Umów Offsetowych, w celu zabezpieczenia potrzeb Sił Zbrojnych RP w związku z ochroną podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa.

2 powierzenie

DYREKTOR

[Signature]
cz.p.o. płk Jacek NAJS

Milena Kamek-Kruczyńska/WdsKO/BdsUO
tel. 261-874-216, T-16/35/(B10)

¹ Pismo z dnia 24 czerwca 2019 r.

² Celem którego będzie opracowanie propozycji oferty offsetowej w związku z zamiarem pozyskania samolotu bojowego najnowszej generacji F-35

Prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego i Mirosław Grzybek – Przewodniczący Federacji Związków Zawodowych Metalowców i Hutników prowadzą zwołane w dniu 5 lipca 2019 r. przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego posiedzenie inauguracyjne działalności zespołu eksperckiego, którego celem było opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu bojowego najnowszej generacji F-35.

Uczestnicy zebrania w dniu 5 lipca 2019 r. inauguracyjnego prace Zespołu eksperckiego, którego celem było opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu bojowego najnowszej generacji F-35.

Uczestnicy zebrania inaugurującego prace Zespołu eksperckiego, którego celem było opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu F-35.

Uczestnicy zebrania inaugurującego prace Zespołu eksperckiego, którego celem było opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu F-35.

Od lewej: Gen. Artur Kołosowski, red. Grzegorz Sobczak, mgr inż. Ryszard Jaxa-Małachowski i Zygmunt Mierzejewski.

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat: Zapytanie na podstawie Ustawy o dostępie do informacji publicznej

Data: Sun, 29 Sep 2019 09:34:50 +0200

Nadawca: Paweł Soroka <pawel@plp.info.pl>

Odpowiedź-Do: pawel@plp.info.pl

Adresat: sek.skurkiewicz@mon.gov.pl

Pan Wojciech Skurkiewicz

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

Na podstawie Ustawy o dostępie do informacji publicznej z dnia 6 września 2001 r. (Dz.U. 112 poz. 1198 z póź. zmianami) zwracam się z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. W jakim trybie (w oparciu o które przepisy polskiego prawa) procedowany jest zakup samolotów F-35?
2. Na jakim etapie jest obecnie procedura zakupu samolotów F-35?
3. Czy strona polska zgłaszając do rządu USA chęć zakupu samolotów F-35 warunkowała ją offsetem?
4. Czy zakup samolotów F-35 związany będzie z offsetem? Jeśli tak, co ma zawierać ten offset?
5. Czy w MON został powołany zespół, który ma zajmować się offsetem do zakupu samolotów F-35? Jeśli tak to proszę o udostępnienie podstawy prawnej powołującej ten zespół.
6. Czy został powołany Pełnomocnik MON do spraw zakupu samolotów F-35? Jeśli tak to proszę o udostępnienie podstawy prawnej powołującej Pełnomocnika.

z należnym szacunkiem

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego

Kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego

w Instytucie Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytecie Jana Kochanowskiego

www.plp.info.pl

tel. 603-425-568

fax: 22 826 03 54

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego
Kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego
Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa
Uniwersytet Jana Kochanowskiego
pawel@plpl.info.pl

Dotyczy: odpowiedzi na wniosek o udostępnienie informacji publicznej

Odpowiadając na Pana wniosek z 1 października 2019 roku (data wpływu do MON) zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dn. 6 września 2001r., o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2019 r. poz. 1429) uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji;

Zakup samolotów piątej generacji jest jednym z priorytetów Planu Modernizacji Technicznej (PMT) „program HARPIA”. W ramach obecnej edycji PMT powstały już „ramy finansowe i prawne” do pozyskania samolotu. Postępowanie mające na celu pozyskanie samolotów wielozadaniowych F-35A jest prowadzone na podstawie Decyzji Nr 141/MON z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie systemu pozyskiwania, eksploatacji i wycofywania sprzętu wojskowego SZ RP.

W marcu br. minister obrony narodowej podjął także decyzję o powołaniu pełnomocnika do spraw pozyskania nowoczesnych myśliwców w ramach „programu HARPIA”, został nim gen. bryg. Jacek Pszczoła - Decyzja nr 53/DPZ Ministra Obrony Narodowej z dn. 06.03.2019 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw pozyskania i wdrożenia do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej samolotu wielozadaniowego piątej generacji. W maju br. Polska wysłała zapytanie ofertowe do rządu USA w sprawie zakupu na wyposażenie polskich sił powietrznych samolotów F35 oraz w sierpniu br. Decyzją Nr Z-9/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 sierpnia 2019 r., powołano Zespół do przeprowadzenia dialogu offsetowego w postępowaniu offsetowym, związanym pozyskaniem od Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki samolotów wielozadaniowych piątej generacji F-35A dla potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

11 września Departament Stanu zatwierdził sprzedaż Polsce 32 samolotów F35. Teraz strony przystępują do negocjacji cenowych. MON rozpatruje opcje zakupu samolotów z offsetem lub bez niego, uwzględniając cenę zakupu i korzyści przemysłowe, także w kontekście zdolności polskich zakładów zbrojeniowych. Przykładem skutecznych negocjacji jest zgoda na sprzedaż Polsce zestawów obrony powietrznej Patriot, które początkowo wyceniono na 10,5 mld dolarów, a w umowie Polska wynegocjowała o połowę niższą cenę - 5 mld dolarów.

Klauzula informacyjna o przetwarzaniu danych osobowych

Realizując obowiązek informacyjny wynikający z art. 13 ust. 1 i 2 RODO, informuję, że Pani/Pana dane osobowe przetwarzane są przez Ministra Obrony Narodowej i Ministerstwo Obrony Narodowej w celu prowadzenia korespondencji dla realizacji zadań i czynności wynikających z przepisów prawa i/lub dla wykonania zadań realizowanych w interesie publicznym. W Ministerstwie Obrony Narodowej został wyznaczony Inspektor Ochrony Danych, z którym można się skontaktować poprzez pocztę elektroniczną na adres: iod@mon.gov.pl. Podstawę prawną przetwarzania danych osobowych stanowią przepisy prawa, w tym m.in. przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1995 r. o urzędzie Ministra Obrony Narodowej oraz Kodeksu postępowania administracyjnego. Dane mogą być przekazywane podmiotom przetwarzającym dane osobowe na zlecenie ww. administratorów, a także innym podmiotom uprawnionym na podstawie przepisów prawa. Dane nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowej. Dane osobowe będą przechowywane przez okres wynikający z obowiązującego w Ministerstwie Obrony Narodowej Jednolitego Rzecznego Wykazu Akt. Ma Pani/Pan: prawo dostępu do swoich danych osobowych, prawo do żądania ich sprostowania, prawo do ograniczenia przetwarzania, w przypadkach wymienionych w RODO, prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2). Podanie danych jest konieczne do prowadzenia korespondencji mającej na celu realizację zadań i czynności wynikających z przepisów prawa. W trakcie przetwarzania danych nie będzie dochodziło do zautomatyzowanego podejmowania decyzji ani do profilowania. Szczegółowe informacje w odniesieniu do poszczególnych czynności przetwarzania danych osobowych znajdują się na stronie internetowej Ministerstwa Obrony Narodowej o adresie: www.gov.pl/web/obrona-narodowa.

z poważaniem

ppłk Maciej KACZMAR

Starszy Specjalista

Zespół Informacji Publicznej

Centrum Operacyjne Ministra Obrony Narodowej

tel: 261 871 037

e-mail: mkaczmar@mon.gov.pl

Chcesz się dowiedzieć, jak załatwić swoją urzędową sprawę – kliknij na www.obywatel.gov.pl lub zadzwoń pod numer 222 500 115

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel.: 22 827-17-68; fax: 22 826-03-54
tel. kom. 603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 21.11.2019 r.

Szanowny Pan

Mariusz Błaszczak

Minister Obrony Narodowej;

Szanowny Panie Ministrze

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, działająca od 1993 roku - w oparciu o pracę społeczną - organizacja opiniotwórcza i opiniodawcza, przesyła w załączeniu **Ekspertyzę zawierającą propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem samolotu wielozadaniowego F-35**. Czynimy to w nawiązaniu do obowiązującej Ustawy z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa.

Zal. 1

Z wyrazami szacunku

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Andrzej DUDA - Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
- Elżbieta Witek - Marszałek Sejmu RP
- prof. Tomasz Grodzki - Marszałek Senatu RP
- Mateusz Morawiecki - Prezes Rady Ministrów
- Jadwiga Emilewicz - Minister Rozwoju
- Sekretarz Stanu Paweł Siołach - Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych i Koła Poselskiego
- Poseł Michał Jach - Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Senator Jarosław Rusiecki - Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP
- Poseł Jan Grabiec - Przewodniczący Sejmowej Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii
- Senator Marek Pęk - Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu RP
- Gen. Rajmund Andrzejczak - Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. Jarosław Mika - Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. dyw. Tomasz Piotrowski - Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Witold Słowiak - Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

22.11.2019

E K S P E R T Y Z A
Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie
Lobby Przemysłowe, zawierająca propozycje
do umowy offsetowej w związku
z pozyskaniem przez Polskę samolotu
wielozadaniowego F-35A

Nasze prace podejmujemy z troską trudną sytuacją polskiego przemysłu obronnego. Zakup za granicą samolotu F-35, systemów WISŁA, HIMARS, rakiet do systemu NAREW oraz realizacja programów KRUK i ORKA wiązać się będzie z przekazaniem znacznych kwot zagranicznym producentom. Dlatego zakupy te powinny być skompensowane znacznym offsetem¹, a zwłaszcza transferem

¹ Offset jest integralną częścią przemysłowej polityki obronnej i jednym z instrumentów kształtowania gospodarczych podstaw bezpieczeństwa. Offset to umowa kompensacyjna, na podstawie której podstawie zagraniczny kontrahent sprzedający dany produkt zobowiązuje się skompensować brak zamówienia tego produktu w rodzimym przemyśle danego kraju transferem technologii wytworzenia i serwisowania tegoż produktu, w kraju kupującego. Ustawa z dnia 26 czerwca 2014 r. o niektórych umowach zawieranych w związku z realizacją zamówień o podstawowym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa definiuje zobowiązanie offsetowe jako zobowiązanie zagranicznego dostawcy wobec Skarbu Państwa i offsetobiorcy, polegające w szczególności na przekazaniu technologii lub *know-how*, wraz z przeniesieniem autorskich praw majątkowych lub praw do korzystania z utworu na podstawie udzielonej licencji, zapewniające wymaganą przez Skarb Państwa niezależność od zagranicznego dostawcy, w celu utrzymania lub ustanowienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potencjału w zakresie przeniesienia zdolności produkcyjnych, serwisowych i obsługowo-naprawczych, a także innych, niezbędnych z punktu widzenia ochrony podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. W normalnych relacjach to kupujący jest stroną

najnowszych technologii do naszego przemysłu i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w celu wzmocnienia i modernizacji Polskiego Potencjału Obronnego.

1. Przeprowadzona przez ekspertów uczestniczących w pracach nad niniejszą ekspertyzą analiza nowego PMT – Planu Modernizacji Technicznej na lata 2021-2035 z uwzględnieniem 2020 r. wykazała, że duża część spośród 16 programów modernizacji Sił Zbrojnych RP, zwłaszcza programów: HARPIA (zakup samolotów F-35), KRUK (zakup śmigłowców uderzeniowych), WISŁA (zakup systemu obrony powietrznej średniego zasięgu), ORKA (zakup okrętów podwodnych) i HIMARS (zakup artylerii raketowej dalekiego zasięgu) oraz prawdopodobny zakup eskadry samolotów F-16 – jak wszystko na to wskazuje – realizowana będzie z małym lub jedynie symbolicznym udziałem polskiego przemysłu. Jednocześnie duże środki budżetowe (**przewidywana wartość PMT to około 524 mld PLN**) na ich realizację zostaną przekazane producentom zagranicznym, głównie amerykańskim, kosztem zamówień w polskim przemyśle obronnym i jego zapleczu badawczo-rozwojowym. Dlatego tak ważne będzie przy realizacji tych programów wynegocjowanie satysfakcjonującej, maksymalnie korzystnej dla naszego przemysłu obronnego oferty offsetowej, kompensującej te wielkie wydatki, a zwłaszcza umożliwiającej pozyskanie najnowszych technologii wojskowych, w tym podwójnego zastosowania (*dual-use technologies*). Byłby to istotny impuls w modernizacji naszej gospodarki, zapewnieniu jej zdolności mobilizacyjnych i realizacji Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju, zwłaszcza, że w najbliższym czasie rozwój polskiej gospodarki ma opierać się przede wszystkim na innowacyjności.

2. Zadaniem Rządu powinno być nie tylko kupowanie uzbrojenia, ale również właściwe dbanie o rozwój rodzimego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, uprzywilejowaną i ma prawo do stawiania warunków dotyczących offsetu i jego zakresu.

w tym również nadzorowanych przez Ministerstwo Obrony Narodowej spółek Skarbu Państwa wchodzących w skład naszego narodowego koncernu – Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. Sprawia to, że należy dołożyć wszelkich starań, aby w przyjętych programach PMT w przypadku zakupu uzbrojenia za granicą, w jak największym stopniu zaangażowane były polskie firmy zbrojeniowe. Szczególnie dotyczy to programu HARPJA, ponieważ biorąc pod uwagę decyzję o zakupie samolotów Lockheed Martin F-35A Lightning II, ich uzbrojenia, niezbędnej infrastruktury towarzyszącej i pakietu szkoleniowego, związane z tym wydatki będą niezwykle wysokie. Do tego dojdą znaczne wydatki na realizację pozostałych ww. programów. W przypadku braku związanego z nimi offsetu lub niewielkiej jego skali, doświadczymy znacznego pogorszenia stanu sektora przemysłu obronnego w Polsce, który jest nieodłączną częścią systemu bezpieczeństwa państwa, co doprowadzić może w konsekwencji do upadłości wielu ważnych dla obronności państwa przedsiębiorstw i ośrodków badawczo-rozwojowych. Poza tym doprowadziłoby to do bezpowrotnego utracenia pracującej w nich wysokokwalifikowanej kadry inżynierów, techników i doświadczonych pracowników. Stanowią oni największy kapitał naszego sektora obronnego. Tym bardziej, że planowanie znacznego zwiększenia wydatków na modernizację armii dopiero w pięcioletniej perspektywie jest silnie obciążone ryzykiem niepełnego wykonania ze względu na możliwość spowolnienia gospodarczego lub nawet zaistnienia kryzysu. Niektórzy ekonomiści, w tym zagraniczni, uważają nawet, że nie można wykluczyć wybuchu światowego kryzysu gospodarczego podobnego, a nawet głębszego, od tego, jaki miał miejsce w 2008 roku, ponieważ nie zostały zlikwidowane jego strukturalne przyczyny². Poza tym z historii gospodarczej wynika, iż w okre-

² Analizy przyczyn i natury globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego zaistniałego w 2008 r. zawarte są w dwóch raportach opracowanych i opublikowanych przez Konwersatorium „O lepszą Polskę”, powołane przez Polskie Lobby Przemysłowe - zob. Raport *„Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego*

się głębokiej recesji produkcja zbrojeniowa realizowana w kraju może spełniać funkcję efektu mnożnikowego, ułatwiającego jej przewycięzenie.

3. Uważamy, że współpraca przemysłowa przy zakupie F-35 nie powinna się ograniczać jedynie do pozyskania tego samolotu; polski przemysł zbrojeniowy i jego zaplecze badawczo-rozwojowe w ramach kompensacji za wydane sumy na zakup F-35 powinny stać się częścią łańcucha dostaw dla głównego producenta tego samolotu firmy Lockheed Martin i ewentualnie jego kooperantów (przede wszystkim Pratt&Whitney UTC i ewentualnie BAE System). W negocjacjach offsetowych z Lockheed Martin strona polska powinna postulować:

- zwiększenie oferty offsetowej przy zakupie kolejnych baterii systemu „Patriot” w ramach programu WISŁA (w naszej ocenie offset związany z pozyskaniem dwóch pierwszych baterii był niezmiernie skromny, znacznie poniżej oczekiwań strony polskiej); chodzi tu także o technologie mogące mieć zastosowanie w realizacji systemu obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu (program NAREW),
- przekazanie Wojskowym Zakładom Lotniczym Nr 4 S.A. w Warszawie technologii i kompetencji niezbędnych do serwisu i naprawy silników samolotów F-16 (F100) i F-35 (F135) produkcji Pratt&Whitney,
- przekazanie dla WSK „PZL-Kalisz” S.A. technologii i kompetencji do produkcji określonych zespołów i podzespołów silników, agregatów i przekładni do samolotów F-16 i F-35 wraz z pakietem zamówień w łańcuchu dostaw,

przejawy w Polsce”, Warszawa 2011 – http://www.plp.info.pl/wp-content/uploads/2012/12/plp_raport_o_kryzysie.pdf. Część druga Raportu „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”, Warszawa 2013 – <http://www.plp.info.pl/wp-content/uploads/2013/03/Druqa-cześć-Raportu-PLP-i-Konwersatorium-OLP.pdf>.

- przekazanie polskiemu przemysłowi stocznioowemu elementów systemów i technologii służących uzbrojeniu i wyposażeniu budowanych w naszym kraju okrętów wojennych w ramach programu MIECZNIK.

4. W kontekście współpracy polskiego przemysłu zbrojeniowego i lotniczego z dostawcą amerykańskich bojowych samolotów najnowszej generacji, należy sięgnąć po narzędzia oraz procedury kooperacyjne, które zostały wypracowane i z powodzeniem zastosowane w ostatnich latach przez rządy Danii oraz Norwegii w toku pozyskiwania samolotów F-35. Szczególnie doświadczenia norweskie związane z udziałem przemysłu obronnego tego kraju w globalnej sieci dostaw dla koncernu Lockheed Martin są w naszym przekonaniu warte wykorzystania w ramach polskiego programu pozyskania samolotów bojowych najnowszej generacji. **Rząd Królestwa Norwegii uzależnił wybór danego typu samolotu bojowego od charakteru i skali zaangażowania przez jego producenta w norweski przemysł obronny. W rezultacie takiego konsekwentnego podejścia władz norweskich, zakłady Kongsberg są niemal wyłącznym dostawcą wielu podzespołów i komponentów o kluczowym znaczeniu dla produkcji F-35 (np. pylonów dla pocisków raketowych).** Co więcej, lotniczy pocisk uderzeniowy JSM tego producenta został opracowany specjalnie dla F-35, a sam samolot dostosowany do przenoszenia tych pocisków w wewnętrznych komorach uzbrojenia.

5. W przypadku zakupu maszyn F-35 pamiętać trzeba, że jako maszyny V generacji nie są to już samoloty w klasycznym rozumieniu, ale efektory niezwykle złożonego kompleksu rozpoznawczo-uderzeniowego, które operować mogą jedynie w przestrzeni informacyjnej wygenerowanej przez ten system. Kwestią absolutnie fundamentalną jest więc takie negocjowanie warunków dostawy, by zapewnić możliwość autonomicznego, wynikającego z decyzji narodowych ich użycia. Zatem elementem kluczowym jest zbudowanie narodowego modułu

zabezpieczenia ich działań (na przykład biblioteki celów), co również musi być elementem transakcji kompensacyjnych. Byłaby to unikalna szansa rozwoju segmentu zaawansowanych technologii (*high tech*), a także skokowego zwiększenia zdolności w zakresie C5ISR.

6. W związku z wstrzymaniem dostaw samolotów F-35 dla Turcji po nabyciu przez nią rosyjskich zestawów przeciwlotniczych S-400, należy poczynić starania, aby jej miejsce w łańcuchu dostawców komponentów samolotu F-35 zajęła Polska jako bliski sojusznik USA na wschodniej flance NATO. Byłoby to rozwiązanie bardzo korzystne dla polskiego przemysłu obronnego i lotniczego. Stworzyłoby szansę pozyskania nowoczesnych technologii od strony amerykańskiej.

7. Przy negocjowaniu oferty offsetowej trzeba przede wszystkim dążyć do zapewnienia transferu technologii do Polski co najmniej w takim stopniu jaki jest niezbędny do samodzielnej eksploatacji samolotów F-16 i podstawowych elementów pozyskanego samolotu wielozadaniowego najnowszej generacji, jakim jest F-35. Jest to szczególnie pożądane w sytuacjach kryzysowych lub w razie konfliktu zbrojnego. Wymaga to podzielenia się przez producenta kompetencjami w zakresie eksploatacji i napraw nabytego samolotu. Oznacza to, po pierwsze, potrzebę wynegocjowania odpowiedniego pakietu szkoleniowego obejmującego także jego personel techniczny, a po drugie – udostępnienie i długoterminowe zapewnienie na miejscu w Polsce dostawy najważniejszych części zamiennych do tego samolotu, autoryzowanych przez amerykańskich producentów F-35 i włączenie polskich przedsiębiorstw do ich produkcji, oraz zapewnienie im kompetencji i technologii do serwisowania i napraw technicznych pozyskanego samolotu. Nie powinna się powtórzyć sytuacja, z jaką ostatnio mamy do czynienia, kiedy to duża liczba posiadanych przez Polskę samolotów F-16 jest niezdolna do lotów i czeka na bardzo drogie części zamienne zza oceanu lub naprawy, które mogą być

wykonane wyłącznie w Stanach Zjednoczonych, w zakładach, które w pierwszej kolejności remontują liczne samoloty sił powietrznych USA.

8. F-35 to coś więcej niż samolot, to system walki z jakim Polska nigdy dotychczas nie miała do czynienia. Aby wyzyskać pełne możliwości F-35 musi być dla niego stworzone od podstaw środowisko techniczno-operacyjno-szkoleniowe nowego typu. Pożądanym rozwiązaniem, które rekomendujemy, jest w pierwszym etapie zwiększenie kompetencji *Centrum Serwisowania Samolotów F-16* w Wojskowych Zakładach Lotniczych Nr 2 S.A. w Bydgoszczy, a w następnym etapie zbudowanie autoryzowanego przez koncern Lockheed Martin – w oparciu o potencjał WZL Nr 2 i WZL Nr 4 oraz Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych – *Polskiego Centrum Obsługowo-Serwisowego* dla będących na wyposażeniu naszych Sił Powietrznych wielozadaniowych samolotów F-16 C/D Block 52+ oraz transportowych C-130E Hercules, a w przyszłości także dla F-35A. Przy czym zdolności takiego Centrum powinny dotyczyć całego obsługiwanego i serwisowanego samolotu oraz pełnego okresu jego eksploatacji. Ponadto, w związku z przewidywanym zakupem samolotów F-16 przez Słowację i Bułgarię zdolności serwisowania tych samolotów proponujemy umieścić w Polsce. W tych krajach bowiem zakupy są zbyt małe, by tam budować takie zdolności.

Natomiast jeśli chodzi o pakiet szkoleniowy to powinien on obejmować zarówno personel latający, jaki i personel techniczny. Powinien on gwarantować stronie polskiej przeszkolenie pilotów samolotów F-35 do poziomu gotowości bojowej NATO. Określona część z nich w ramach pakietu szkoleniowego powinna być wyszkolona jako instruktorzy F-35. Dużym zagrożeniem tego projektu jest brak możliwości pozyskiwania kandydatów na pilotów samolotów wielomanewrowych dla Sił Zbrojnych RP. Wiąże się to z bardzo wysokimi wymaganiami zdrowotnymi oraz właściwościami psychofizycznymi, jakie muszą spełniać kandydaci na pilotów. Trudno bowiem jest po-

zyskać w dzisiejszym młodym pokoleniu osoby spełniające te rygorystyczne warunki. Stąd przy przeszkoleniu na samoloty F-35 w pierwszej kolejności powinni być zakwalifikowani piloci w pełni wyszkoleni, z dużym doświadczeniem z samolotów F-16. I tu pojawia się następny problem z uzupełnieniem kadr do eskadr F-16.

Podobny problem dotyczy wysoko wykwalifikowanego personelu technicznego, który po specjalistycznym przeszkoleniu w USA i kilkuletniej służbie w Siłach Powietrznych RP odchodzi do dynamicznie rozwijającego się lotnictwa cywilnego w Polsce i za granicą. Dotyczy również pilotów. Na dzisiejszym konkurencyjnym rynku pracy Siły Powietrzne RP nie są atrakcyjnym pracodawcą dla wysoko wykwalifikowanych specjalistów z tej branży (piloci i inżynierowie specjalności lotniczej). Wymaga to zmiany funkcjonujących w nich systemów motywacyjnych.

10. Ważna jest także kwestia przygotowania polskiego przemysłu do absorpcji wynegocjowanego offsetu, a także zapewnienia dyfuzji do cywilnej gospodarki pozyskanych technologii podwójnego zastosowania. Chodzi o to, jakie należy poczynić inwestycje i jak przygotować kadrę menedżersko-techniczną oraz pracowników naszych przedsiębiorstw by ewentualny offset skonsumować, w tym wdrożyć pozyskane w jego ramach technologie. Polskie firmy zbrojeniowe rozumieją potrzebę wysiłku po swojej stronie i wiedzą z jakimi wyzwaniami transformacyjnymi przyjdzie im się mierzyć. Pożądana jest tu współpraca Biura ds. Umów Offsetowych MON z Polska Grupą Zbrojeniową S.A. i wyłonioną w tym celu reprezentacją prywatnych polskich firm realizujących zamówienia w zakresie obronności i uczelni technicznych oraz instytutów współpracujących z Siłami Zbrojnymi, co wymaga opracowania stosownych procedur i organizowania regularnych spotkań. Tylko wtedy możliwa będzie pełna absorpcja technologii i zdolności pozyskanych w ramach offsetu związanego z zakupem samolotu F-35. **Należy mieć także na uwadze fakt, że znaczna**

część zdolności i kompetencji w zakresie serwisowania, obsługi i produkcji elementów wyposażenia wojskowych statków powietrznych i ich napędów nie jest możliwa do pozyskania w inny sposób (np. biznesowy), aniżeli za pośrednictwem zobowiązań offsetowych. Szczególne ograniczenia w tym zakresie dotyczą sprzętu pozyskiwanego z USA (m.in. ograniczenia eksportowe, zgody rządowe).

11. Ministerstwo Obrony Narodowej dążyć powinno do intensyfikacji współpracy z pozostałymi państwami NATO realizującymi równocześnie program pozyskania samolotów F-35. Mowa tutaj przede wszystkim o następujących sojusznikach: Belgii, Danii, Holandii, Norwegii i Wielkiej Brytanii. Należy bowiem pamiętać, że taka współpraca zainicjowana już na etapie pozyskiwania samolotów, sprzyjać będzie w przyszłości pogłębianiu interoperacyjności i kompatybilności sił powietrznych państw NATO użytkujących F-35. Jednocześnie współpraca Polski z tymi państwami w trakcie procesu wprowadzania do służby zakupionych samolotów oraz osiągania przez nie odpowiedniego stanu gotowości operacyjnej stwarzać będzie dogodne warunki dla wymiany doświadczeń i pozyskiwania wiedzy od sojuszników.

12. Równoczesne pozyskiwanie samolotów F-35 przez znaczną część państw NATO stwarza polskiemu sektorowi produkcji obronnej i lotniczej optymalne warunki dla włączenia się we współpracę rozwojową i produkcyjną z partnerskimi zakładami w takich państwach jak Belgia, Holandia, czy Norwegia. Polskie przedsiębiorstwa mogą dzięki takiej współpracy stać się trwałym, ważnym elementem europejskiego konglomeratu firm pracujących na rzecz budowy, obsługi i modernizacji samolotów F-35.

13. Naszym zdaniem Polska w zakresie rozwoju przemysłu obronnego powinna wzorować się na Korei Południowej, Turcji i Izraelu. Nie tak dawno wszystkie te państwa miały bardzo niewielkie i zacofane przemysły zbrojeniowe,

jednak konsekwentna polityka kolejnych rządów zmierzająca do jak najszybszego transferu nowoczesnych technologii militarnych z zagranicy do przedsiębiorstw własnego sektora obronnego po kilku dekadach zaowocowała realnymi sukcesami. Dziś oferują one szeroki asortyment nowoczesnego uzbrojenia i sprzętu wojskowego zarówno dla rodzimych sił zbrojnych, jak i na eksport. Ich dokonania w tej materii są godne podziwu. Czynnikiem *sine qua non*, który umożliwił skokowy postęp technologiczny przemysłów zbrojeniowych tych państw była ponadpartyjna wola i determinacja polityków tych krajów oraz świadomość, jak ważny dla bezpieczeństwa państwa w długim okresie oraz dla unowocześnienia gospodarki jest posiadanie prężnego, rozbudowanego i zaawansowanego technicznie krajowego przemysłu zbrojeniowego. Tej woli, determinacji i świadomości nie brakowało także politykom rządzącym w Polsce w okresie międzywojennym. W II RP kolejne rządy kładły niewątpliwie wielki nacisk na wszechstronny, kompleksowy rozwój tego sektora gospodarki i na pozyskiwanie najnowocześniejszych podówczas technologii od sojuszników z Zachodu, czego najlepszym przykładem był rozwój Centralnego Okręgu Przemysłowego zainicjowany przez ministra i premiera Eugeniusza Kwiatkowskiego.

Mając powyższe na uwadze apelujemy do polskich władz oraz do polityków opozycji o stanowcze, zdecydowane i konsekwentne – ponad podziałami politycznymi – wspieranie rozwoju polskiego przemysłu zbrojeniowego oraz o położenie znacznie większego nacisku niż dotychczas na konieczność transferu nowoczesnych technologii do polskiego sektora obronnego czy to w ramach transakcji offsetowych, czy to na innej drodze. Jeżeli zaniedbamy i zlekceważymy tę kwestię, to przyszłe pokolenia mogą nam tego nie wybaczyć.

Podsumowanie:

Realizacja Programu Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych na lata 2021-2035 przewiduje wydatki w wysokości około 524 mld PLN. Środki te powinny zostać wykorzystane w polskich zakładach przemysłu obronnego i ich łańcuchach dostaw lub gdy jest to niemożliwe lub nieefektywne – w oparciu o umowy offsetowe kompensujące realizację zamówień przez podmioty zagraniczne.

Wybór optymalnych rozwiązań technicznych musi być połączony z doбором optymalnego mechanizmu współpracy z dostawcami – optymalizującego wpływ gospodarczy, a nie koszt jednostkowy. Długoterminowa i holistyczna perspektywa – uwzględniająca rozwój polskiego przemysłu i całej gospodarki – przyjęta przy wydatkowaniu tak znacznych środków finansowych pozwoli na:

- a) bezpośredni rozwój zakładów przemysłu obronnego w Polsce jak również zapewnienie odpowiedniego zaplecza badawczo-technicznego,**
- b) transfer technologii, szczególnie *dual-use* (podwójnego zastosowania) dających podstawy do wzrostu konkurencyjności polskiego przemysłu, zarówno obronnego jak i cywilnego,**
- c) rozwój polskich łańcuchów dostaw oraz uzyskanie efektu *spillover* w przemyśle i w efekcie wzrost ilości inwestycji i tempa rozwoju gospodarczego Polski.**

Warszawa, 21 listopada 2019 r.

K O M U N I K A T
Polskiego Lobby Przemysłowego
Nie uwzględnienie ważnych, strategicznych
interesów Rzeczypospolitej przy zawieraniu
kontraktu na zakup samolotu bojowego
V generacji F-35

W związku z nie podpisaniem umowy offsetowej w związku z zakupem przez Polskę bojowego samolotu wielozadaniowego F-35 domagamy się od strony amerykańskiej pełnej realizacji podpisanego niedawno porozumienia w sprawie współpracy koncernu Lockheed Martin z Polską Grupą Zbrojeniową S.A. Bardzo liczymy na wsparcie Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Aktywów Państwowych w realizacji tego porozumienia, umożliwiające możliwie największą rekompensatę z powodu braku offsetu dla polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Chodzi o to, aby umowa ta nie pozostała na papierze, tak jak stało się z wieloma listami intencyjnymi, które PGZ S.A. w ostatnich latach podpisał z zachodnimi koncernami.

Ekspertyza dotycząca offsetu w związku z pozyskaniem samolotu F-35 spotkała się z dużym zainteresowaniem w wielu środowiskach, także dziennikarskich (zob. poniżej) i politycznych, nawet ponad podziałami.

Jednocześnie Wicepremier Jacek Sasin upoważnił Sekretarza Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych Połsła Macieja Małeckiego do odbycia rozmowy z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego i związków zawodowych działających w polskim przemyśle zbrojeniowym w sprawie ekspertyzy Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie

Lobby Przemysłowe, zawierającej propozycje do umowy offse-
towej w związku z pozyskaniem przez Polskę samolotu wielo-
zadaniowego F-35A. Minister Maciej Małecki w Ministerstwie
Aktywów Państwowych nadzoruje polski przemysł obronny
i Polską Grupę Zbrojeniową. Do spotkania doszło w środę 29
stycznia w Ministerstwie Aktywów Państwowych. Przedstawicie
strony społecznej przedstawili Ministrowi i towarzyszącym mu
dwóm dyrektorom departamentów MAP propozycje wynikające
z ekspertyzy, dotyczące przede wszystkim zapewnienia polskim
przedsiębiorstwom obronnym i lotniczym oraz instytutom zdol-
ności do obsługi, serwisowania i remontów, a w przyszłości
modernizowania samolotów F-35 oraz transferu do Polski po-
trzebnych do tego technologii.

Z perspektywy czasu można stwierdzić, że przy zawiera-
niu kontraktu na zakup samolotu bojowego V generacji F-35
nie zostały, niestety, uwzględnione ważne interesy Rzeczypo-
spolitej. W decyzji o nie negocjowaniu offsetu, oprócz przed-
stawicieli Lockheeda Martin, mocno utwierdzili Ministerstwo
Obrony Narodowej i Komitet Offsetowy oraz Biuro ds. Umów
Offsetowych przy MON niektórzy generałowie - doradcy mini-
stra obrony narodowej oraz ci, którzy odeszli z armii, wystę-
pujący w mediach, także opozycyjnych. Czyżby nie leżał im
na sercu rodzimy przemysł obronny i jego zaplecze badawczo-
rozwojowe, których zdolności umniejszają? Wystarczy choć-
by wspomnieć mocno nagłośniony wywiad z Gen. dr Adamem
Dudą w „Dzienniku Gazecie Prawnej”. Doszło tu do swego
sojuszu ponad podziałami. Niebawem!

Najbardziej niepokoi, że w przypadku wystąpienia kryzysu
międzynarodowego czy konfliktu wojennego będziemy musieli
wywozić F-35 zagranicę aby tam je serwisować i remontować!

A przecież zerwanie kontraktu na zakup śmigłowców wielo-
zadaniowych CARACAL rząd i ministerstwo obrony uzasadniali
niezadawalającym offsetem.

Jak poważnie i skutecznie jest traktowany offset świad-
czy szereg wielkich umów zbrojeniowych, z którymi proponu-
ję wnikliwie zapoznać się. Mam na myśli kontrakt podpisany

przez Finów i Amerykanów na dostawę ponad 50 samolotów F-18 „Hornet”, który bardzo wzmocnił fińską gospodarkę, a także cztery kontrakty na uzbrojenie dla Polski: zakup rakiet ppanc. Spike od Izraela, na pozyskanie KTO „Rosomak” od fińskiej „Patrii”, zakup samolotów transportowych „Casa 295” oraz na zakup rakiet od Norwegów na wyposażenie Nadmorskiego Dywizjonu Rakietowego. Offset od Finów bardzo odmienił Wojskowe Zakłady Mechaniczne w Siemianowicach Śląskich, które stały się producentem tego udanego i nowoczesnego transportera, kontrakt na zakup rakiet „Spike” doprowadził do przeniesienia ich produkcji do MESKO S.A i był związany z transferem nowoczesnych technologii do Polski, zaś kontrakt związany z zakupem samolotów „Casa 295” został skompensowany umieszczeniem w warszawskim PZL „Okecie” punktu serwisowania tych samolotów (także zakupionych przez inne państwa) oraz produkcji wielu części do nich. Zatem nasze czołowe zakłady zbrojeniowe skomplikowany offset skutecznie zaabsorbowały!!!

Warto tu jeszcze dodać, iż na początku lat pięćdziesiątych-w okresie wojny koreańskiej- Polska pozyskała licencję od Związku Radzieckiego na produkcję samolotów odrzutowych Mig-15 i Mig 15 bis (maszyny te skutecznie walczyły w walkach powietrznych z samolotami amerykańskimi w Korei i w wersji Mig-17 – w Wietnamie). **W tamtym czasie była to supertechnika, najnowsza generacja samolotów myśliwskich, tak jak teraz F-35.** Pod nazwą Lim-1, Lim 2 a później Lim-5 i Lim-6 (dzięki stopniowej modernizacji) w Polskich Zakładach Lotniczych w Mielcu wyprodukowano znacznie ponad 1000 tych samolotów! Polscy inżynierowie szybko opanowali ich produkcję (dzięki uzyskanym kompetencjom w 1960 roku samodzielnie zbudowaliśmy najpierw bardzo dobry samolot szkolny dla lotnictwa wojskowego TS-8 „Bies”, a nieco później niezwykle udany odrzutowy samolot szkolny TS-11 „Iskra”, która do dnia dzisiejszego szkoli polskich pilotów wojskowych). Jak wiadomo, LIMY przez wiele lat służyły w naszych Wojskach Lotniczych. Co więcej – sowiecki producent przekaza-

zał Polsce także licencję na produkcję w naszym kraju silników do samolotów Mig/Lim - były to silniki Lis 1 i Lis-2. Część tych samolotów została wyeksportowana zagranicę, głównie do krajów arabskich.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 22 827-17-68; **fax:** 22 826-03-54
tel. kom. 603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 16 lutego 2020 r.

Pani Georgette Mosbacher
Ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce

Szanowna Pani Ambasador

W związku z nie podpisaniem umowy offsetowej w związku z zakupem przez Polskę bojowego samolotu wielozadaniowego F-35 domagamy się od strony amerykańskiej pełnej realizacji podpisanego niedawno porozumienia w sprawie współpracy koncernu Lockheed Martin z Polską Grupą Zbrojeniową S.A. Bardzo liczymy na wsparcie Ministerstwa Obrony Narodowej i Ministerstwa Aktywów Państwowych w realizacji tego porozumienia, umożliwiające możliwie największą rekompensatę z powodu braku offsetu dla polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.

Ekspertyza dotycząca offsetu w związku z pozyskaniem samolotu F-35 spotkała się z dużym zainteresowaniem w wielu środowiskach, także dziennikarskich (zob. poniżej) i politycznych, nawet ponad podziałami.

Jednocześnie Wicepremier Jacek Sasin upoważnił Sekretarza Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych Posła Macieja Małeckiego do odbycia rozmowy z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego i związków zawodowych działających w polskim przemyśle zbrojeniowym w sprawie ekspertyzy Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierającej propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem przez Polskę samolotu wielozadaniowego F-35A. Pan Minister Maciej Małecki w Ministerstwie Aktywów Państwowych nadzoruje polski przemysł obronny i Polską Grupę Zbrojeniową. Do spotkania doszło w środę 29 stycznia w Ministerstwie Aktywów Państwowych. Przedstawiciele strony społecznej przedstawili Ministrowi i towarzyszącym mu dwóm dyrektorom departamentów MAP propozycje wynikające z ekspertyzy, dotyczące przede wszystkim zapewnienia polskim przedsiębiorstwom obronnym i lotniczym

oraz instytutom zdolności do obsługi, serwisowania i remontów, a w przyszłości modernizowania samolotów F-35 oraz transferu do Polski potrzebnych do tego technologii.

Z perspektywy czasu można stwierdzić, że przy zawieraniu kontraktu na zakup samolotu bojowego V generacji F-35 nie zostały, niestety, uwzględnione ważne interesy Polski. *Otóż jeśli uwzględnimy koszty serwisowania przez kilkadziesiąt lat i remontów zagranicą (głównie w USA) samolotu F-35, a w przyszłości nie uczestniczenie przez polski przemysł obronny i lotniczy i ich zaplecze badawczo-rozwojowe w modernizacji tego samolotu oraz, co należy podkreślić, brak długofalowych potencjalnych zysków i korzyści wynikających z wdrożenia w Polsce najnowszych technologii podwójnego zastosowania, jakie przyniosłby offset związany z tym zakupem, to głęboko niesłuszne są stwierdzenia, że bez offsetu zyskujemy co najmniej miliard dolarów dzięki niższej cenie sprzedaży tych maszyn. Symulacje przeprowadzone przez niektórych ekonomistów z Polskiego Lobby Przemysłowego wskazują, że straciliśmy jako Polska nawet kilka miliardów dolarów (czyli de facto dopłaciliśmy te kilka mld dol. do ceny żądanej przez producentów F-35).*

Najbardziej niepokoi, że w przypadku wystąpienia kryzysu międzynarodowego czy konfliktu wojennego będziemy musieli wywozić F-35 zagranicę aby tam je serwisować i remontować!

A przecież zerwanie kontraktu na zakup śmigłowców wielozadaniowych CARACAL rząd i ministerstwo obrony uzasadniali niezadawalającym offsetem.

Jak poważnie i skutecznie jest traktowany offset świadczy szereg wielkich umów zbrojeniowych. Mamy na myśli kontrakt podpisany przez Finów i Amerykanów na dostawę ponad 50 samolotów F-18 „Hornet”, który bardzo wzmocnił fińską gospodarkę, a także cztery kontrakty na uzbrojenie dla Polski: zakup rakiet ppanc. Spike od Izraela, na pozyskanie KTO „Rosomak” od fińskiej „Patrii”, zakup samolotów transportowych „Casa 295” oraz na zakup rakiet od Norwegów na wyposażenie Nadmorskiego Dywizjonu Rakietowego. Offset od Finów bardzo odmienił Wojskowe Zakłady Mechaniczne w Siemianowicach Śląskich, które stały się producentem tego udanego i nowoczesnego transportera, kontrakt na zakup rakiet „Spike” doprowadził do przeniesienia ich produkcji do MESKO S.A i był związany z transferem nowoczesnych technologii do Polski, zaś kontrakt związany z zakupem kilkunastu samolotów transportowych „Casa 295” został skompensowany umieszczeniem w warszawskim PZL „Okęcie” punktu serwisowania tych samolotów (także zakupionych przez inne państwa) oraz produkcji wielu części do nich. Zatem nasze czołowe zakłady zbrojeniowe i lotnicze skomplikowany offset skutecznie zaabsorbowały!!!

Warto tu jeszcze dodać, iż na początku lat pięćdziesiątych - w okresie wojny koreańskiej - Polska pozyskała licencję od Związku Radzieckiego na produkcję samolotów odrzutowych Mig-15 i Mig 15 bis (maszyny te skutecznie walczyły w walkach powietrznych z samolotami amerykańskimi w Korei i w wersji Mig-17 - w Wietnamie). W tamtym czasie była to supertechnika, najnowsza generacja samolotów myśliwskich, tak jak teraz F-35. Pod nazwą Lim-1, Lim 2, a później Lim-5 i Lim-6 oraz Lim 6 bis (dzięki stopniowej modernizacji) w Polskich Zakładach Lotniczych w Mielcu wyprodukowano znacznie ponad 1000 tych samolotów! Polscy inżynierowie szybko opanowali ich produkcję (dzięki uzyskanym kompetencjom pod koniec lat pięćdziesiątych roku samodzielnie zbudowaliśmy najpierw bardzo dobry samolot szkolny dla lotnictwa wojskowego TS-8 „Bies”, a nieco później niezwykle udany odrzutowy samolot szkolny TS-11 "Iskra", która do dnia dzisiejszego szkoli polskich pilotów wojskowych). Jak wiadomo, LIMY przez wiele lat służyły w naszych Wojskach Lotniczych. Co więcej - sowiecki producent przekazał Polsce także licencję na produkcję w naszym kraju silników do samolotów Mig/Lim - były to silniki Lis 1 i Lis-2. Część tych samolotów została wyeksportowana zagranicę, głównie do krajów arabskich.

Ekspertyza Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierająca propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem samolotu wielozadaniowego F-35, której treść załączamy, została nie tylko przekazana pod koniec listopada ub. roku najwyższemu decydentom i dowódcom wojskowym w naszym kraju, ale także zamieszczona na bardzo wielu portalach internetowych. Poniżej podajemy tylko ważniejsze linki do nich:

<https://radar.rp.pl/technologie/15455-jaki-offset-przy-zakupie-f-35>

<https://www.defence24.pl/potrzebny-szeroki-offset-dla-f-35-eksperci-to-jedyna-szansa-zatrzymania-pieniedzy->

<https://portal-mundurowy.pl/index.php/component/k2/item/11048-f-35-nie-da-zarobic-polskim-firmom>

<https://www.money.pl/gospodarka/zakup-f-35-bez-offsetu-polskie-firmy-nie-skorzystaja-6473166042760833a.html>

<https://politykapolska.eu/tag/polskie-lobby-przemyslowe/>

<https://biznes.newseria.pl/news/kondycja-zbrojeniowki.p1583471173>

<http://pnp24.pl/f-35-oczami-ekspertow>

<http://www.klubinteligencjipolskiej.pl/2019/12/ekspertyza-polskiego-lobby-przemyslowego-dla-ministra-obrony-narodowej-wskazujaca-propozycje-do-umowy-offsetowej-w-zwiazku-z-zakupem-f-35/>

<https://pl.sputniknews.com/polska/2019102911268063-f-35-dla-polski-dadza-zarobic-polskim-przedsiębiorstwom/>

<http://ptg.edu.pl/ekspertyza-ws-zakupu-f-35>

<http://pnp24.pl/f-35-oczami-ekspertow>

<https://trybuna.info/opinie/kontrakt-na-f-35-to-bubel/>

<https://www.rp.pl/Przemysl-Obronny/200119759-Blyskawice-F-35-przyleca-do-Polski-bez-inwestycji.html>

<https://zzpe.org.pl/zzpe-i-lobby-przemyslowe-razem-w-sprawie-offsetu-przy-zakupie-samolot/>

<http://przekladse.pl/?cat=44>

<http://www.plp.info.pl/2019/11/25/ekspertyza-zespołu-ekspersckiego-powolanego-przez-polskie-lobby-przemyslowe-zawierajaca-propozycje-do-umowy-offsetowej-w-zwiazku-z-pozyskaniem-samolotu-wielozadaniowego-f-35/>

<http://www.zzit.org.pl/ekspertyza-zespołu-ekspersckiego-powolanego-przez-polskie-lobby-przemyslowe/>

<https://wolna-polska.pl/wiadomosci/polskie-lobby-przemyslowe-interweniuje-w-sprawie-zakupu-f-35-2019-11>

<https://www.facebook.com/zzpe.wzu.sa.grudziadz/photos/a.656539121483339/793842851086298/?type=3&theater>

<http://psribs.pl/wspolpraca-z-polskim-lobby-przemyslowym/>

<http://www.plp.info.pl/2019/10/31/drugie-posiedzenie-zespołu-ekspersckiego-ds-offsetu-zwiazanego-z-pozyskaniem-wielozadaniowego-samolotu-bojowego-f-35/>

<http://www.plp.info.pl/2019/07/28/posiedzenie-zespołu-ekspersckiego-ds-offsetu-zwiazanego-z-f-35/>

<http://press.warszawa.pl/minister-blaszczak-zamierza-podpisac-umowe-zakupbez-offsetu-samolotow-f-35-pod-koniec-stycznia/>

https://radar.rp.pl/modernizacja-sil-zbrojnych/15857-dobry-offset-nie-mniej-cenny-od-supermysliwcow?utm_source=rp&utm_medium=teaser_redirect

<https://defence24.pl/przemysl/f-35-bez-offsetu-polska-chce-przystapic-do->

programu-duzego-bezzaalogowca

<https://nowyobywatel.pl/2020/01/08/f-35-w-polsce-jak-zrobic-to-dobrze/>

<http://www.klubinteligencjipolskiej.pl/2019/12/ekspertyza-polskiego-lobby-przemyslowego-dla-ministra-obrony-narodowej-wskazujaca-propozycje-do-umowy-offsetowej-w-zwiazku-z-zakupem-f-35/>

<http://ptg.edu.pl/ekspertyza-ws-zakupu-f-35/>

<http://www.plp.info.pl/2019/11/25/ekspertyza-zespołu-eksperskiego-powołanego-przez-polskie-lobby-przemyslowe-zawierajaca-propozycje-do-umowy-offsetowej-w-zwiazku-z-pozyskaniem-samolotu-wielozadaniowego-f-35/>

<http://www.zzit.org.pl/ekspertyza-zespołu-eksperskiego-powołanego-przez-polskie-lobby-przemyslowe/>

Załączam także jeden z roczników Polskiego Lobby Przemysłowego.

Zał.1

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

tel. 603-425-568

www.plp.info.pl

www.pawel-soroka.plp.info.pl

Do wiadomości:

- Pan Mariusz Błaszczak

Minister Obrony Narodowej

-Pan Maciej Małecki

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych

- Przedstawiciele Lockheed Martin w Polsce:

Pan John Neilson

Pani Agnieszka Emerling-Gasiewska

Pan Robert Orzyłowski

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat:Ekspertyza Polskiego Lobby Przemysłowego dotycząca offsetu w programie samolotów wielozadaniowych F-35

Data:Wed, 15 Jan 2020 08:21:58 +0000

Nadawca:Biuro do Spraw Umów Offsetowych <buo@mon.gov.pl>

Adresat:pawel@plp.info.pl <pawel@plp.info.pl>

Szanowny Panie Profesorze,

nawiązując do przesłanej korespondencji w sprawie *Ekspertyzy zawierającej propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem samolotu wielozadaniowego F-35* przeprowadzonej przez Zespół ekspercki powołany przez Polskie Lobby Przemysłowe, uprzejmie informuję, że tezy zawarte w przedmiotowym dokumencie zostały poddane analizie.

Dziękując Panu Profesorowi za przesłane stanowisko chciałbym jednocześnie poinformować, iż decyzje dotyczące offsetu w programie samolotów wielozadaniowych F-35 są aktualnie przedmiotem ustaleń Kierownictwa MON.

Z poważaniem

płk Jacek Najs

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat: RE: Zaniepokojenie Polskiego Lobby Przemysłowego w związku z brakiem offsetu w ramach pozyskania samolotu F-35

Data: Mon, 17 Feb 2020 12:30:18 +0000

Nadawca: IU Rzecznik <rzecznik.iu@mon.gov.pl>

Adresat: pawel@plp.info.pl <pawel@plp.info.pl>

Szanowny Panie Profesorze,

z perspektywy Inspektoratu Uzbrojenia zawarcie umowy na dostawy samolotów wielozadaniowych F-35A stanowi realizację statutowych zadań instytucji, które skupiają się przede wszystkim na wzmacnianiu potencjału obronnego Sił Zbrojnych RP poprzez terminowe i zgodne z obowiązującymi procedurami oraz przepisami prawa pozyskiwanie sprzętu wojskowego ujętego w Centralnych Planach Rzeczowych.

Pozyskanie samolotów F-35A jest priorytetowym zadaniem modernizacji technicznej realizowanym obecnie w resorcie obrony narodowej. Potrzeba pozyskania samolotów V generacji F-35A wynika z uwarunkowań czasowych i technicznych. Konieczność przeprowadzenia pilnej wymiany floty statków powietrznych wynika zarówno z faktu, że dalsza eksploatacja samolotów Mig-29 i Su-22 jest nie tylko kosztowna, ale oznacza również utrzymywanie nieperspektywicznych platform, ale także ze względu na aspekt zmieniających się potrzeb współczesnego pola walki i wynikających z nich zadań Sił Powietrznych RP. Przeprowadzone w resorcie obrony narodowej analizy wykazały, że tylko pozyskanie samolotów V generacji pozwoli na dokonanie skoku technologicznego adekwatnego do przyszłych wyzwań.

Jedynymi dostępnymi obecnie na rynku produkowanymi seryjnie samolotami V generacji są samoloty F-35. Z uwagi na fakt, że możliwość ich pozyskania istnieje jedynie w ramach amerykańskiego programu rządowego Foreign Military Sales (FMS), stroną tej umowy nie są producenci sprzętu wojskowego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, ale agencje Rządu USA, z którymi to uzgadniane były warunki zawartej w dniu 31 stycznia 2020 roku umowy dostawy samolotów.

Z uwagi na zakres działania poszczególnych jednostek i komórek organizacyjnych resortu obrony narodowej przeprowadzenie dialogu offsetowego z firmami amerykańskimi nie stanowiło zadania powołanej w Inspektoracie Uzbrojenia komisji ds. przeprowadzenia postępowania mającego na celu pozyskanie nowych samolotów wielozadaniowych dla Sił Zbrojnych RP. Zgodnie z zakresem kompetencyjnym rolą Inspektoratu Uzbrojenia było ujęcie stosownej rekomendacji Biura ds. Umów Offsetowych w zakresie umowy offsetowej w umowie dostawy.

Jednocześnie pragnę zwrócić Pańską uwagę na fakt, że w dniu 22 stycznia 2020 roku podpisany został list intencyjny o współpracy pomiędzy Polską Grupą Zbrojeniową S.A. a Lockheed Martin Co., który stanowi deklarację współpracy przemysłowej w formule dwustronnych porozumień przedsiębiorstw business-to-business zapewniającej stronom

większą elastyczność w zakresie współpracy przemysłowej i technologicznej, niż umowa offsetowa wiążąca się z przedmiotem umowy dostawy.

Z poważaniem,

Rzecznik prasowy

Inspektoratu Uzbrojenia

mjr Krzysztof Płatek

tel. 261 873 055

tel. kom. 727 015 601

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
tel: 22 827-17-68; fax: 22 826-03-54
00-050 Warszawa
tel. kom. 603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Związek Zawodowy
Przemysłu Elektromaszynowego
00-238 Warszawa ; Długa 29
Tel. 22 831 66 68

Warszawa, 14 stycznia 2020r.

**Szanowny Pan
Jacek Sasin
Wicepremier
Minister Aktywów Państwowych**

Szanowny Panie Premierze

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego, wyrażając troskę o przyszłość polskiego przemysłu obronnego, zwracają się do Pana z prośbą o odbycie spotkania z naszymi ekspertami w sprawie offsetu, który powinien towarzyszyć pozyskaniu samolotu wielozadaniowego F-35. W tej kwestii Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego opracował stanowisko, a Polskie Lobby Przemysłowe ekspertyzę, które to dokumenty ponownie w załączeniu przesyłamy.

Załącznik

Z należytym szacunkiem

Przewodniczący
Związku Zawodowego
Przemysłu Elektromaszynowego

Stanisław Janas

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. ucz. dr. hab. Paweł Soroka

--- Treść przekazanej wiadomości ---

Temat: ODP: Ponowna prośba o spotkanie w sprawie offsetu w związku z pozyskaniem samolotu F-35

Data: Mon, 27 Jan 2020 15:15:21 +0100

Nadawca: SekretariatMMalecki@map.gov.pl

Adresat: pawel plp.info.pl <pawel@plp.info.pl>

Szanowny Panie Profesorze,

W imieniu Pana Ministra M.Maleckiego, Sekretarza Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych zapraszam na spotkanie w dniu 29 bm o godz. 9.00.

Jednocześnie zwracam się z prośbą o przysłanie informacji o osobach, które będą towarzyszyły Panu na tym spotkaniu.

Z poważaniem

Sekretariat Sekretarza Stanu Macieja Maleckiego

Tel.: +48 22 695 Ministerstwo Aktywów 88 50 Państwowych

Szanowni Koledzy i Koleżanki

Uprzejmie informuje, że Pan Wicepremier Jacek Sasin upoważnił Sekretarza Stanu w Ministerstwie Aktywów Państwowych Posła Macieja Maleckiego do odbycia rozmowy z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego i związków zawodowych działających w polskim przemyśle zbrojeniowym w sprawie ekspertyzy Zespołu eksperckiego powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, zawierającej propozycje do umowy offsetowej w związku z pozyskaniem przez Polskę samolotu wielozadaniowego F-35A. Minister Maciej Malecki w Ministerstwie Aktywów Państwowych nadzoruje polski przemysł obronny i Polską Grupę Zbrojeniową. Jak wynika z poniższego maila do spotkania doszło dziś tj. w środę 29 stycznia rano w Ministerstwie Aktywów Państwowych. Przedstawiciele strony społecznej przedstawili Ministrowi i towarzyszącym mu dwóm dyrektorom departamentów MAP propozycje wynikające z ekspertyzy, dotyczące przede wszystkim zapewnienia polskim przedsiębiorstwom obronnym i lotniczym oraz instytutom zdolności do obsługi, serwisowania i remontów, a w przyszłości modernizowania samolotów F-35 oraz transferu do Polski potrzebnych do tego technologii.

pozdrawiam

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

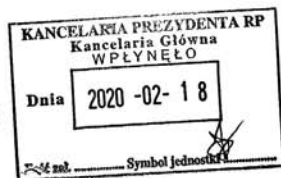
tel. 603-425-568

**ZANIEPOKOJENIE
STANEM I WYPOSAŻENIEM
MARYNARKI WOJENNEJ RP**

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel.: 22 827-17-68; fax: 22 826-03-54
tel. kom. 603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 18.02.2020 r.

Szanowny Pan

Andrzej DUDA

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Prezydencie

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, przesyła w załączeniu stanowisko w sprawie zadań, stanu i wyposażenia Marynarki Wojennej RP.

Załącznik 1

z załączonymi załącznikami

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka
prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Elżbieta Witek Marszałek Sejmu RP
- prof. Tomasz Grodzki Marszałek Senatu RP
- Mateusz Morawiecki Prezes Rady Ministrów
- Jacek Sasin Wicepremier, Minister Aktywów Państwowych
- Mariusz Błaszczak Minister Obrony Narodowej
- Marek Gróbarczyk Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- Jadwiga Emilewicz Minister Rozwoju
- Sekretarz Stanu Paweł Słoch Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Przewodniczący Klubów Parlamentarnych i Koła Poselskiego
- Poseł Michał Jach Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Senator Jarosław Rusiecki Przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Senatu RP
- Poseł Jan Grabiec Przewodniczący Sejmowej Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii
- Senator Marek Pęk Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu RP
- Gen. Rajmund Andrzejczak Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. Jarosław Mika Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. dyw. Tomasz Piotrowski Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Zarząd Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 18.02.2020 r.

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego
w sprawie zadań, stanu i wyposażenia Marynarki Wojennej RP

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego wyraża głębokie zaniepokojenie stanem Marynarki Wojennej RP.

W porównaniu do innych rodzajów sił zbrojnych znajduje się ona w najgorszej sytuacji technicznej i posiada najniższy wskaźnik procentowy nowoczesnego sprzętu, a średni wiek okrętów znacznie przekracza 30 lat. Jedynymi nowo pozyskanymi jednostkami są niszczyciel min ORP Kormoran oraz okręt patrolowy ORP Ślązak, przy czym należy zaznaczyć, z całym naciskiem, iż są to jednostki zabezpieczenia bojowego i nie mają one niemal żadnego wpływu na zdolności zwalczania sił ewentualnego przeciwnika. Co więcej, w przypadku działań wojennych, same będą wymagać osłony ze względu na znikome zdolności do samoobrony.

1. Zadania Marynarki Wojennej to nie tylko obrona naszego wybrzeża. Niedawno rząd zdecydował o dywersyfikacji dostaw surowców strategicznych, co *de facto*, w nieodległej perspektywie oznacza znaczne ograniczenie lub rezygnację z dostaw gazu ziemnego i ograniczanie dostaw ropy z kierunku rosyjskiego. Alternatywą dla tej decyzji jest importowanie surowców drogą morską, zarówno ropy naftowej jak i skroplonego gazu ziemnego.

Jednocześnie uruchamiany jest wielki proces inwestycyjny związany z budową Portu Centralnego w Gdańsku i Portu Zewnętrznego w Gdyni. Wszystko to dzieje się w czasie, gdy Marynarka Wojenna RP jest niezdolna do wykonywania swoich podstawowych zadań. A przecież nie można wykluczyć scenariusza, gdzie w sytuacji dużego napięcia politycznego wrogie nam państwo wprowadza blokadę morską dostaw strategicznych surowców energetycznych. Blokada ta może być zorganizowana przed wejściem w Cieśniny Bałtyckie, gdzie każdy ze statków kierujący się do polskich

portów byłby zatrzymywany i zmuszony do zmiany portu docelowego. Zbliżony scenariusz został przećwiczony w sierpniu 2019 r. przez rosyjską marynarkę wojenną w czasie ćwiczenia pod kryptonimem „Tarcza Oceanu 2019”.

Z punktu widzenia przeciwnika blokada w tym miejscu miałaby dwie podstawowe zalety. Byłaby prowadzona na wodach międzynarodowych oraz daleko poza polską strefą odpowiedzialności. Co najważniejsze, tego typu działania nie wyczerpują znamion Artykułu V Traktatu Północnoatlantyckiego, zatem najprawdopodobniej nie spowodowałyby pożądanej reakcji państw Sojusznich.

Będzie to sytuacja, z którą Polska będzie musiała, najprawdopodobniej, zmierzyć się sama. I nie ma tu żadnego znaczenia, że w umowie na dostawy LNG ze Stanów Zjednoczonych jest zawarta klauzula, iż obowiązkiem sprzedawcy jest dostarczenie gazu do portu odbiorcy. W przypadku blokady, sprzedawca powoła się na siłę wyższą i nawet uzyskanie odszkodowania za nie zrealizowanie dostaw będzie problematyczne. W takiej sytuacji Polska stanie przed realną perspektywą zimnych mieszkań, pustych baków i przestojów w gospodarce. Nie będziemy mieli żadnych narzędzi do reakcji, zarówno ze względu na brak okrętów zdolnych do wykonywania operacji przeciwblokadowych na akwenach oddalonych od własnych baz jak i brak odpowiednich systemów walki na okrętach obecnie posiadanych.

Drugi, potencjalny rejon zagrożenia, to polskie koncesje na Morzu Północnym. Od pewnego czasu, dzięki nabyciu praw do eksploatacji pól naftowych i gazowych przez Lotos i PGNiG (spółki skarbu państwa), prowadzone jest wydobywanie energetycznych z tamtych obszarów. Podobnie, jak w przypadku blokady morskiej, nie jesteśmy przygotowani do podjęcia działań, gdyby ktokolwiek zagroził bezpieczeństwu i ciągłości prac wydobywczych.

Element trzeci to wiarygodność w relacjach sojuszniczych i zdolność do partycypacji w przedsięwzięciach wynikających ze zobowiązań Sojuszu Północnoatlantyckiego, przede wszystkich w stosunku do Litwy, Łotwy i Estonii. Kraje te mogą znaleźć się w promieniu oddziaływania systemów antydostępowych państwa trzeciego, zaś brak możliwości udziału w działaniach wymierzonych na ich przełamanie świadczyłby o niskiej „użyteczności sojuszniczej” Polski. Słabość na Bałtyku przekłada się poza tym w sposób bezpośredni na relacje z państwami skandynawskimi, przede wszystkim z odgrywającą kluczową z polskiego punktu widzenia Szwecją.

2. Siły okrętowe Marynarki Wojennej RP nie powinny być rozpatrywane wyłącznie z przybrzeżnej perspektywy półzamkniętego, szelfowego Morza Bałtyckiego. Polskie Lobby Przemysłowe z ubolewaniem stwierdza, że nie troszczymy się nawet o pełnowymiarowe własne bezpieczeństwo, które sprowadzamy w aspekcie morskim wyłącznie do obrony wybrzeża. Jako państwo nie odczuwamy potrzeby ani konieczności wszechstronnej – przy współudziale MW – ekspansji morskiej. Nie

jesteśmy świadomi traconych z tego powodu szans. Systematyczny udział Marynarki Wojennej RP w bieżących działaniach na korzyść światowego bezpieczeństwa zapewniłby ochronę naszych politycznych, militarnych i gospodarczych interesów na żywotnych dla kraju akwenach, a także umacniałby i kreował pozycję Polski na forum międzynarodowym oraz w sojuszniczym systemie kolektywnej obrony. A przecież w przyszłości zależność pomiędzy interesami morskimi a pomyślnością Polski będzie stale rosła. Już dzisiaj powoduje to szybki wzrost znaczenia polskiego bezpieczeństwa morskiego, stanowiącego element regionalnego (bałtyckiego), europejskiego i światowego systemu bezpieczeństwa. Dla jego utrzymania konieczne jest odbudowanie zdolności sił morskich, zwłaszcza Marynarki Wojennej RP, w sposób umożliwiający współdziałanie w układzie sojuszniczym.

3. Szczególny niepokój budzą krytyczne braki w trzech domenach prowadzenia działań na morzu. Zagadnieniem pierwszoplanowym jest rozpoznanie nad morzem, którego uwiad uniemożliwia wykorzystanie pełnego zasięgu posiadanego uzbrojenia. Jest to sytuacja absolutnie kuriozalna. Druga z nich to głębia morską, czyli stan naszych sił podwodnych. Jeszcze niedawno ich potencjał stanowiło 5 okrętów podwodnych. Obecnie to zaledwie trzy, mocno wyeksploatowane jednostki. Jest to nabyty przez Polskę w 1986 roku i wyprodukowany w Związku Radzieckim ORP „Orzeł” oraz 2 (z pierwotnych 4) okręty podwodne typu Kobben, wyprodukowane w Niemczech dla Norwegów w II. połowie lat sześćdziesiątych, a następnie pozyskane przez Polskę w 2002 roku. Do tego dodać należy, w związku z ograniczoną ilością statków powietrznych i okrętów posiadających systemu obserwacji podwodnej całkowity niemal brak świadomości sytuacyjnej w toni wodnej, nawet na podejściach do kluczowych baz i obiektów infrastrukturalnych.

4. Trzecia domena to zdolności do obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej. Akwen Morza Bałtyckiego nie będzie głównym teatrem działań w przypadku konfliktu ale będzie miał kluczowe znaczenie dla osłony głównego kierunku. Kardynalnym błędem w polskim myśleniu strategicznym jest postrzeganie jednolitego obszaru operacyjnego jako swoistej alternatywnej rzeczywistości, w której nie trzeba prowadzić obrony, bo nie będzie ona miała wpływu na przebieg działań wojennych. Ten sposób myślenia o siłach okrętowych doprowadził do sytuacji, w której wybrzeże RP stało się najsłabszym ogniwem systemu obrony państwa i najłatwiejszym do spenetrowania przez środki napadu powietrznego przeciwnika. Co więcej, żaden inny rodzaj sił zbrojnych nie będzie w stanie wypełnić tej luki, w tym Wojska Lądowe, czy Wojska Obrony Terytorialnej z przyczyn oczywistych, bo nie jest to ich domena działań i nie mają takich zdolności. Natomiast Siły Powietrzne ze względu na brak odpowiednich do działań nad morzem samolotów i ich niewielką liczbę.

5. W tej sytuacji niezbędne jest pozyskanie, w ramach programu "MIECZNIK", więcej niż dwóch (jak założono w Planie Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2021-35) okrętów wielozadaniowych nowego typu, najlepiej klasy Fregata, z zaawansowanymi systemami raketowymi. Pozwoli to na realizację najważniejszego spektrum zadań czyli osłony przeciwlotniczej, zarówno pasa nadmorskiego i wybranych części akwenów, jak też na wykonywanie głębokich uderzeń na terytorium przeciwnika rakietami manewrującymi. Każdy z tego typu okrętów stanowi bowiem *de facto* połączenie zdolności systemów PATRIOT i HIMARS, gdyż z tej samej platformy mogą być wyrzucane zarówno rakiety do zwalczania celów powietrznych, jak i rakiety manewrujące dalekiego zasięgu t. woda-ziemia. Co więcej, pozyskanie okrętów o takich zdolnościach zapewni państwu niespotykane do tej pory możliwości oddziaływania na przeciwnika, gdyż rakiety manewrujące mogą zostać wyrzuczone nie tylko z najdalszych zakątków Morza Bałtyckiego, ale również z akwenów leżących poza Morzem Bałtyckim. Ale najważniejszym czynnikiem powinien być fakt, że pozyskanie tego typu okrętów zapewni nowe zdolności sił morskich do wykonania uderzeń raketowych na siły przeciwnika w ramach wsparcia sił lądowych. Ponadto, zdolności systemów okrętowych oraz specyfika środowiska morskiego sprawiają że okrętowe systemy obserwacji „widzą” dalej niż ich odpowiedniki rozmieszczone na lądzie, przez co umożliwiają szybszą reakcję na pojawiające się zagrożenie uderzeniem z powietrza. Ich pozyskanie pozwoli również na zdobycie zdolności współdziałania z Siłami Morskimi USA, jak czynią to Niemcy, Norwegowie, Duńczycy czy Hiszpanie. Aby uniknąć eskalacji kosztów, zamiast projektowania dedykowanej jednostki od podstaw, należy sięgnąć po gotowe i sprawdzone rozwiązania wybierając projekt spośród najnowszych jednostek tego typu w Europie.

6. Program budowy okrętów typu MIECZNIK należy zrealizować siłami krajowego potencjału przemysłowego, w oparciu stocznie prywatne i należące do Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Oparcie budowy okrętów na gotowym i sprawdzonym projekcie oraz pozyskanie strategicznego partnera zagranicznego o wieloletnim doświadczeniu w zarządzaniu projektami budowy zaawansowanych okrętów wojennych, pozwoli nie tylko na sprawną, terminową realizację programu w ramach założonego budżetu ale również na pozyskanie kompetencji wytwórczych oraz *know-how* w zarządzaniu, a także wejście polskiego przemysłu okrętowego w łańcuch produkcji i dostaw potencjalnego partnera zagranicznego.

Bez decyzji o budowie wielozadaniowych okrętów uderzeniowych posiadamy i będziemy posiadać wyłącznie Marynarkę Wojenną czasu pokoju, niezdolną do prowadzenia działań bojowych na morzu. Tymczasem polskie porty, które tylko

w zeszłym roku, przyniosły 40 mld zł dochodów do Skarbu Państwa wymagają sił morskich zdolnych do ich osłony i obrony w czasie kryzysu i wojny.

7. W drugiej kolejności, w najbliższych latach, należy przystąpić do realizacji programu ORKA. Okręty podwodne wyposażone w pociski rakietowe będą zdolne do realizacji funkcji odstraszania konwencjonalnego. Jednocześnie hydrologia Bałtyku sprzyja okrętom podwodnym bardziej, niż zwalczającym je siłom przeciwnika, zwłaszcza w warunkach tzw. strefy odmowy dostępu (A2AD). Okręty podwodne mogą być jedynym rodzajem sił okrętowych Marynarki Wojennej zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu, dlatego realizacja programu ORKA będzie kluczowym czynnikiem warunkującym podtrzymanie zdolności operacyjnych polskich sił podwodnych, zwłaszcza po nieuchronnym, zbliżającym się wycofaniu pozostałych dwóch okrętów podwodnych typu Kobben.

8. Pozyskanie platform powinno być w pełni skorelowane, a nawet wyprzedzone przez pozyskanie środków obserwacji pozwalających na optymalne wykorzystanie posiadanego uzbrojenia.

Rozwiązanie problemów Marynarki Wojennej RP to jedno z największych wyzwań stojących przed rządem odpowiedzialnym za Siły Zbrojne RP, a także politycznymi elitami. Inspiracją do tych działań powinna być „Strategiczna koncepcja bezpieczeństwa morskiego Rzeczypospolitej Polskiej”, opracowana i opublikowana w 2017 r. przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego przy współudziale Akademii Marynarki Wojennej oraz Rady Budowy Okrętów.

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka
tel. 603-425-568

**PRZESZŁOŚĆ, STAN OBECNY
I PRZYSZŁOŚĆ
POLSKIEGO PRZEMYSŁU LOTNICZEGO**

K O M U N I K A T

ze spotkania dotyczącego przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego

Z inicjatywy Stanisława Janasa - przewodniczącego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego w środę 12 lutego 2020 r. w Warszawie doszło do spotkania, zorganizowanego wspólnie z Polskim Lobby Przemysłowym, poświęconego przyszłości polskiego przemysłu lotniczego, w tym produkującego na rzecz Sił Powietrznych. Wzięli w nim udział eksperci i praktycy wiele lat związani z przemysłem lotniczym i jego zapleczem badawczo-rozwojowym, zarówno z sektora państwowego, jak i prywatnego, oraz przedstawiciele związków zawodowych posiadających swoje organizacje w przedsiębiorstwach lotniczych. W debacie uczestniczył także Roman Ignasiak – Dyrektor Biura Projektów Lotniczych Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

W wyniku dyskusji, której punktem wyjścia była diagnoza sytuacji w przemyśle lotniczym w Polsce ustalono, że w najbliższych miesiącach zorganizowana zostanie ogólnopolska konferencja dotycząca przyszłości polskiego przemysłu lotniczego z udziałem szerokiej reprezentacji tego przemysłu i polityków - pod patronatem medialnym DEFENCE24. Konferencję poprzedzi opracowanie zarysu programu odbudowy i rozwoju polskiego przemysłu lotniczego. Na zakończenie posiedzenia ukonstytuował się zespół, którego celem będzie opracowanie zarysu tego programu i założeń konferencji. Wnioski z niej zostaną wykorzystane przy ostatecznej redakcji programu rozwoju i odbudowy polskiego przemysłu lotniczego, które-

go realizacja zapewni stworzenie zdolności do finalnej produkcji nowoczesnych samolotów w naszym kraju.

Spotkanie prowadzili Stanisław Janas i prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka-koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.

Spotkanie na temat przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w dniu 12 lutego 2020 roku. W środku prowadzący debatę prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego i Stanisław Janas – Przewodniczący Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego.

Uczestnicy spotkania na temat przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Od lewej: Leszek Miętek, Krzysztof Jankowski i Gen. Ryszard Dębski.

Uczestnicy spotkania w dniu 12 lutego 2020 r. na temat przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Od lewej: dr inż. Jerzy Żółtak – Zastępca Dyrektora Instytutu Lotnictwa i mgr inż. Edward Margański – konstruktor lotniczy.

Uczestnicy debaty na temat przyszłości polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w dniu 12 lutego 2020 r.

Finał IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym

16 grudnia 2019 roku w sali Bialskiego Centrum Kultury w Białej Podlaskiej odbył się finał IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym. Etapu pierwszego olimpiady przez Internet nie przeprowadzano z uwagi na fakt dysponowania salą mogącą pomieścić znacznie ponad 100 osób. Organizatorzy otrzymali 64 zgłoszeń osób, które wyraziły chęć wzięcia udziału w olimpiadzie. Do drugiego etapu (finału) zakwalifikowano wszystkich zgłoszonych uczestników. Do ostatecznej rozgrywki przystąpiło 53 uczestników w tym 43 uczniów i studentów.

Reprezentowani byli także pracownicy naukowcy oraz inżynierowie.

Jury olimpiady wyłoniło zwycięzców w dwóch kategoriach: uczeń/student i pozostali uczestnicy (dorośli).

W kategorii uczniów /student zwyciężyli:

I miejsce Aleksander Matczak Słupecki – uczeń szkoły podstawowej (Łódź)

II miejsce Maciej Oleksy – student L.A.W. Dęblin

III miejsce Krystian Szczepański – student L.A.W. Dęblin

W kategorii pozostali (dorośli) zwyciężyli:

I miejsce Lucjan Wantuła – Gliwice

II miejsce Mariusz Grabowiecki – Bodzechów woj. Świętokrzyskie

III miejsce Bogdan Pawlak – Biała Podlaska

Wyróżniono: Łukasza Cymera z Chrzanowa, Arkadiusza Hernika z Radomia, oraz Szymona Siembidę ze Stalowej Woli.

Zwycięzcy otrzymali dyplomy, puchary oraz nagrody ufundowane przez sponsorów olimpiady.

Organizatorami Olimpiady byli : Portal internetowy www.interwizja.edu.pl , Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii Europejskiej, Naczelna Organizacja Techniczna w Białej Podlaskiej, Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS-WOC, Białkopodlaski Oddział Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, oraz Bialskie Centrum Kultury w Białej Podlaskiej, które użyczyło salę widowiskowo-konferencyjną wraz obsługą i nagłośnieniem, a także przygotowało program artystyczny. Prezydent miasta udzielił pomocy organizacyjnej oraz wsparł olimpiadę materialnie. Wsparcia olimpiadzie udzielił także Poseł na Sejm R.P. Marcin Duszek, który zorganizował konkurs rysunkowy z nagrodami, dla młodzieży ze szkół podstawowych. Organizatorzy olimpiady zaprosili młodzież z dwóch techników, mając na uwadze promocję olimpiady wśród młodzieży szkół bialskich. Grupie nauczycieli i uczniów wręczono legitymacje Stowarzyszenia Inżynierów, Techników Mechaników Polskich.

Prezydent Miasta Biała Podlaska Michał Litwiniuk rozpoczynając część oficjalną (po napisaniu testu przez uczestników finału), podkreślił związki miasta z wojskiem w przeszłości oraz zasygnalizował wydarzenia w najbliższej perspektywie w tej dziedzinie.

Leszek Zieliński nauczyciel jednej ze szkół bialskich zaprezentował historię Podlaskiej Wytwórni Samolotów, która funkcjonowała na terenie Białej Podlaskiej w latach 1923 – 1939 i była jednym z największych zakładów tej branży w II R.P., przyczyniając się do dynamicznego rozwoju miasta

Wydarzenie uświetnił chór męski „Echo Podlasia” założony w 1927 roku przez Podlaską Wytwórnię Samolotów. Część oficjalna rozpoczęła się Marszem Lotników w wykonaniu właśnie tego chóru. Przed uczestnikami wydarzenia wystąpił opromieniony wieloma sukcesami, młodzieżowy zespół „Chwilka”.

Patronat honorowy nad Olimpiadę sprawował Paweł Soloch – Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

W pracach jury wzięli udział m.in. gen. bryg. w st. spocz. Ryszard Dębski ITWL – przewodniczący jury, prof. UJK. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator PLP, Przewodniczący Rady Głównej Olimpiady, płk dypl. pilot Jan Smolarek – honorowy Prezes Białkopodlaskiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, płk. dypl. pilot Wiesław Sokołowski – Prezes Białkopodlaskiego Oddziału Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP, ppłk. pil Franciszek Ostrowski, a także autor pytań mjr. mgr Wojciech Stachowicz.

Patronatem medialnym olimpiadę objęło 10 tytułów prasowych, internetowych i radia.

Część oficjalna finału olimpiady była transmitowana na żywo w YouTube interwizja tv,

link: <https://www.youtube.com/watch?v=XNSSswaH4DM&t=7554s>

Finaliści Olimpiady przyjechali między innymi z: Dębłina, Stalowej Woli, Radomia, Łodzi, Lublina, Woj. Świętokrzyskiego, Warszawy i Białej Podlaskiej. W wydarzeniu uczestniczyło ponad 200 osób.

Sponsorami olimpiady byli: PIOTRANS Wisznice, Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, WOD KAN Biała Podlaska, WARTER FUELS S.A., Zamel z Białej Podlaskiej, NOT z Białej Podlaskiej, Prezydent Miasta Biała Podlaska, Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie, Red. Grzegorz Sobczak, Waldemar Gronostajski -Prezes Klubu Lotniczego w Białej Podlaskiej, Red. Nacz. Portalu www.interwizja.edu.pl oraz Podlaska Agencja Consultigowa RECTUS-WOC.

Pucharami i dyplomami za I, II i III miejsce nagrodzono zwycięzców w dwóch kategoriach w kategorii uczeń/student oraz w kategorii dorośli. Wszyscy finaliści otrzymali dyplomy za uczestnictwo w olimpiadzie. Oprócz nagród rzeczowych sponsorzy ufundowali także loty widokowe nad miastem.

Stały zespół roboczy przygotowujący olimpiadę stanowili: Tadeusz Kochanowski RR NOT w Białej Podlaskiej, płk dypl.

pilot Jan Smolarek, płk dypl. pilot Wiesław Sokołowski, ppłk. Mgr inż. Krzysztof Demczuk, ppł. Pil. Franciszek Ostrowski, mjr mgr Wojciech Stachowicz, ppłk. Stanisław Pietras, inż. Henryk Zawistowski, mjr. Jerzy Trudzik, mjr. pil. Marian Kiryk, mgr Leszek Zieliński, Zbigniew Kapela – dyr. B.C.K., oraz mgr inż. Tadeusz Kucharuk – Red. Nacz. www.interwizja.edu.pl

Istotnego wsparcia zespołowi udzielili profesor Paweł Soroka – Przewodniczący Rady Głównej Olimpiady oraz gen. bryg. w st. spoczynku Ryszard Dębski – ITWL.

Biała Podlaska 16.12.2019 r.

Tadeusz Kucharuk
Sekretarz Olimpiady

Finaliści IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym w dniu 16 grudnia 2019 r. w Białej Podlaskiej.

Organizatorzy i laureaci IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym w dniu 16 grudnia 2019 r. w Białej Podlaskiej.

**INNE WYSTĄPIENIA
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
W OKRESIE 2019-2020**

Polskie Lobby Przemysłowe

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świątokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)

00-050 Warszawa

tel: 22 632-13-14; **fax:** 22 826-03-54

www.plp.info.pl

Warszawa, 25 maja 2019 r.

Szanowny Pan
Marek KUCHCIŃSKI
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przesyła swoje stanowisko w sprawie Polskiej Agencji Geologicznej (Sejmowy druk nr 3378).

Projekt powołania Polskiej Agencji Geologicznej nie jest dobrym pomysłem, ponieważ nie rozwiąże problemów polskiej polityki surowcowej, ani też nie zrealizuje w pełni zadań służby geologicznej. Raport Najwyższej Izby Kontroli z 2017 roku wskazał na niektóre nieprawidłowości w przepisach oraz w realizacji wielu zadań w tych tematach. Zadania polityki surowcowej państwa powinny być spójne i kierowane z najwyższego szczebla. Nie mogą być przypisane do jednego resortu i jeszcze dodane na poziomie prezesa agencji, która będzie miała bardzo dużo zadań do wykonania. Ponieważ występują tu sprzeczne interesy i nie zawsze są objęte przepisami resortu środowiska.

Polska polityka surowcowa powinna być prowadzona przez osobę w randze ministra i być niezależna od Ministra Środowiska. Zadania PAG zapisane w projekcie ustawy, związane z polityką surowcową państwa, powinien przejąć nowy Minister Energii i Surowców. Surowce mineralne i energetyczne państwa, to nie tylko surowce występujące w złożach geologicznych ale także surowce złóż antropogenicznych zalegających na hałdach oraz bardzo cenne surowce wtórne. Tych ostatnich jest ponad 15 mln ton rocznie i obecnie są w większości marnowane lub puszczane z dymem. Prezes Polskiej Agencji Geologicznej ma posiadać bardzo duży zakres obowiązków, z których nie będzie mógł wywiązać się. Nie będzie mógł wykonać wielu zadań w ramach obowiązków państwowej służby geologicznej i równocześnie zapewnić skuteczną krajową politykę surowcową.

Dostęp do własnych surowców mineralnych o znaczeniu strategicznym ma takie samo znaczenie i rangę ważności dla kraju, jaką posiada polityka bezpieczeństwa energetycznego związanego z surowcami energetycznymi. Są one ściśle ze sobą powiązane, a nawet współwystępujące. Dlatego też surowce energetyczne i surowce mineralne mające znaczenie strategiczne dla przemysłu powinny mieć odpowiednie miejsce w strukturze zarządzania państwem. Eksploatacja złóż surowców oraz pozyskiwanie z innych źródeł, nie może być w tym samym resorcie, w którym jest nadzór geologiczny i ochrona środowiska. Polityka surowcowa państwa powinna posiadać własną niezależność dla skutecznego realizowania wyznaczonych celów. Podobnie jak zadania państwowej służby geologicznej w resorcie ochrony środowiska. Główny Geolog Kraju, geolog wojewódzki, geolog powiatowy, geolog gminy (przedstawiciele państwowej służby geologicznej) zachowując swoje dotychczasowe uprawnienia w pionie resortu Ministra Środowiska, powinni otrzymać wzmocnione kompetencje, przypisane teraz nowemu prezesowi agencji. Państwowy Instytut Geologiczny powinien pozostać instytucją naukową, w której mieści się również centralne archiwum geologiczne z odpowiednim systemem "geoinformacyjnym" i posiadaną wiedzą naukową o zasobach na całym obszarze budowy geologicznej Polski.

Koordinator
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

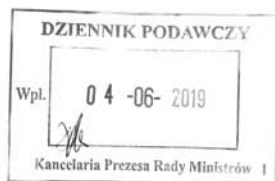

Prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 3 czerwca 2019 r.

**Pan Mateusz Morawiecki
Prezes Rady Ministrów
Al. Ujazdowskie 1/3,
00-583 Warszawa**

Szanowny Panie Premierze,

Polskie Lobby Przemysłowe popiera inicjatywę i koncepcję Obywatelskiego Komitetu Obrony Polskich Zasobów Naturalnych dotyczącą powołania społecznej spółki celowej pod nazwą **Krupiński - Polska Innowacyjność**, która ma zarządzać strategicznych pokładów węgla w KWK Krupiński,

Głównym celem spółki byłoby przedsięwzięcie związane z uruchomieniem Kopalni Doświadczalnej, w formie Nowego Modelu Biznesowego, który po osiągnięciu sukcesu stałby się standardem w pozostałych spółkach Skarbu Państwa.

Dla realizacji projektu konieczne jest wniesienie aportem koncesji na wydobycie pokładu 405, infrastruktury technicznej jako aktywów należących do SRK oraz wycenionej wiedzy ze strony GIG, ICHPW, AGH, PŚL oraz uzyskanie wsparcia finansowego ze strony Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Finansowanie działań związanych z uruchomieniem tej inicjatywy przejmą Komitety Obywatelskie, włącznie z finansową odpowiedzialnością w zakresie przedsięwzięcia.

Na dzień dzisiejszy struktura techniczna kopalni w pełni spełnia wymogi do ponownego uruchomienia produkcji, po uzupełnieniu brakujących elementów technologicznych, dopasowujących się do przyszłego Nowego Modelu Biznesowego.

Za powołaniem spółki celowej pod nazwą Krupiński - Polska Innowacyjność, przemawia utrzymująca się od 2016 roku dobra koniunktura:

1. Dla węgla koksującego na rynkach globalnych,
2. Uznania węgla koksującego w UE jako surowca strategicznego,
3. Wzrastającego importu tego surowca do Europy z rynków azjatyckich,

4. Zasobów najlepszej jakości węgla koksującego, zalegającego w byłych obszarach górniczych KWK Krupiński (głównie w pokładzie 405),
5. Możliwości ponownego, rentownego wznowienia wydobycia w istniejącej Infrastrukturze technicznej kopalni.

Według analiz niezależnych ekspertów w zakresie górnictwa węgla kamiennego, prawnego, finansowego:

1. Likwidacja szybów nr I, II i III o wartości bieżącej ok 4 mld zł to nieuzasadniona utrata znacznego majątku i szkoda dla polskiej gospodarki.
2. Wydobycie tradycyjne z pokładów węgla koksującego, a w szczególności z pokładu 405, po uprzednim odmetanowaniu go z powierzchni, przy zastosowaniu najnowszej techniki górniczej, utrzymujących się wysokich cen i dużym potencjale wydobywczym głównych procesów technologicznych tej kopalni, pozwoliłoby, w 10-letnim okresie wydobycia wygenerować zyski na minimalnym poziomie w granicach ok.10 mld zł.
3. Poza tą działalnością doskonalona będzie technologia podziemnego zgazowania węgla pozostałych pokładów, których ogólne zasoby szacuje się na ok. min 5 mld ton.
4. Produkty zgazowania, po oczyszczeniu przekształcane będą w energię elektryczną, ciepło, chłód oraz paliwa syntetyczne i metanol lub amoniak.
5. Zagospodarowaniu podlegać będzie hałda odpadów górniczych (ok.40mln ton), która z prawdopodobieństwem 100% zawiera wiele cennych surowców mineralnych, do dalszego komercyjnego odzyskania.
6. Pompowane wody słone z dołu kopalni ze względu na potencjalną w nich zawartość litu będą również czynnikiem generowania zysków.

Za poparciem inicjatywy powołania w/w spółki przemawiają następującedodatkové argumenty:

1. Kopalnia Krupiński, ma szczególnie korzystną lokalizację drogową i kolejową,
2. Posiada niski stopień urbanizacji gmin, objętych obszarem i terenem górniczym,
3. Obszar górniczy objęty jest planowanym przebiegiem Kanału Śląskiego, łączącego rzekę Wisłę i Odrę, co po doprowadzeniu do IV klasy żeglowności polskich rzek oraz połączeniu ich z rzeką Dunaj i Ren byłoby najkorzystniejszą alternatywą do transportu na rynki UE polskich produktów węgla, skroplonego gazu (wodoru) w cysternach kriogenicznych, surowców chemicznych czy paliw syntetycznych uzyskanych z podziemnego zgazowania węgla.
4. Jednocześnie Projekt ten mógłby przynieść znaczne korzyści dla społeczności lokalnej i budżetu państwa w obszarze rynku pracy, ekologii i nowoczesnej infrastruktury technicznej. Tym samym, przedsięwzięcie to, w pełni wpisałoby się w Strategię na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, której nadrzędnym celem jest akumulacja polskiego kapitału i odbudowa polskiej własności.
5. Negatywną i wielce niekorzystną do powyższego projektu alternatywą jest kontynuacja kosztownej likwidacji infrastruktury kopalni /ogłoszenie w dniu 23.03.2019 r. przetargu na likwidację Szyb I/, bezpowrotne pozbawianie istotnych dla kraju przychodów i zysków w przyszłości, nie wykorzystanie posiadanej już koncesji, nie spożytkowanie wiedzy naukowo-badawczej, na której zdobycie wydano setki mln zł ze środków publicznych oraz nie wykreowania polskiego Lidera Innowacyjności w przełomowych technologiach, mogących

Nieuzasadniona likwidacja Szybów w Kopalni Krupiński, będzie procesem nieodwracalnym, uniemożliwiającym w przyszłości odzyskanie utraconych korzyści.

Z wyrazami szacunku

Koordinator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

1. Andrzej Duda – Prezydent RP
2. Krzysztof Tchórzewski – Minister Energii
3. Dominik Kolorz - przewodniczący zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”
4. Parlamentarny Zespół ds. Kopalni Krupiński i technologii podziemnego zgazowania węgla,
5. Obywatelski Komitet Obrony Polskich Zasobów Naturalnych.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

BIURO PREZESA RADY MINISTRÓW

Anna Wójcik
DYREKTOR

BPRM.2420.2.3.2019(2)MP

Warszawa, dnia 5 czerwca 2019 r.

Pani Maria Osobińska
Dyrektor Biura Ministra
Ministerstwo Energii

Szanowna Pani Dyrektor,

w załączeniu przekazuję, według kompetencji, skierowane do Prezesa Rady Ministrów Pana Mateusza Morawieckiego pismo z dnia 3 czerwca 2019 r. Komitetu Obrony Polskich Zasobów Naturalnych i Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie *powołania społecznej spółki celowej pod nazwą Krupiński-Polska Innowacyjność.*

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi Zainteresowanym, z kopią do wiadomości Biura Prezesa Rady Ministrów.

Z wyrazami szacunku

2
Z-ca Dyrektora
Biura Prezesa Rady Ministrów
Monika Roguska
Monika Roguska

Do wiadomości:

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego

DGA.I.070.28.2019

IK: 367131

Pan
Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Profesorze,

KWK „Krupiński” została przeniesiona do Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. w dniu 31 marca 2017 r. celem przeprowadzenia likwidacji zakładu górniczego. Działania te prowadzone są na podstawie decyzji zatwierdzonej i podpisanej przez Ministra Energii, w oparciu o Program i Plan Likwidacji Kopalni. Działania likwidacyjne oparte na ww. dokumentach muszą być realizowane zgodnie z opracowanym i zatwierdzonym harmonogramem, w wyznaczonym terminie. Proces ten jest w pełni finansowany z funduszy państwowych w postaci dotacji.

Od kwietnia 2017 r. Spółce Restrukturyzacji Kopalń S.A. przekazano środki budżetowe dotyczące likwidacji KWK Krupiński w kwocie prawie 280 mln zł. Była to pomoc publiczna dotycząca:

- likwidacji oraz zabezpieczenia wyrobisk korytarzowych,
- utrzymywania obiektów przeznaczonych do likwidacji w kolejności zapewniającej bezpieczną likwidację kopalni, a także bezpieczne funkcjonowanie kopalń sąsiednich,
- prac zabezpieczających oraz przedsięwzięć zapobiegających zagrożeniom w związku z likwidowaną kopalnią,
- opracowywania, wymaganych odrębnymi przepisami, projektów, dokumentacji, opinii, ekspertyz i analiz związanych z realizacją zadań wykonywanych w trakcie likwidacji kopalń,
- usuwania szkód górniczych,
- świadczeń pracowniczych (w tym):
 - urlopy górnicze i urlopy dla pracowników mechanicznej przeróbki węgla,
 - jednorazowe odprawy pieniężne,

- renty wyrównawcze,
- likwidacji oraz zabezpieczenia szybów i szybków,
- rekultywacji terenów pogórnich,
- likwidacji infrastruktury kopalni.

W zaistniałej sytuacji Ministerstwo Energii uważa powoływanie społecznej spółki celowej pod nazwą Krupiński-Polska Innowacyjność za bezzasadne.

Z poważaniem

Anna Margis

dyrektor departamentu

dokument podpisany elektronicznie

367131.998505.797488

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, dot. BPRM.2120.2.3.2019(2)MP

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa

tel: 22 827-17-68; **fax:** 22 826-03-54

tel. kom. 603-425-568

e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 10 lutego 2020 r.

Pan Jarosław Gowin
Wicepremier
Minister nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Wicepremierze,

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego wnioskuje w sprawie zawiązania Konsorcjum dla Nauki, składającego się z 12 ośrodków uniwersyteckich i politechnicznych w celu utworzenia uznanej instytucji naukowej o zasięgu ogólnopolskim, mającej na celu podejmowanie ambitnych, korzystnych dla polskiej gospodarki badań naukowych. Chodzi zwłaszcza o problemy badawcze wymagające holistycznego podejścia, przekraczające możliwości pojedynczej uczelni. Konsorcjum mogłoby m.in.: prowadzić na zlecenie rządu badania naukowe o charakterze strategicznym, w tym w dziedzinie obronności, brać udział w realizacji międzynarodowych programów naukowych, także inicjowanych przez Unię Europejską, organizować kongresy naukowe, wydawać monografie zawierające wyniki przeprowadzonych badań i zwoływać konsylia naukowe. Ponadto mogłoby stosować system "delficki" identyfikowania problemów badawczych, które mają potencjał użytkowych zastosowań lub mogą być odpowiedzią na obecne lub przyszłe wyzwania.

W pracach badawczych prowadzonych przez proponowane przez nas Konsorcjum uczestniczyliby najlepsi pracownicy naukowcy ze wspomnianych ośrodków naukowych, mający niekwestionowany dorobek naukowy, zarówno w dziedzinie badań podstawowych, jak i stosowanych.

Z tym projektem zwracamy się do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, ponieważ uważamy, że jego pozytywny stosunek do tej inicjatywy zapewni jej powodzenie.

Do wiadomości:

Pan dr Andrzej Duda - Prezydent RP

z wyrazami szacunku

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Paweł Soroka

Prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

Członkowie władz Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce składają wieniec na Grobie Nieznanego Żołnierza w dniu 21 października 2019 r.

Uroczystość 100-lecia Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce w dniu 21 października 2019 r. Przemarsz poczt sztandarowych ulicą Krakowskie Przedmieście w Warszawie.

Uczestnicy Uroczystej Gali z okazji 100-lecia Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Teatrze Polskim w Warszawie w dniu 21 października 2019 r.

Uroczysta Gala z okazji 100-lecia Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Teatrze Polskim w Warszawie w dniu 21 października 2019 r. Przemawia Prezydent ZZM Leszek Miętek.

Regionalne Święto Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 22 września 2019 r. . Poczty sztandarowe organizacji maszynistów PKP CARGO na rynku w Piotrkowie Trybunalskim.

Msza Św. w Kościele Jezuitów w Piotrkowie Trybunalskim w intencji maszynistów w dniu 22 września 2019 r. z okazji Regionalnego Święta Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. W pierwszym rzędzie z prawej maszynista Marek Kraska – główny organizator święta.

**KONFERENCJE, KTÓRYCH
POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
BYŁO WSPÓŁORGANIZATOREM**

Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

SPOŁECZNA AKADEMIA NAUK

STAROPOLSKA
SZKOŁA WYŻSZA

Warszawa, 29.08.2019 r.

ZAPROSZENIE

W ramach XXVII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach w dniu 3 września 2019 r. o godz. 10.00 odbędzie się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. ***Przemysł obronny głównym podmiotem polityki gospodarczo-obronnej Polski***, na którą zapraszamy. Jej organizatorami będą: Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Społeczną Akademią Nauk, Staropolską Szkołą Wyższą, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polską Agencją Przemysłowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym.

Miejsce obrad: Targi Kielce S.A., ul. Zakładowa 1, Hala G, sala g2.

I. Cele Konferencji:

1. Przedstawienie istoty i celów polityki gospodarczo-obronnej.
2. Charakterystyka podmiotów formułujących i realizujących politykę gospodarczo-obronną w Polsce.
3. Ukazanie roli przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-obronnego w realizacji polityki gospodarczo-obronnej.
4. Przedstawienie sposobów i narzędzi finansowania zadań wynikających z celów polityki gospodarczo-obronnej.

Program Konferencji- tematyka wystąpień:

- **Prof. zw. dr hab. Marian Kozub** (Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK) - *Strategiczność zmiany w kreowaniu bezpieczeństwa RP - główne tezy.*

-**Prof. nadzw. dr hab. Marek Leszczyński** (Instytut Prawa, Ekonomii i Administracji UJK) -*Polityka gospodarczo-obronna jako integralny obszar polityki gospodarczej państwa i stymulator wzrostu gospodarczego.*

- **Dr Janusz Olszewski** (Akademia Sztuki Wojennej, Polskie Lobby Przemysłowe) - *Istota, cele i narzędzia polityki gospodarczo – obronnej oraz jej efekty w latach 1990 – 2018.*

- **Mgr inż. Jolanta Cichosz** (Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania UJK) - *Rola przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-obronnego w realizacji polityki gospodarczo-obronnej.*

Mec. Beata Cieszyńska, mec. Tomasz Darowski (Kancelaria prawnicza Domański Zakrzewski Palinka sp.k) - *Źródła finansowania obronności w oparciu o zasoby własne RP oraz z udziałem środków międzynarodowych.*

- **Gen. prof. dr hab. Julian Maj** (Polska Agencja Przemysłowo-Obronna), **dr Marek Gręziński** (Wojskowe Zakłady Uzbrojenia w Grudziądzu) - *Ministerstwo Obrony Narodowej priorytetowym podmiotem administracji rządowej w kreowaniu założeń polityki gospodarczo-obronnej RP.*

- **Dr Rafał Kołodziejczyk** (Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania UJK) - *Polska Grupa Zbrojeniowa - historia i stan obecny.*

- **Prof. dr hab. Janusz Płaczek** (Lotnicza Akademia Wojskowa), **dr Marek Gręziński** (Wojskowe Zakłady Uzbrojenia w Grudziądzu)- *Zagregowany wysiłek obronny państw NATO w 2017 roku wyznacznikiem kierunków modernizacji technicznej Sił Zbrojnych.*

-**Prof. nadzw. dr hab. Grzegorz Rdzanek** (Katedra Krajów Europy Północnej UJK)- *Transfer technologii i korzyści ekonomiczne dla Danii w programie pozyskania samolotów F-35. Wnioski dla Polski.*

Dr Anna Zagórska (Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK)-
Zamówienia państwowe w przemyśle obronnym.

- **Dr Katarzyna Rawska** (Polskie Lobby Przemysłowe) - *Umowa offsetowa formą udziału państwa w obrocie gospodarczym.*

- **Mgr Adam Krampichowski** (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach) - *Wpływ uwarunkowań gospodarczo-militarnych na funkcjonowanie terminalu LNG w Świnoujściu.*

II. Rada Naukowa Konferencji:

Przewodniczący: prof. zw. dr hab. Marian Kozub - Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

Wiceprzewodniczący: prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego Instytutu Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego,

Wiceprzewodniczący: dr Krzysztof Wątopek - Prorektor Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach,

- prof. dr hab. inż. Mirosław Kowalski – Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych,

- prof. dr hab. inż. Andrzej Żyluk- Zastępca Dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych,

- dr inż. Waldemar Gajda – Prezydent Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej,

- dr Elżbieta Męcina – Bednarek – Dziekan Staropolskiej Szkoły Wyższej- Wydział w Kielcach,

- dr Tomasz Konopka - Dziekan Staropolskiej Szkoły Wyższej- Wydział w Kielcach,

- dr Tomasz Gajewski - Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

- dr Katarzyna Gruszko -Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

- dr Tomasz Jarocki – wicedyrektor Instytutu Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

- dr Rafał Kołodziejczyk - Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania UJK,

- dr Adrian Mitręga- Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

-dr Paweł Ramiączek – Dziekan Społecznej Akademii Nauk w Kielcach,

- prof. dr hab. Elżbieta Trafialek - Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr Anna Zagórska- Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- dr inż. Józef Zakrzewski – Polska Agencja Przemysłowo-Obrońska.

III. Komitet Organizacyjny Konferencji:

- prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka - przewodniczący, e-mail: pawel@plp.info.pl, tel. 603-425-568
- dr Krzysztof Wątopek – wiceprzewodniczący,
- dr Rafał Kołodziejczyk,
- Kamil Perz - Dyrektor Wydziału Targów - Targi Kielce S.A., tel. 41 365 12 30
- dr Anna Zagórska-sekretarz, e-mail: cyrana@wp.pl, tel. 602-336-251

z poważaniem

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego

prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka

WAŻNE TERMINY

- Zgłoszenie udziału w konferencji do koordynatora konferencji – 31.08.2019
- Publikacja komunikatu wraz z programem konferencji – 10.09.2019 r.

MAPA DOJAZDU

Wpisz w nawigację
je mapy ©2019 Google
zabito wszystkich

Formularz rejestracyjny, dostępny na stronie <http://defense.securitech.edu.pl>

ILOŚĆ MIEJSC OGRANICZONA

*Konferencja jest przedsięwzięciem niekomercyjnym, opłaty konferencyjne przeznaczone będą wyłącznie na pokrycie kosztów organizacyjnych, w tym na wydanie monografii.

Kontakt do koordynatora konferencji

Joanna Jaworska

e-mail: j.jaworska@euro-media.pl;

tel. 22 535 30 13, 606 911 070

lub

Lidia Tuchowska

e-mail: l.tuchowska@ochrona-mienia.pl;

tel. 604 995 466

KOMITET ORGANIZACYJNY KONFERENCJI – Lotnicza Akademia Wojskowa

plk rez. mawig dr inż. Adam RURAŁ – Przewodniczący

790 723 405, arurak@law.mil.pl

plk mgr Dariusz GÓRCZYŃSKI – Wiceprzewodniczący – Koordynator

52 731 423 d.gorczynski@law.mil.pl

kpt. dr Daniel MICHAŁSKI, mgr Paulina MENDREK, mgr inż. Marek KUSTRA

EURO-MEDIA Sp. z o.o.
Polskie Lobby Przemysłowe
Im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego

WYDZIAŁ
BEZPIECZEŃSTWA
NARODOWEGO I LOGISTYKI
LOTNICZEJ AKADEMII
WOJSKOWEJ

ZAPROSZENIE

ORGANIZATORZY MAJĄ ZASZCZYT ZAPROSİĆ

NA KONFERENCJĘ NAUKOWO TECHNICZNĄ

NOWOCZESNE TECHNOLOGIE MILITARNE I CYWILNE

PATRONAT HONOROWY

MINISTERSTWO
INFRASTRUKTURY

BBN

procedowane:

Ministerstwo Obrony Narodowej

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Ministerstwo Cyfryzacji

Lotnicza Akademia Wojskowa, Dęblin, 18-19 września 2019 r.

Celem Konferencji jest wymiana wiedzy i poglądów pomiędzy żołnierzami, pracownikami cywilnymi wojska i środowiska akademickiego, a także ekspertów z instytutów badawczych, stowarzyszeń oraz firm, z kraju i zagranicą, na co dzień zajmujących się zabezpieczeniami technicznymi, ochroną informacji, ochroną tryzyczną i przeciwozbrojową obiektów, itp.

Konferencja to także bezpośrednie spotkania z prelegentami, ekspertami do spraw bezpieczeństwa, z zakresu prawa oraz zabezpieczeń informatycznych, elektronicznych i mechanicznych, zapoznania się z różnymi rozwiązaniami stosowanymi do ochrony obiektów o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, a także zaprezentowania nowoczesnych urządzeń i rozwiązań.

Zaplanowano wystawy i prezentacje urządzeń, pokazy specjalne (neutralizacja dronów) oraz spotkania z ekspertami w punktach konsultacyjnych. Jest to również okazja do pogłębienia wiedzy, która może przyczynić się do zminimalizowania błędów koncepcyjnych i instalatorskich w inwestycjach realizowanych przez Siły Zbrojne w zakresie obrony i ochrony obiektów wojskowych.

OBSZARY TEMATYCZNE KONFERENCJI

1. Wykorzystanie nowych technologii w prognozowaniu rozwoju zagrożeń militarnych i niemilitarnych w XXI w
2. Rola i znaczenie nowych technologii w rozwoju systemów bezpieczeństwa militarnego i niemilitarnego
3. Nowe technologie w procesach kształcenia i szkolenia zasobów ludzkich dla potrzeb instytucji podległych RONI i MSWiA
4. Techniki i narzędzia wspomagające zarządzanie systemami bezpieczeństwa
5. Zastosowanie nowoczesnych technologii w systemie ochrony ludności cywilnej w sytuacji zagrożenia militarnego państwa
6. Perspektywy rozwoju technicznego potencjału obronnego Polski w XXI wieku
7. Współpraca regionalna na rzecz implementacji nowoczesnych technologii do systemów bezpieczeństwa krajów europejskich
8. Nowoczesne technologie w ochronie granic państwowych
9. Rola badań naukowych nad nowymi technologiami w kształtowaniu efektywnego systemu bezpieczeństwa państwa
10. Nowe rozwiązania techniczne znajdujące zastosowanie w systemach ochrony lotnictwa
11. Nowoczesne technologie w ochronie obiektów infrastruktury krytycznej
12. Wykorzystanie narodowego potencjału technicznego na rzecz wzmocnienia systemu bezpieczeństwa państwa
13. Cyberbezpieczeństwo
14. Nowe technologie w logistyce wojskowej
15. Rola i znaczenie nowych technologii w kształtowaniu zdolności samoobronnych ludności cywilnej w warunkach zagrożenia militarnego
16. Wykorzystanie systemów Big-Data do monitorowania i prognozowania zagrożeń
17. Nowe technologie w planowaniu i programowaniu rozwoju zdolności operacyjnych SZ RP
18. Nowoczesne technologie w wojnach przyszłości

ORGANIZATORZY

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki Lotniczej Akademii Wojskowej
Euro-Media Sp. z o.o.
Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

SERDECZNIE ZAPRASZAMY

NA KONFERENCJĘ NAUKOWO TECHNICZNA

SECURITECH & DEFENSE 2019

Nowoczesne technologie militarne i cywilne w systemie bezpieczeństwa

Komitet Naukowo - Programowy Konferencji:

Przewodniczący

gen. bryg. pil. dr Piotr KRAMCZYK Rektor – Komendant Lotniczej Akademii Wojskowej w Dąblinie

Zastępcy:

dr hab. Adam RADOWSKI – Dziekan WBNIŁ, LAW

ppik dr Marcin SZTOLLEC Rektor-Komendant Wyższej Szkoły Kryminalistyki w Warszawie

Członkowie:

1. prof. dr hab. Alicja BORKOWSKA – Uniwersytet Mikołaja Kopernika, Toruń
2. pkr rez. nawig. dr hab. inż. Tadeusz COMPA – LAW, Dąblin
3. gen. dyw. pil. rez. dr Leszek QWOIDZIŃSKI – Airbus Poland S.A.
4. gen. dyw. pil. rez. pil. dr Radosław CZABAN – Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
5. pkr rez. nawig. dr inż. Tomasz GUGAŁA – PGZ Warszawa
6. nadinsp. Jacek KALETA – Komendant Wojewódzkiej Policji w Opolu
7. dr inż. c. doc. Ing. Miroslav KELEMEN, DSc. MBA, LL.M. – Technická Univerzita, Koszyce (Słowacja)
8. doc. Ing. Peter KORBA, PhD., ING-PAEDIGIP – Technická Univerzita, Koszyce (Słowacja)
9. dr hab. Jerzy KOSIŃSKI – AMW, Gdynia
10. dr hab. inż. Mirosław KOWALSKI – ITWL, Warszawa
11. pkr rez. dr hab. inż. Marian KOZUB – Uniwersytet Jana Kochanowskiego, Kielce
12. kmr dr hab. Grzegorz KRASNOBĘSKI – AMW, Gdynia
13. dr hab. inż. Andrzej KRZYŻKOWSKI – UTH, Radom
14. prof. dr hab. inż. Józef KUCHARCZAK – Politechnika Lubelska, Lublin
15. pkr dr hab. Piotr MALINOWSKI – LAW, Dąblin
16. dr inż. c. prof. Paweł NEĆAS, PhD., MSc., MBA – Uniwersytet Mateja Bela, Banská Bystrica (Słowacja)
17. dr hab. Iwona NIEWIADOMSKA – KUL, Lublin
18. pkr rez. nawig. dr hab. Jacek NOWAK – LAW, Dąblin
19. pkr dr inż. Krzysztof OGONOWSKI – LAW, Dąblin
20. pkr rez. mer Edward ORZECHO – PGZ Warszawa
21. prof. dr hab. Dariusz PATER – UKW, Warszawa
22. kmr dr hab. Bartłomiej PACEK – AMW, Gdynia
23. prof. dr hab. Agnieszka PEDRYCZ – WIECZORSKA – UM Lublin
24. podkom. dr Adam PLACEK – WSP, Szczecin
25. pkr rez. nawig. dr inż. Adam RURAŁ – LAW, Dąblin
26. kmr por. dr Wojciech SOKOŁOWSKI – AMW, Gdynia
27. prof. dr hab. Henryk SPUSTEK – Politechnika Opolska, Opole
28. prof. dr hab. inż. Ryszard SZCZEPANIK – ITWL, Warszawa
29. dr hab. Jerzy TELAK – SAN, Warszawa
30. pkr dr Dariusz UNGIERT – LAW, Dąblin
31. dr Teresa USEWICZ – AMW, Gdynia
32. prof. dr hab. inż. Andrzej ŻYLUK – ITWL, Warszawa

18-19 września 2019

Lotnicza Akademia Wojskowa – Dęblin

RAMOWY PROGRAM KONFERENCJI

17.09.2019 r. – dla osób rezerwujących dodatkowy nocleg

17:00 – 19:30 – rejestracja uczestników

18:00 – 20:00 – kolacja (Restauracja „Piekielko”)

18.09.2019 r.

08:00 – 09:00 rejestracja uczestników

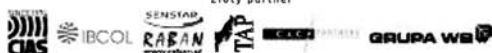
09:00	09:30	Rozpoczęcie Konferencji Wystąpienie JM Rektora – Komendanta LAW oraz Gości Honorowych
09:30	10:30	I sesja plenarna Panelista: dr hab. Adam RADOMYSKI
09:30	09:45	Marcin Domagała Zastępca Naczelnika Wydziału Krajowego Systemu Cyberbezpieczeństwa „Funkcjonowanie Krajowego Systemu Cyberbezpieczeństwa oraz dalsze plany rozwoju”
09:45	10:00	ppłk dr Marcin STRZELEC Rektor-Komendant Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie „Nowoczesne technologie w procesach kształcenia i szkolenia zasobów ludzkich dla potrzeb Służby Więziennej”
10:00	10:15	gen. dyw. raz. pil. dr inż. Anatol CZABAN Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu „Współczesne i perspektywiczne determinanty rozwoju sztuki wojennej – perspektywy sztucznej inteligencji”
10:15	10:30	plk SG Adam PACUK Komendant Centrum Szkolenia Straży Granicznej „Wirtualny system doskonalenia taktyki ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego”
10:30	11:00	Przerwa kawowa – zwiedzanie sali wystawienniczej
11:00	12:30	II sesja plenarna Panelista: dr hab. Jacek NOWAK
11:00	11:15	plk. rez. Ryszard JERUZALSKI WB GROUP „Zintegrowane Rozwiązania Perymetryczne Grupy WB do nadzoru i ochrony infrastruktury krytycznej”
11:15	11:30	Przemysław SZCZERBIŃSKI IBCOL Sp. z o.o. „Bezpieczeństwo lotnictwa w kwestii ryzyka kolizji statków powietrznych z ptakami i dronami”
11:30	12:30	Pokaz RADARU firmy IBCOL – Teren Lotniska
12:45	13:30	Przerwa kawowa – zwiedzanie sali wystawienniczej
13:30	14:30	III sesja plenarna Panelista: dr inż. Adam RURAK
13:30	13:45	Robert WIĘCH C & C Partners/CIAS „Systemy wsparcia ochrony jednostki wojskowej w ujęciu Norm Obronnych na bazie doświadczeń C & C Partners”
13:45	14:00	Mariusz GARBACZ Miwi – Urmet Sp. z o.o. „Zintegrowane systemy bezpieczeństwa w jednostkach militarnych”
14:00	14:15	Tomasz ZMÓJDZIN RABAN „Hybrydowe systemy ochrony perymetrycznej na przykładzie produktów i rozwiązań technologicznych firmy Senstar Corporation”
14:15	14:30	Tomasz GÓRSKI TAP – SYSTEMY ALARMOWE Sp. z o.o. „Galaxy Dimension v7.03 oraz nowa rodzina central MAXPRO Intrusion – charakterystyka porównawcza”
14:30	15:30	Obiad – w restauracji PIEKIELKO (Pałac Jabłonowskich)
15:30		Czas wolny
17:30		Wjazd na kolację (PARCHATKA Puławy – transport autokarem)
18:00		Uroczysta kolacja

19.09.2019 r.

09:00	10:45	I sesja plenarna Panelista: dr hab. Piotr MALINOWSKI
09:00	09:15	plk pil. dr inż. Konrad MADEJ Szef Szkolenia 4. Skrzydła Lotnictwa Szkolnego „Zaawansowany systemem szkolenia lotniczego AJT (Advanced Jet Trainer) na samolocie M – 346 Master”
09:15	09:30	prof. dr hab. med. Agnieszka PEDRYCZ Uniwersytet Medyczny Lublin „Zakaźne choroby żołnierzy powracających z misji”
09:30	09:45	kom. Grzegorz FILIPEK Komenda Wojewódzka Policji w Opolu „Zagrożenia cyberprzestrzeni w systemie bezpieczeństwa”
09:45	10:00	plk rez. dr inż. Tomasz GUGAŁA Dyrektor Programu SBSP, PGZ S.A. „Realizacja prac rozwojowych dla potrzeb SZ RP – uwarunkowania prawne realizacji”
10:00	10:15	plk pil. Grzegorz WELTROWSKI Z-ca Dowódcy ACSL, Lotnicza Akademia Wojskowa „Szkolenie lotnicze kandydatów na żołnierzy zawodowych”
10:15	10:30	ppłk rez. dr inż. Władysław PRZYJEMSKI Społeczna Akademia Nauk „Realizacja prac rozwojowych dla potrzeb SZ RP – uwarunkowania prawne realizacji”
10:30	10:45	mgr Anna ŻURAWIECKA Redaktor naczelna czasopisma Prawo i Logistyka „Międzynarodowe programy security supply chain jako narzędzie do bezpiecznego przemieszczania towarów o podwójnym zastosowaniu”
10:45	11:15	Przerwa kawowa – zwiedzanie Sali wystawienniczej
11:15	13:15	II sesja plenarna Panelista: ppłk dr inż. Krzysztof OGONOWSKI
11:15	11:30	dr hab. inż. Andrzej KRZYSZKOWSKI Kierownik Zakładu Eksploatacji i Diagnostyki Środków Transportu Uniwersytet Techniczny – Humanistyczny Radom „Wpływ szybkich kolei na transport lotniczy”
11:30	11:45	dr Mirosław MARCINIAK Kierownik Zakładu Badań nad Sektorem Pozamilitarnym Wojskowa Akademia Techniczna „Technologiczne i operacyjne aspekty wojen przyszłości”
11:45	12:00	plk dr hab. inż. Mariusz ZIEJA Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych „Proaktywne zarządzanie bezpieczeństwem lotów z wykorzystaniem dużych zbiorów danych “Big Data”
12:00	12:15	ppłk dr hab. inż. Andrzej KOMOREK, dr inż. Robert SZCZEPANIAK Wydział Lotnictwa, Lotnicza Akademia Wojskowa „Nowoczesne techniki badań materiałów stosowanych w lotnictwie”
12:15	12:30	dr hab. Marcin GÓRNIKIEWICZ Dyrektor Instytutu Systemów Bezpieczeństwa i Obronności Wojskowa Akademia Techniczna „Diagnostowanie prawdopodobieństwa wystąpienia konfliktów regionalnych metodą prognozowania kulturowego”
12:30	12:45	dr Piotr KORNETA Wydział Zarządzania Politechnika Warszawska „Możliwość zastosowania koncepcji zarządzania dokonaniami w systemach bezpieczeństwa narodowego”
12:45	13:00	dr hab. Daniel KUCHARCZAK, st. szer. pchor. Łukasz KOMOREK Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki Lotnicza Akademia Wojskowa „Polskie portale sprzedażowe jako element nowych technologii informatycznych”
13:00	13:15	dr hab. Jerzy TELAK, podisp. mgr Bożena GOŁOTA Społeczna Akademia Nauk, Wyższa Szkoła Policji „Strategie interwencji negocjatora policyjnego związane z porwaniami zakładników”
13:15	13:45	Podsumowanie Konferencji
14:00	15:00	Obiad w Restauracji PIEKIELKO (Pałac Jabłonowski)
15:00		Wyjazd uczestników Konferencji

PARTNERZY TECHNICZNI

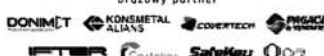
Złoty partner

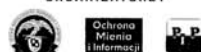
Srebrny partner

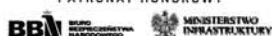
Brązowy partner

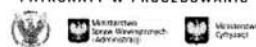
ORGANIZATORZY

PATRONAT HONOROWY

PATRONATY W PROCEDOWANIU

SECURITECH & DEFENSE 2019 – RELACJA Z KONFERENCJI W DĘBLINIE

Piąta już Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu Securittech, lecz pierwsza edycja SECURITECH & DEFENSE – 2019 przeszła do historii. Konferencja odbyła się, po raz pierwszy w LOTNICZEJ AKADEMII WOJSKOWEJ w Dęblinie, w dniach 18–19 września 2019 r.. Przeprowadzona została pod ogólnym hasłem „Nowoczesne technologie militarne i cywilne w systemach bezpieczeństwa”. Organizatorami tego naukowego przedsięwzięcia była spółka Euro-Media, wydawca czasopism branżowych, w tym dwumiesięcznika Ochrona Mienia i Informacji, Wydział Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki LAW oraz Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Swoim patronatem Konferencję objęli między innymi:

- Biuro Bezpieczeństwa Narodowego,

- Ministerstwo Obrony Narodowej,
- Ministerstwo Cyfryzacji,
- Ministerstwo Infrastruktury.

Patronat naukowy sprawowała Lotnicza Akademia Wojskowa w Dęblinie, natomiast patronat medialny czasopismo „Ochrona Mienia i Informacji”.

Celem Konferencji była wymiana wiedzy i poglądów pomiędzy żołnierzami, pracownikami cywilnymi wojska i środowiska akademickiego, a także ekspertów z instytutów badawczych, stowarzyszeń oraz firm, tak krajowych jak i zagranicznych, na co dzień zajmujących się zabezpieczeniami technicznymi, ochroną informacji, ochroną fizyczną i przeciwpożarową obiektów, itp.

Konferencja, to także bezpośrednie spotkania z prelegentami, ekspertami do spraw bezpieczeństwa, z zakresu prawa oraz zabezpieczeń informatycznych, elektronicznych i mechanicznych. Uczestnicy Konferencji mieli możliwość zapoznania się z różnymi rozwiązaniami stosowanymi do ochrony obiektów o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa państwa, a także zaprezentowania nowoczesnych urządzeń i rozwiązań.

Zaplanowano wystawy i prezentacje urządzeń, pokazy specjalne oraz spotkania z ekspertami w punktach konsultacyjnych. Była to również okazja do pogłębienia wiedzy, która może przyczynić się do zminimalizowania błędów koncepcyjnych i instalatorskich w inwestycjach realizowanych przez Siły Zbrojne w zakresie obrony i ochrony obiektów wojskowych.

W Konferencji udział wzięło ok. 120 uczestników (Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Ministerstwa Cyfryzacji, Sił Zbrojnych, Straży Granicznej, Policji, Służby Więziennej, Straży Pożarnej oraz przedstawiciele ośrodków akademickich z całej Polski a nawet Europy), natomiast ze strony Partnerów technicznych – 60 przedstawicieli. Siły Zbrojne reprezentowane były przez specjalistów z baz lotnictwa (Zadania WOG-ów w Siłach Powietrznych realizują Bazy Lotnictwa), przedstawiciele Rejonowych Zarządów Infrastruktury, potencjalni użytkownicy systemów bezpieczeństwa z Wojsk Lądowych, specjaliści, wykładowcy z uczelni wojskowych. Konferencję odwiedzili również słuchacze biorący udział w szkoleniu (pierwszy

stopień oficerski). Udział wzięła także zagraniczna delegacja z National University of Public Services w Szolnok z Węgier.

Swoje produkty i nowe rozwiązania techniczne dedykowane między innymi dla Sił Zbrojnych czy cywilnych portów lotniczych zaprezentowało 15 firm – Partnerów technicznych Konferencji. W sesjach plenarnych i panelach tematycznych wyniki badań naukowych wygłosiło 25 prelegentów. Ważnym przedsięwzięciem Konferencji był praktyczny pokaz Systemu Radarowego ROBIN MAX do obserwacji intensywności ruchu ptaków (Radiolokator Ptaków), pokaz odbył się na terenie lotniska 41. Bazy Lotnictwa Szkolnego w Dęblinie.

Uroczystego otwarcia Konferencji dokonali Dziekan Wydziału Bezpieczeństwa i Logistyki Lotniczej Akademii Wojskowej dr hab. Adam RADOMYSKI, Prorektor ds. wojskowych Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie płk pil. dr. inż. Krzysztof CUR oraz Pani Katarzyna Polesińska, prezes Euro-Media. Dziekan i Prorektor LAW powitali uczestników i gości SECURITECHU 2019. Akcentowali nieuchronność coraz szerszego wprowadzania nowych rozwiązań technicznych w ochronie infrastruktury krytycznej a także wzrost znaczenia przedsięwzięć naukowo-technicznych dla ich wdrażania w lotnictwie.

Dzielan wprowadzając w problematykę Konferencji nawiązał do jej tematu tj. „Nowoczesnych technologii militarnych i cywilnych w systemach bezpieczeństwa”. Wyraził przekonanie, że Konferencja z pewnością pomoże w odpowiedzi na wiele pytań, a podczas sesji głos zabiorą ci, którym zależy na bezpieczeństwie. Prezes Euro-Media akcentowała wzajemne korzyści, jakie wynikają ze spotkań biznesu z przedstawicielami wojska a także rosnące doświadczenie organizatorów, które pozwala na coraz lepsze przygotowanie wydarzeń takich jak SECURITECH.

Sesje plenarne i panele tematyczne. Sesje plenarne i następujące po nich panele tematyczne w obu dniach Konferencji obejmowały wystąpienia specjalistów i ekspertów oraz przedstawicieli firm – Partnerów Technicznych Konferencji.

Pierwszego dnia Konferencji odbyły się trzy sesje plenarne. Pierwsza sesja prowadzona była przez dr. hab. Adama Radomyskiego – Dziekana Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki Lotniczej Akademii Wojskowej.

Prelegentami tej sesji byli:

Przedstawiciel Ministerstwa Cyfryzacji Pan Marcin Domagała z wystąpieniem pt.: „Funkcjonowanie Krajowego Systemu Cyberbezpieczeństwa oraz dalsze plany rozwoju”.

Następnie ppłk dr Marcin STRZELEC Rektor-Komendant Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie, który przedstawił jakie nowoczesne technologie stosowane są w procesach kształcenia i szkolenia zasobów ludzkich dla potrzeb Służby Więziennej”.

Na temat współczesnych i perspektywicznych determinantów rozwoju sztuki wojennej w perspektywie wykorzystania sztucznej inteligencji wypowiedział się gen. dyw. rez. pil. dr inż. Anatol CZABAN reprezentujący Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Na zakończenie pierwszej sesji plenarnej Komendant Centrum Szkolenia Straży Granicznej płk SG Adam PACUK wygłosił referat na temat wirtualnego systemu doskonalenia taktyki ochrony granicy państwowej i kontroli ruchu granicznego

Po przerwie kawowej rozpoczęła się druga sesja plenarna pod przewodnictwem dr. hab. Piotra MALINOWSKIEGO, w której zaprezentowały się dwa przedsiębiorstwa. Jako pierwszy wystąpił przedstawiciel WB GROUP Pan Maciej KŁOSIŃSKI który przedstawił zintegrowane rozwiązania perymetryczne Grupy WB do nadzoru i ochrony infrastruktury krytycznej. Kolejnym prelegentem był Pan Przemysław SZCZERBIŃSKI, który omówił zagadnienia bezpośrednio związane z bezpieczeństwem lotnictwa w kwestii ryzyka kolizji statków powietrznych z ptakami i dronami. Na koniec swojego wystąpienia zaprosił wszystkich uczestników Konferencji na teren 41 Bazy Lotnictwa Szkolnego gdzie zaprezentowany został System Radarowy ROBIN MAX do obserwacji intensywności ruchu ptaków (Radiolokator Ptaków). Uczestnicy mogli przekonać się w praktyce jak system działa i jakie ma możliwości oraz mieli możliwość rozmowy z przedstawicielami producenta którzy przybyli na Konferencję z Holandii. Pomimo silnego wiatru szalejącego na terenie lotniska uczestnicy z zainteresowaniem obserwowali jak pracuje System Radarowy ROBIN MAX. Po prezentacji na terenie lotniska przyszedł czas na trzecią sesję plenarną, której przewodniczył płk rez. dr. Adam Rurak w trakcie której swoje wystąpienia mieli wystawcy Pan Robert WIĘCH z C&C Partners pt. „Systemy

wsparcia ochrony jednostki wojskowej w ujęciu Norm Obronnych na bazie doświadczeń C & C Partners", Pan Mariusz GARBACZ z Miwi-Urmet Sp. z o.o. z prezentacją pt. „Zintegrowane systemy bezpieczeństwa w jednostkach militarnych”, Pan Tomasz ŻMÓJDZIN, który omówił hybrydowe systemy ochrony perymetrycznej na przykładzie produktów i rozwiązań technologicznych firmy Senstar Corporation. Przedstawiciel TAP – SYSTEMY ALARMOWE Sp. z o.o. Pan Tomasz GÓRSKI dokonał analizy porównawczej Galaxy Dimension v7.03 oraz nowej rodziny central MAXPRO Intrusion. Po tym wystąpieniu zakończyła się oficjalna część pierwszego dnia Konferencji.

Drugi dzień Konferencji był bardzo zróżnicowany pod względem poruszanej tematyki.

Pierwszą sesję drugiego dnia Konferencji poprowadził dr hab. Jacek Nowak. Jako pierwszy wystąpił Szef Szkolenia 4. Skrzydła Lotnictwa Szkolnego płk pil. dr inż. Konrad MADEJ, który przedstawił uczestnikom Konferencji jak realizowany jest zaawansowany system szkolenia lotniczego AJT (Advanced Jet Trainer) na samolocie M-346 Master. Następnie kom. Grzegorz FILIPEK z Komendy Wojewódzkiej Policji w Opolu zaprezentował jakie są czynniki zagrożenia cyberprzestrzeni w systemie bezpieczeństwa. Natomiast płk rez. dr inż. Tomasz GUGAŁA zaprezentował stosowane oraz prognozowane do zastosowania konstrukcje Systemów BSP Grupy Kapitałowej PGZ w Systemie Bezpieczeństwa Narodowego. Z-ca Dowódcy ACSL, LAW płk pil. Grzegorz WELTROWSKI przedstawił jak realizowane jest szkolenie lotnicze kandydatów na żołnierzy zawodowych w Lotniczej Akademii Wojskowej. Płk rez. dr inż. Władysław PRZYJEMSKI ze Społecznej Akademii Nauk przedstawił wystąpienie na temat „Realizacji prac rozwojowych dla potrzeb SZ RP – uwarunkowania prawne realizacji”. Na koniec sesji wystąpiła Pani mgr Anna ŻURAWIECKA Redaktor naczelna czasopisma Prawo i Logistyka z bardzo ciekawą i aktualną prezentacją nt. „Międzynarodowego programu security supply chain jako narzędzia do bezpiecznego przemieszczania towarów o podwójnym zastosowaniu”.

Drugą a zarazem ostatnią sesję plenarną Naszej Konferencji poprowadził ppłk dr inż. Krzysztof OGONOWSKI. W sesji tej swoje wystąpienia wygłosili:

- Kierownik Zakładu Eksploatacji i Diagnostyki Środków Transportu Uniwersytetu Technicznego – Humanistycznego w Radomiu Pan dr hab. inż. Andrzej KRZYŻKOWSKI „Wpływ szybkich kolei na transport lotniczy”;
- Kierownik Zakładu Badań nad Sektorem Pozamilitarnym z Wojskowej Akademii Technicznej Pan dr Miroslaw MARCINIAK „Technologiczne i operacyjne aspekty wojen przyszłości”;
- Płk dr hab. inż. Mariusz ZIEJA z Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych „Proaktywne zarządzanie bezpieczeństwem lotów z wykorzystaniem dużych zbiorów danych (Big Data)”;
- ppłk dr hab. inż. Andrzej KOMOREK, dr inż. Robert SZCZEPANIAK z Wydziału Lotnictwa, Lotniczej Akademii Wojskowej „Nowoczesne techniki badań materiałów stosowanych w lotnictwie”;
- Dyrektor Instytutu Systemów Bezpieczeństwa i Obronności Wojskowej Akademii Technicznej dr hab. Marcin GÓRNIKIEWICZ „Diagnozowanie prawdopodobieństwa wystąpienia konfliktów regionalnych metodą prognozowania kulturowego”;
- dr Piotr KORNETA z Wydziału Zarządzania Politechniki Warszawskiej „Możliwość zastosowania koncepcji zarządzania dokonaniami w systemach bezpieczeństwa narodowego”;
- dr hab. Daniel KUCHARCZ, sz. ster. pchor. Łukasz KOMOREK z Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki Lotniczej

Akademii Wojskowej „Polskie portale sprzedażowe jako element nowych technologii informatycznych”;

- dr hab. Jerzy TELAK ze Społecznej Akademii Nauk, podpis. mgr Bożena GOŁOTA z Wyższej Szkoły Policji „Strategie interwencji negocjatora policyjnego związane z porwaniami zakładników”

Wystąpienia przedstawicieli Partnerów technicznych Konferencji były odpowiedzią na wiele wyzwań stojących przed instytucjami w zakresie wsparcia technicznego w systemie bezpieczeństwa. Dotyczyły szerokiego wachlarza ofert, jakie firmy działające na polskim rynku mają do zaproponowania instytucjom, które wymagają utrzymania na wysokim poziomie swoich systemów bezpieczeństwa. Swoje prezentacje przedstawiły firmy posiadające status złotych partnerów Konferencji, a w tym: CIAS, C&C Partners, IBCOL, RABAN, TAP, Grupa WB, MIWI – Urmet.

Sala wystawiennicza. Przez cały czas trwania Konferencji, w Sali Kolumnowej Pałacu Jabłonowskich trwał pokaz innowacyjnych rozwiązań technicznych z dziedziny bezpieczeństwa i ochrony. Swoje stanowiska wystawiennicze zaprezentowały wszystkie firmy uczestniczące w Konferencji: CIAS, C&C Partners, IBCOL, RABAN, TAP, Grupa WB, MIWI – Urmet, KONSMETAL Alians, Q7, DONIMET, COVERTECH, HIKVISION, PAGACZ i Synowie, CASTELIOR, IFTER, SAFEKAY i Auto WIMAR SKODA.

Podczas czasu poświęconego na zwiedzanie wystawy, ale także podczas przerw kawowych, uczestnicy mieli okazję zapoznać się z szczegółową ofertą wystawców, poznać parametry techniczne sprzętu, zobaczyć go w działaniu. Przy stoiskach trwały ożywione dyskusje.

W zgodnej opinii ta wymiana poglądów była owocna dla obu stron. Uczestnikom Konferencji pozwoliła poznać się z nowinkami technicznymi mogącymi znaleźć zastosowanie w planowanych inwestycjach. Specjalistom z firm uświadomiła konieczność dopracowania niektórych rozwiązań pod potrzeby odbiorców.

Podsumowanie. Uroczystego zamknięcia Konferencji dokonał Dziekan WBiL dr hab. Adam RADOMYSKI i Prorok ds. wojskowych Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie płk pil. dr inż. Krzysztof CUR oraz Pani Katarzyna Polesińska prezes Euro-Media. Dziekan i Prorok LAW podsumowując podkreślili wagę takiego przedsięwzięcia jakim było SECURITECH & DEFENSE – 2019 jednocześnie wyrażając nadzieję, że następna Konferencja także zostanie zorganizowana w Lotniczej Akademii Wojskowej już

w 2020 roku. SECURITECH & DEFENSE – 2019. Wydarzenie to było swego rodzaju mostem łączącym przedsiębiorstwa z wojskiem, dzięki któremu nowoczesne rozwiązania techniczne trafiają między innymi do jednostek wojskowych, a w drugą stronę potrzeby i doświadczenia Sił Zbrojnych motywują firmy do poszukiwania nowych technologii i rozwiązań technicznych, odpowiadających tym potrzebom. Dziekan i Prorok złożyli na ręce Pani Prezes serdeczne podziękowania za organizację tak ważnego wydarzenia. Podziękował wszystkim osobom tworzącym wartość tej Konferencji. Złożył również podziękowania Kadrze LAW za zaangażowanie i sprawną koordynację przedsięwzięcia.

Prezes Euro-Media podkreśliła duże zaangażowanie członków Komitetu Organizacyjnego Konferencji z Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki Lotniczej Akademii Wojskowej w osobach: Dziekana dr. hab. Adama RADOMYSKIEGO oraz płk. rez. nawig. dr. inż. Adama RURAKA – Przewodniczącego, ppłk. mgr. Dariusza GÓRCZYŃSKIEGO – Wiceprzewodniczącej – Koordynator, mjr mgr. Beaty OSIĄK, kpt. dr. Daniela MICHAŁSKIEGO, mgr. Pauliny MENDREK oraz mgr. inż. Marka KUSTRY w przygotowaniu SECURITECH & DEFENSE – 2019, a także sprawność organizacyjną i duże zaangażowanie zespołu Euro-Media. Wyraziła nadzieję na kontynuowanie wspólnego z LAW projektu.

Zauważyła m.in. potrzebę organizacji Konferencji, ciągłej wymiany doświadczeń, zacieśnienia współpracy pomiędzy nauką, praktyką w szeroko rozumianej ochronie, a w niej nowoczesnych rozwiązań i modernizacji obecnych systemów.

Na uwagę oprócz niewątpliwie skuteczności organizacyjnej, zasługuje potencjał instytucji wynikający zarówno z jej zaplecza naukowo-dydaktycznego i kadrowego, jak i infrastruktury przystosowanej do prezentowania nowoczesnych technologii szerokiemu gronu odbiorców, nie tylko z Sił Zbrojnych, ale i innych służb mundurowych oraz instytucji zajmujących się szeroko pojętym bezpieczeństwem. Prowadzone w Akademii studia, kursy i szkolenia oparte o nowoczesne programy kształcenia, czy infrastruktura badawcza i dydaktyczna, wreszcie kadra realizująca własne badania to walory, które tworzą nowoczesny ośrodek akademicki. Miejmy nadzieję, że trwająca modernizacja Sił Zbrojnych przyniesie dalsze inwestycje i poprawę infrastruktury oraz zaplecza dydaktycznego Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie. Jako jeden z organizatorów Konferencji redakcja Ochrony Mienia i Informacji chciałaby wyrazić nadzieję, iż cykl Konferencji SECURITECH przyczyni się do dalszego rozwoju i wzrostu prestiżu tego wydarzenia.

**POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
NA ŁAMACH PRASY
I W INTERNECIE W OKRESIE
2019–2020 R.**

26 lat działalności dla rozwoju Polskiej Gospodarki

W dniu 23.03.2019 r. odbyła się uroczysta Konferencja z okazji 26 rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego.

W Konferencji uczestniczyła duża grupa działaczy związkowych należących do organizacji związkowych, które były inicjatorem utworzenia tej organizacji (Leszek Miętek prezydent Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, Przewodniczący Konfederacji Kolejowych Związków Zawodowych wraz z wieloma członkami związku, Zygmunt Mierzejewski i Janusz Hyjek liderzy ZZIT, Małgorzata Kucab, Przewodnicząca Związku Zawodowego Sektora Obronnego. Wszystkie związki wchodzą w skład OPZZ.

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego powstało 26 lat temu w Warszawie. Inicjatorami jego powołania byli dyrektorzy, pracownicy naukowcy współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich seminariów, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie i były poświęcone kondycji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, których istnienie było wówczas bardzo zagrożone. W trakcie tych konferencji wskazano na konieczność sformułowania długofalowej polityki przemysłowej, realizowanej przez państwo, od której odżegnywał się ówczesny rząd. Uczestnicy wspomnianych seminariów wspólnie doszli do wniosku, że konieczne jest stałe i systematyczne oddziaływanie na władze i polityków w celu obrony interesów polskiego przemysłu i stwarzania warunków dla jego rozwoju w globalizującym się świecie.

W ten sposób zrodziła się idea powołania Polskiego Lobby Przemysłowego, które ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku na zebraniu założycielskim, które odbyło się w Warszawskiej

Grupa związkowa OPZZ wraz z laureatem.

Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej. Nadano mu formę niezależnej organizacji społecznej, będącej poziomym porozumieniem o współdziałaniu działających na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. Do PLP przystąpiła także grupa dyrektorów oraz ekspertów i pracowników naukowych działających na styku z przemysłem, w tym naukowców związanych z wojskiem. Polskie Lobby Przemysłowe stało się placówką uzgadniania i wypracowania stanowisk, opinii i ekspertyz w istotnych sprawach polskiego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i wysokiej techniki.

Podczas uroczystości rocznicowej laureatom VI edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobre Zasługi dla Polskiego Przemysłu) wręczono stosowne graweriony.

„Głos Maszynisty”, Nr 4/176 kwiecień 2019 r.

DOKUMENTY

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym i jego udziału w modernizacji Sił Zbrojnych RP

Analizując obecną sytuację przedsiębiorstw produkcyjnych ze względu na etap przed konsolidacją oraz po jej dokonaniu, zauważyć można niepokojącą tendencję zmniejszającą się obecności stanu. Tym samym alarmujemy o jego stanie.

Kluczowym elementem, który przyczynił się do powstania Polskiej Grupy Zbrojeniowej był zapis w Rządowej Strategii Restrukturyzacji Przemysłowego Potencjału Obronnego na lata 2007-2012 o konieczności konsolidacji wszystkich państwowych przedsiębiorstw tej branży w jeden Koncern Zbrojeniowy. Zbieżne było z wcześniejszymi procesami konsolidacyjnymi w Stanach Zjednoczonych i w Europie Zachodniej mającymi na celu umocnienie pozycji sektora zbrojeniowego i poprawę jego międzynarodowej konkurencyjności. W Polsce spocznął ten proces opór Wojłkowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych przed konsolidacją w ramach Grupy BUMAR. Opór ten podkopywany był obawami związanymi ze zmianą właściciela, którym był Minister Obrony Narodowej a miał być Minister Gospodarki. Obawy budziły również słabe wyniki finansowe Grupy BUMAR, która miała wtedy stać się bezpośrednim właścicielem WPPR. Na ówczesnym etapie konsolidacji widoczne było pogorszenie stanu spółek po ich skonsolidowaniu. Naturalnym rykiem była zatem obawa o pogorszenie sytuacji w dobrze prosperujących spółkach WPPR. W ówczesnym czasie (rok 2010) Grupa BUMAR generowała zysk na

poziomej 100 mln brutto (22 skonsolidowane spółki) vs 98 milionów zysku netto (11 spółek WPPR) – w roku 2010. Elementem spornym była także pobierana opłata referencyjna od spółek na rzecz BUMARU w wysokości 3%, co przy rentowności spółek na poziomie poniżej 10% oznaczało znaczące pogorszenie ich zysków. Opłata ta pobierana była od wszystkich kontraktów a nie tylko od pozyskanych przez BUMAR czyli od wartości dodanej przez grupę. Podnoszono także aspekt kosztów samej spółki BUMAR gdzie za trudności było ponad 100 osób, które trzeba było wówczas utrzymać. Pomimo trudnego czasu i batalii o przyszłość spółek zbrojeniowych, skłumowana brzoza rokrocznie generowała zyski i pozwalała na rozwój oraz tworzenie nowych koncepcji zarówno w grupie BUMAR jak i WPPR.

Z tego powodu w przemysle zbrojeniowym podjęto decyzję o powstaniu Polskiej Grupy Zbrojeniowej czyli stworzenia nowego championa, który miałby być spółką konsolidującą pod swoimi skrzydłami wszystkie przedsiębiorstwa zbrojeniowe, oraz który miał być pozbawiony wad istniejących w grupie BUMAR. Założeniem oprócz konsolidacji przemysłu była także służebność wobec spółek, która miała wyeliminować dublowanie się działań oraz mnożenie niepotrzebnych kosztów. Wskutek prowadzonych działań od momentu powstania PGZ zauważyć można następujące niepokojące przejawy:

1. Istniejące ryzyko pogłębiania się niekorzystnej sytuacji spółek polskiego przemysłu obronnego związane z utratą udziału przez

Polską Grupę Zbrojeniową w lukratywnych kontraktach takich jak program HOMAR. Sytuacja taka podważa zaufanie MON do PGZ jako kluczowego integratora i wskazuje negatywny obraz dla potencjalnych odbiorców rozwiązań jako spółkę nie posiadającą kompetencji w swoim obszarze działania. Kolejnym przykładem jest program WISLA, gdzie udział PGZ w ramach pierwszego etapu jest dający w skutku porozumienia GZG zawartego przy programie HOMAR, daje negocjatorom amerykańskim otwarte pole do negocjacji zakresu udziału przemysłu polskiego w realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

2. Stan polskiego sektora zbrojeniowego. Skonsolidowane w grupie PGZ ukazuje jego trudną sytuację. W latach poprzedzających przemysł zbrojeniowy generował także wartości dodatnie związane z dostawami dla MON lub eksport. Od roku 2015 sytuacja ta uległa pogorszeniu, co stanowi zagrożenie bytu dla skonsolidowanych spółek. W roku 2015 wynik skonsolidowany grupy PGZ wyniósł -46,4 mln PLN na działalności operacyjnej, a zysk brutto: -104 mln PLN. W roku 2017 grupa zamknęła rok zyskiem na działalności operacyjnej -200 mln, jednak w ogólnym rozrachunku zysk brutto wyniósł -112 mln PLN.

Z informacji przekazanych podczas spotkania w grudniu w siedzibie PGZ dla przedstawicieli spółek wynika, iż ok 20 podmiotów założył rok 2018 ze stratą, a 12 z nich ma przesłanki do postawienia w stan upadłości. Z zebranych informacji wynika, iż rok 2018 także zakończony będzie stratą na wyniku skonsolidowanym. Zach-

dzi zatem sytuacja, w której może na domniemaniu, iż grupa jest niewydolna w zakresie organizacji systemu zarządzania oraz pozyskiwania zamówień.

Przyczyn można upatrywać w kilku aspektach. Niewątpliwie jednym z nich jest polityka kadrowa, która stanowi kluczową przyczynę pogarszania się wskaźników ekonomicznych. W spółkach zależnych od zarządów często dobiegają się ludzie zaufani politycznie a nie osoby, które mogłyby pozytywnie wpłynąć na standing i rozwój spółki.

W efekcie podważane zostaje zaufanie do spółki wobec kontrahentów i potencjalnych kooperantów. Aspektem mającym wpływ na taki stan jest także brak siły przebicia i negocjacji wobec potencjalnych kontrahentów oraz w efekcie brak właściwie przygotowanych ofert i utrata intratnych kontaktów. Przykład może stanowić kontrakt na program HOMAR, który w efekcie został zakupiony bez ofertu oraz zapowiadającego transferu technologii do polskiego przemysłu. Kontrakt ten, oprócz wpływu na cały sektor obronny ma także znaczenie bezpośrednie dla Huty Stalowa Wola S.A., która pomimo obecności dobrej sytuacji jest firmą o wysokim ryzyku. Spowodowane to jest intratnym zamówieniem na Kraby, który nie długo ulegnie zakończeniu.

Krab nie okazał się jak zapowiadano hitem eksportowym, z względu na wysoką cenę, a właśnie eksport miał stanowić motor napędowy PGZ. Obecnie po zakończeniu produkcji Krabów, Huta stanie w obliczu braku zamówień i ryzykiem powrotu do sytuacji sprzed kilku lat. Problemy z organizacją widzą także w MESKO, które miało przejąć produkcję rakiet, „PIORUN”. Z istniejące awarie dotyczyły elementów pirotechnicznych, mały on charakter jednostkowy i związane były z naturalnymi trudnościami uruchamiania produkcji nowych wyrobów. W czasie wieloletnich prób poligonowych uodowodniono jednak, że wyprodukowane w „PIORUN” mają bardzo wysoką skuteczność.

Na bazie MESKO – spółki o strategicznym znaczeniu dla polskiego systemu obronnego – powinno dążyć się do powstania nowej generacji polskich rakiet przeciwlotniczych krótkiego zasięgu. Ułady naprowadzania już są i wystarczy do tego dołożyć odpowiedni nośnik, „ZAKORON” bowiem uodowodnił, że efekt może przerosnąć

najmieszkie oczekiwania. Biorąc jednak pod uwagę zaistniałe problemy, które mogły doprowadzić do przerwania programu „PIORUN”, należy szczególnie przyrzeć się kompetencjom poszczególnych spółek oraz wspierać je w grupie w ramach prowadzonych działań lobbingsowych lub szans sprzedawców na rynkach trzecich.

3. Braki w uzbrojeniu polskiej armii oraz powiązanych z tym zamówień dla polskiego przemysłu. Pierwszym jest ciągnięcie się od dwóch lat temat zakupu śmigłowców wielozadaniowych. Pierwotnie jednostkowy śmigłowiec miał kosztować 270 mln PLN/szt (kontrakt dotyczący zakupu Caracali), obecnie MON ogłosił chęć zakupu 16 śmigłowców w cenie 8 mld, co daje jednostkowy koszt na poziomie 500 mln PLN/szt. W te nadal mamy planowane postępowania na śmigłowce wielozadaniowe (PERKOZ), oraz uderzeniowe (KRUJ). Aktualnie najwięcej zakupów stanowią śmigłowce Mi-14PLR mające po – 34 lata, którym sztucznie przedłuża się resurs. Kolejnym przykładem jest program ORKA oraz MIECZNIK, które go wstrzymaniu odbija się na sektorze stoczniowym który znajduje się w zapadzie.

4. Od roku 2016 widoczny jest ujemny bilans eksportowy w sektorze zbrojeniowym. Spadek eksportu maskowany był kontraktem na zakup 40 sztuk Rosomaków do Zjednoczonych Emiratów Arabskich. W rzeczywistości był to kontrakt fiaskowy firmy Patna, a Rosomak był jedynie podwykonawcą. Zatem zamówienie nie zostało podyktowane w ramach struktury PGZ, tylko przed i dla firmy fińskiej. Przykładem nieskutecznych działań PGZ w zakresie eksportu jest nie sfinalizowanie kontraktu na Rosomaki w Republice Słowacji. Jest to jedna z przyczyn, że PGZ nie wnosi wartości dodanej dla spółek, nad którymi sprawuje pieczę.

5. Polska Grupa Zbrojeniowa stanowi obecnie element stanowi centrum kosztowy, zamiast stanowić centrum zysku. Nie wypracowano wniosków dotyczących problemów konsolidacji wokół BUMARU, gdzie jednym z kluczowych argumentów był niedoświadczony wzrost zatrudnienia w spółce wydzielonej. W Polskiej Grupie Zbrojeniowej następuje lawinowy wzrost zatrudnienia z 200 osób w 2016 roku do

305 w roku 2017. Dotychczasową konsolidację cechuje bowiem podjęcie etatystyczne – zamiast redukcji zatrudnienia w centrali, następuje niemaszadniczo rozbudowa struktur w spółce dominującej i realizacja celów odcinkowych, autonomicznych (zamiast rozwojowych działań strategicznych i operacyjnych, zapewniających zapośredniczenie armii).

6. W ramach funkcjonowania Polskiej Grupy Zbrojeniowej widoczne jest rzytne drenowanie spółek zależnych. PGZ SA jako główny udziałowiec poliera dywidendę od zysków każdej z spółek, oraz uczestniczy jako lider w ramach konsorciów produktowych. Ponadto pobiera opłatę z tytułu wartości referencyjnej marki w wysokości 5 % od przychodów spółki.

7. założenia, grupa kapitałowa winna czerpać zyski z dywidendy oraz pozyskiwać przez grupę dodatkowych kontraktów (wartość dodana). Obecnie z niepokojem przyglądamy się działaniom PGZ do zwiększenia procenta udziału referencyjnej, która z pewnością spowoduje kolejne problemy finansowe spółek wewnątrz grupy. Utrzymywanie spółki dominującej winno odbywać się z zysków a nie drenując spółek zależnych. Podobnie jak w przypadku zatrudnienia, była to jedna z przyczyn braku zgody na podjęcie na konsolidację wokół BUMAR-u, który pobierał opłatę referencyjną w wysokości 3%.

PGZ obecnie proponuje nową formułę opartą o dwa wskaźniki, gdzie jeden to stała opłata od obrotu zwanego z uczestnictwem w nim PGZ, a drugi to opłata z tytułu wsparcia. Pierwsza opłata, ponoszona tylko i wyłącznie od umów, w których PGZ wnosi wartość dodaną, jest umową sensowną pod warunkiem, iż będzie to opłata od umów, które wskutek współpracy z PGZ zostaną przybrane dodatkowo. Jednakże druga opłata jest niczym innym jak nieodkrytym przeniesieniem kosztów funkcjonowania PGZ na spółki zależne, bez ich wpływu na wysokość tych kosztów. Rodzi to zagrożenie, iż struktura w centrali może się w nieograniczony sposób rozrastać na koszt spółek zależnych. W efekcie koszty ponoszone na dzień dzisiejszy zamiast maleć wzrosną.

8. otrzymanych informacji wynika, iż na przykładzie PCO koszt ten wzrosł z 5 do 11%. Z tego powodu należałoby, przeanalizować zasadność tych zmian, które w naszym ocenie mogą tylko pogorszyć sytuację polskiego przemysłu zbrojeniowego.

9. Graniczne zaufanie do Polskiej Grupy Zbrojeniowej przez kontrahentów zagranicznych. Brak zaufania spowodowany jest zbyt dużą rotacją kadry zarządzającej i w związku z tym braku możliwości nawiązania relacji biznesowych pomiędzy potencjalnymi partnerami.

mi. W Polskiej Grupie Zbrojeniowej dokonano w okresie od roku grudnia 2015 pięć zmian kadry zarządzającej. W latach 2015-2018 w PGZ było 5-ciu prezesów, i brak spójnego przekazu do partnerów zagranicznych.

8. Spadek zaufania publicznego poprzez złaśniale afery wewnętrzne. Widoczny jest negatywny odbiór zarówno w branży krajowej u potencjalnych kooperantów czy też członków konsorciów spowodowany informacjami prasowymi o kolejnych aferach dotyczących postępowania (postępowanie w ramach programu ZMIA, wpływ informacji (kontrakt do Peru), czy też nieogłoszenia (wyrażenie szkody majątkowej). Informacje te budują mur zarówno w zakresie zaufania jak i potencjalnej współpracy, który przeradza się w niechęć dotyczącą przekazywania informacji i związanego z tym potencjalnego wpływu informacji ze struktur grupy.

Taka sytuacja powoduje izolację PGZ oraz rosnącą chęć współpracy z podmiotami zagranicznymi co znacznie osłabia pozycję PGZ na rynku krajowym. Konieczne jest podjęcie działań konających tą sytuację poprzez zapobieganie przyszłym tego typu zdarzeniom.

9. W statuciech spółek w roku 2018 dokonane zostały niekorzystne zapisy w postaci: „w uzasadnionych przypadkach za wniosek Zarządu, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Nadzorczą, Spółka może dokonać sprzedaży aktywów trwałych, o których mowa w paragrafie 1, bez przeprowadzenia przetargu, za cenę i na warunkach określonych Uchwałą Walnego Zgromadzenia”. Forma zapisu stanowi ryzyko wyprzedzi aktywów trwałych Spółek poprzez ich sprzedaż po zaniżonej wartości lub wskutek otrzymania korzyści majątkowych za brak ogłoszenia postępowania przetargowego i w efekcie zaniżenia ceny aktywów. Konieczne jest skorygowanie tego zapisu do postaci niewielkiej możliwości konięcji i w efekcie eliminacji zdarzeń takich jak opisywane w styczniu 2019 r. w prasie dotyczących uzyskiwania korzyści majątkowych przez promienne osoby w PGZ oraz MON.

10. W ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej należy zaprzestanie transferu ze spółek wchodzących do PGZ – tak jak to było w Grupie BUMAR – środków finansowych do centrali Grupy w różnej formie: zlecenia różnych prac dla centrali nadszających rozwojowo, jako materiału do opracowania np. studium, koncepcji rozwoju (np. zleconego przez decydentów centrali zaprzęgnięciu firmy), nadmierne wysiłkowe wyprzedzenia z rzutu centrali i zatrudnienia w niej dodatkowego personelu (wysoko płatnych menedżerów) do koordynowania i wyprzedzania różnego typu prac i obciążanie nimi podmiotów konsolidowanych (przy jedno-

czesnym pozbawianiu ich dotychczasowych premii i nagród). Przeciś obca firma spoza grupy (konsultingowa, ankieterska, oświatowa czy inna) nie jest w stanie opracować koncepcji rozwoju grupy bez szerokiego udziału spółek wchodzących do Grupy oraz resortu obrony narodowej. Pożytki z tego typu prac mają jedynie owe zewnętrzne firmy. Dotyczy to również narzucania bardzo drogiej firm (przeważnie zaprzęgniętych z członkami Zarządu) do badania bilansów. Jednocześnie wiąże się to z narzucaniem bezcelowych szkoleń na ten temat, czyli działań doradczych, niemających wiele wspólnego z koncepcjami rozwoju grupy.

11. Uważamy, że Polska Grupa Zbrojeniowa powinna za pośrednictwem Ministerstwa Obrony Narodowej realizować się do programu realizowanych w ramach Europejskiego Funduszu Obronnego (EDF), będącego elementem niedawno ustanowionej stałej współpracy strukturalnej państw członkowskich Unii Europejskiej pn. PESCO. Fundusz ten ma umożliwić współfinansowanie z budżetu UE rozwoju nowych technologii obronnych przez europejski przemysł oraz opracowywanie nowego uzbrojenia i sprzętu wojennego przez państwa członkowskie.

12. W odniesieniu do podpisania w dniu 28.02.2019 r. przez Ministra Obrony Narodowej Planu Modernizacji Technicznej na lata 2017-2026 Polskie Lobby Przemysłowe pragnie zwrócić uwagę na następujące kwestie. Nowy PMT powstał ze znaczącym opóźnieniem, zaś jego konstrukcja finansowa nie przewidywała znacznego zwiększenia nakładów na zakup nowego uzbrojenia do końca 2020 r. Znaczące zwiększenie nakładów prognozowane jest dopiero od 2024 r., co jest perspektywą bardzo odległą i przez co nie stanowi wystarczającego wsparcia

dla Sił Zbrojnych w warunkach pogorszonego środowiska bezpieczeństwa w Europie Środkowej. Tymczasem potrzeby Sił Zbrojnych w zakresie modernizacji i zwiększenia potencjału bojowego po latach niedofinansowania są bardzo pilne. Jednocześnie planowanie znacznego zwiększenia wydatków na modernizację armii dopiero w pięcioletniej perspektywie jest silnie obciążone ryzykiem niepełnego wykonania ze względu na możliwość spowodowania gospodarczego lub nawet zastąpienia kryzysu.

13. Dodatkowo zauważać należy, że spora część zapisanych w PMT 2017-2026 programów została powtórzona z PMT 2013-2020 (NAREW, WISLA, śmigłowce uzbrojone (KRIUK, ORKA, REGINA, HOMAR, RAK). Stan taki nie pozwala określić, czy powtórzenie programów będą zmierzać do realizacji niewykonanych zadań (ORKA, MIECZNIK, KRIUK), czy oznaczać będą zawieranie kolejnych kontraktów zmuszających do zwiększenia liczby zakupionego uzbrojenia (REGINA, WISLA, RAK), czy ostatecznie będą nową, bardziej zaawansowaną technicznie wersją posiadanego sprzętu.

14. Znaczący niepokój budzi szczegółowa analiza nowego PMT, która wskazuje, że duża część z wymienionych 16 programów najprawdopodobniej realizowana będzie jedynie z symbolicznym udziałem polskiego przemysłu. Zanimi Ministerstwa Obrony Narodowej powinien być nie tylko zakup uzbrojenia, ale również własne dbanie o rozwój zaplecza przemysłu obronnego w Polsce, w tym również nadzorowanych przez resort spółek skarbu państwa wchodzących w skład grupy PGZ. PTP sączą, że zaangażowanie polskiego przemysłu w programy: HANNA, KRUK, WISLA, WAZKA ORKA, HOMAR będzie w najlepszym wypadku symboliczne. Sprawa to, że należy dołożyć

wszelkich starań, aby w pozostałych programach jak najmniejszą zaangażowaną były polskie firmy zbrojeniowe, zarówno prywatne jak i te z udziałem skarbu państwa.

W przeciwnym wypadku doprowadzi do pogorszenia stanu sektora przemysłu obronnego w Polsce, co doprowadzi do spadku w konsekwencji do upadku ważnych dla obronności państwa przedsiębiorstw.

15. Należy także zwrócić uwagę na niedostateczność lat finansowania programu mobilizacji gospodarczej realizowanej przez przemysł obronny. Podmioty gospodarcze biorące w nim udział ponoszą z tego tytułu rosnące koszty, które nie są pokrywane z obowiązkowych dotacji. Stawia to tym samym ostry dyktando przed kierownictwem stosownych spółek, jak rozwiązywać te problemy, kiedy nie mogą one zrezygnować z ich świadczenia a muszą ponosić wydatki.

Dokonując zawartej w tym Stanowisku diagnozy istniejącej sytuacji w polskim przemyśle zbrojeniowym, a zwłaszcza w Polskiej Grupie Zbrojeniowej, oraz formułując propozycje pożądaných zmian, Polskie Lobby Przemysłowe kieruje się troską o jego przyszłość na coraz bardziej konkurencyjnym światowym i europejskim rynku uzbrojenia. A także przekonaniem, iż w realizacji zaplanowanych przez MON programów modernizacji Sił Zbrojnych RP należy zapewnić możliwie duży udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Jednocześnie ufamy, że nowe kierownictwo Polskiej Grupy Zbrojeniowej uwzględni zawarte w tym Stanowisku propozycje i postulaty.

Warszawa, kwiecień 2019 r.

Tracimy flotę

Wiek okrętów w Marynarce Wojennej to średnio ponad 30 lat

Okręt ratowniczy ORP „Macko”

Rozwiązanie problemów Marynarki Wojennej to jedno z największych wyzwań stojących przed politykami odpowiedzialnymi za nasze Siły Zbrojne. Należy konsekwentnie realizować przyjętą kilka lat temu koncepcję modernizacji polskiej floty, nie stwarzając pretekstów do rewizji i wstrzymywania realizacji „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu”.

Podstawą systemu obronnego Polski są Siły Zbrojne. Ich zdolności do obrony państwa zależą przede wszystkim od stanu uzbrojenia znajdującego się na ich wyposażeniu i wyszkolenia żołnierzy. Bardzo ważny jest także system dowodzenia. W ostatnich latach wzrosły nakłady na obronność, które sięgają 2 proc. PKB, a w najbliższych latach mają być jeszcze większe. Pod tym względem Polska planuje się w czołówce państw NATO.

Broń dla wojska

Zwiększający się budżet pozwala na wzrost wydatków na zakup nowego uzbrojenia i modernizację będącego już na wyposażeniu naszych Sił Zbrojnych. Dzięki temu w ostatnich czterech latach udało się polepszyć uzbrojenie poszczególnych rodzajów Sił Zbrojnych, zwłaszcza Wojsk Lądowych. Stało się to m.in. dzięki zakupowi znacznej liczby armatohaubic Krab, jednostek artylerii rakietowej Langusta i samobieżnych moździerzy Rak (wszystkie te rodzaje uzbrojenia produkowane są przez Hutę Stalowa Wola) oraz kołowych opancerzonych transporterów Rosomak, wyprodukowanych na licencji fińskiej w Siemianowicach Śląskich. Dzięki podpisaniu z USA kontraktu na dostawę rakiet klasy ziemia-ziemia Himars o zasięgu 70 i 300 kilometrów Wojska Lądowe

zyskały zdolności rażenia celów na dużą odległość.

Rozpoczęła się modernizacja obrony powietrznej, która po wycofaniu zestawów rakietowych produkcji sowieckiej została znacznie uszczuplona i jej stan jest bardzo niepokojący. Dotyczy to zwłaszcza osłony największych aglomeracji przez zestawy średniego zasięgu. Lepiej przedstawia się stan obrony przeciwlotniczej, jeśli chodzi o wyposażenie w środki o mniejszym zasięgu, w tym artyleryjskie. Na wyposażenie naszego wojska sukcesywnie bowiem wchodzi rakietowe zestawy przeciwlotnicze bardzo krótkiego zasięgu – produkowane przez polski przemysł – Grom i Poprad. Znalazły się one także na wyposażeniu Wojsk Obrony Terytorialnej.

Niedawno zakupiono dwie baterie amerykańskich rakiet średniego zasięgu Patriot, które posiadają zdolności zestrzeliwania nie tylko samolotów i dronów, lecz także zwalczania rakiet. Planowany jest zakup kolejnych baterii tych rakiet. Natomiast nie podjęto jeszcze decyzji o uruchomieniu programu Narew, którego celem jest stworzenie – z dużym udziałem polskiego przemysłu obronnego – nowoczesnego systemu obrony powietrznej krótkiego zasięgu, który będzie mógł bronić zarówno obiekty stacyjne, jak i wojska na polu walki.

W związku z uzieniemiem, po trzech katastrofach, myśliwców MiG-29 stopniowym wycofywaniem przestarzałych już samolotów uderzeniowych produkcji sowieckiej Su-22, w trudnej sytuacji znalazły się Siły Powietrzne RP.

W najbliższym czasie powinny zapadć decyzje o ich przyszłości. Ministerstwo Obrony Narodowej zapowiedziało zakup amerykańskich samolotów bojowych F-35 najnowszej generacji. Unowa w tej sprawie jest negocjowana.

Rozważa się także zakup kolejnych samolotów F-16, znajdujących się już na wyposażeniu naszych Sił Powietrznych. Natomiast zadowalający jest potencjał polskiego wojskowego lotnictwa transportowego, dysponującego samolotami C-130 Hercules, Casa i produkowanymi w Polsce samolotami PZL Bryza. Ponadto przybywa dronów.

Zapasać na morzu

W porównaniu do innych rodzajów Sił Zbrojnych w najgorszej sytuacji znajduje się Marynarka Wojenna, najbardziej niedoinwestowany rodzaj Sił Zbrojnych. Wiek służących w niej okrętów to średnio ponad 30 lat. Systematycznie wycofywane są najstarsze z nich, wyprodukowane jeszcze w czasach PRL. Jedynym nowym okrętem, który ostatnio wszedł na wyposażenie Ma-

rynarki Wojennej RP, jest nowoczesny niszczyciel min „Kormoran II”, zbudowany przez polską prywatną stocznię Shipbuilding, dawną Stocznię Północną. W tych dniach w Stoczni Wojennej w Gdyni zakończona została budowa nowoczesnego patrolowca „Ślązak”, który wkrótce rozpocznie służbę w Marynarce Wojennej RP.

Szczególny niepokój budzi stan naszej floty podwodnej. Jeszcze niedawno jej potencjał stanowiło pięć okrętów podwodnych. Był to nabyty przez Polskę w 1986 roku stosunkowo nowoczesny, wyprodukowany w Związku Radzieckim, ORP „Orzeł”. Jest to okręt podwodny klasy Kilo, przeznaczony przede wszystkim do zwalczania okrętów podwodnych, z wysokimi zdolnościami do przeprowadzania patroli bojowych oraz rozpoznania. Z powodu

Tymczasowym taniem morskiego potencjału ma być tzw. rozwiązanie pomostowe, polegające na zakupie za granicą lub wypożyczeniu, ewentualnie wyleasingowaniu na kilka lat, używanego okrętu podwodnego

braku niektórych części zamiennych są problemy z dokonaniem jego remontu, w dodatku niedawno doszło w nim do pożaru. Nie wiadomo, czy wróci do służby.

Niedawno posiadaliśmy jeszcze cztery okręty podwodne klasy Kobben, wyprodukowane w Niemczech. Zachodnich dla Norwegów w drugiej połowie lat sześćdziesiątych, pozyskane przez Polskę w 2002 roku. Zastąpiły one wycofane wówczas okręty podwodne produkcji sowieckiej. Dzięki temu udało się zachować wysoko wykwalifikowaną kadrę wyszkoloną do pływania na okrętach podwodnych. Po wycofaniu dwóch okrętów tej klasy w służbie pozostały tylko dwa – „ORP „Bielik” i „ORP „Sep”. Ze względu na wiek także one zapewne niedługo zostaną wyeliminowane.

Warto dodać, że okręty podwodne klasy Kobben uzbrojone były w osiem torped kalibru 533 mm, przenoszonych

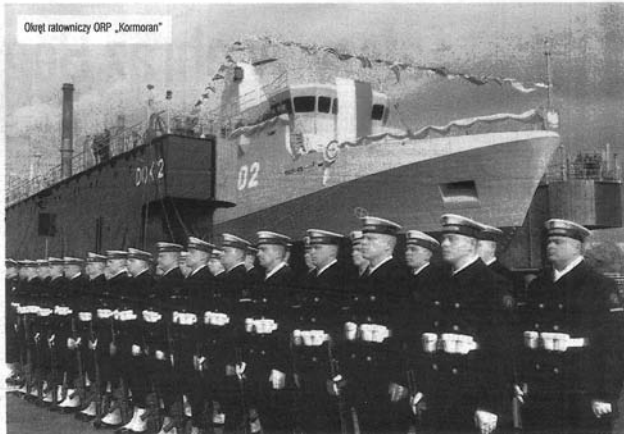
„Nasz Dziennik”, 13.11.2019 r.

w dziobowych wyrzutniach. Po modernizacji były jednym z najlepszych środków do rozpoznania sytuacji w rejonie działań wojennych. Te ponad 50-letnie okręty brały udział w wielu manewrach i misjach, m.in. w operacji antyterrorystycznej NATO Active Endeavour na Morzu Śródziemnym. Przede wszystkim służyły do szkolenia pływających na nich załóg.

Czas na Orkę

Istnieje program Orka zakupu nowych okrętów podwodnych z raketami manewrującymi, na razie jednak nie jest realizowany. Tymczasowym lataniem morskiego potencjału ma być tzw. rozwiązanie pomostowe, polegające na zakupie za granicą lub wypożyczeniu, ewentualnie wy leasingowaniu na kilka lat, używanego okrętu podwodnego. To sposób na utrzymanie kadry podwodniaków. MON zakłada, że później – po 2023 roku, program Orka będzie realizowany. Uważam, że w ramach „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu” powinien on mieć znaczenie kluczowe ze względu na fakt, że okręty podwodne – jako jedyny rodzaj sił Marynarki Wojennej RP – będą zdolne do realizacji funkcji odstraszania konwencjonalnego.

Wbrew niektórym opiniom, głównie spoza środowiska marynarskiego, na Bałtyku prowadzenie działań przez okręty podwodne może być skuteczne. Hydrologia oraz warunki atmosferyczne tego morza w większym stopniu sprzyjają okrętom podwodnym niż zwałczającym je siłom ZOP przeciwnika, na które ponadto – w warunkach geograficznych Bałtyku – może skutecznie oddziaływać lotnictwo oraz nadbrzeżne systemy rakietowe. Okręty podwodne są jedynym rodzajem sił okrętowych Marynarki Wojennej zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu. Mogą też wysadzać desanty wojsk specjalnych. Dlatego realizacja pro-

Jedynym nowym okrętem, który ostatnio wszedł na wyposażenie Marynarki Wojennej RP, jest nowoczesny niszczyciel min „Kormoran II”

jektu Orka będzie najważniejszym czynnikiem warunkującym podtrzymanie zdolności operacyjnych polskich sił podwodnych, zwłaszcza po nieuchronnym wycofaniu pozostałych dwóch okrętów podwodnych klasy Kobben.

Tragiczny stan Marynarki Wojennej jest efektem wieloletnich zaniedbań. Są tacy, którzy zastanawiają się, po co Polsce silna Marynarka Wojenna. Śwego czasu na spotkaniu w Stowarzyszeniu Euro-Atlantyckim byłem świadkiem, jak prezydent Bronisław Komorowski stwierdził, iż wystarczy nam jedynie jednostki do obrony samego Wybrzeża, a były minister finansów Vincent Rostowski pytał, po co nam Marynarka Wojenna. Otóż

obecnie Polska ma znacznie dłuższe Wybrzeże niż w 1939 roku, poza tym musimy współdziałać z zespołami okrętów NATO i brać udział w międzynarodowych misjach.

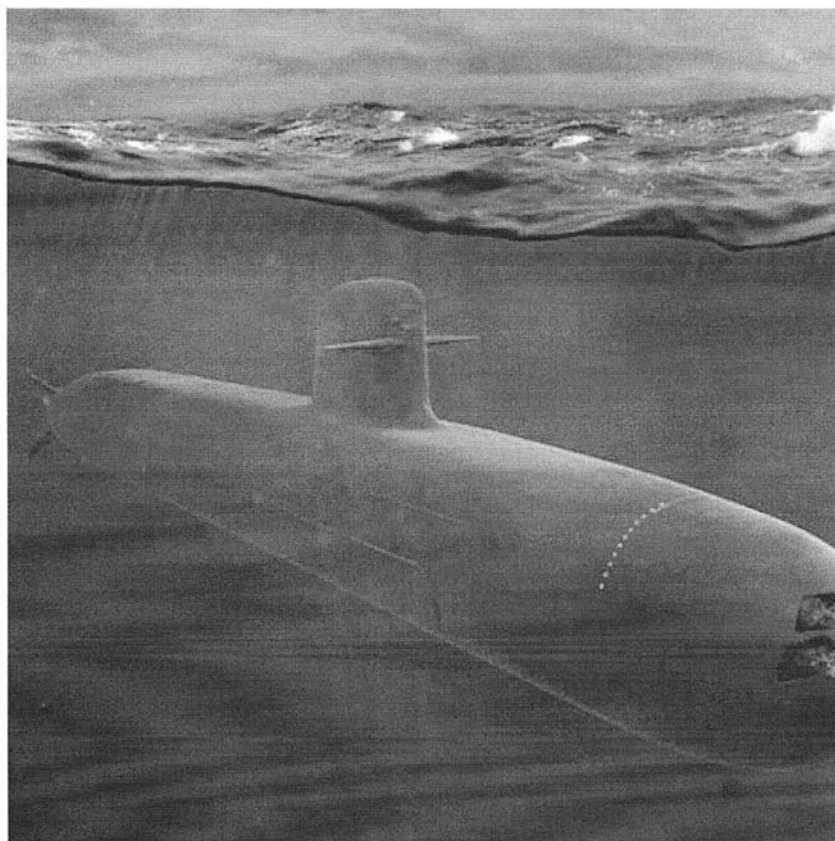
Do tego doszła jeszcze kwestia bezpieczeństwa energetycznego: gazowce, które dostarczają gaz skroplony do gazoportu w Świnoujściu, powinny mieć eskortę okrętów wojennych, niektóre statki handlowe również. Dzisiejsza Marynarka Wojenna to nie tylko ochrona Wybrzeża, lecz także wiele innych zadań. •

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Autor jest koordynatorem Polskiego Lobby Przemysłowego.

„Nasz Dziennik”, 13.11.2019 r.

Polskie nowe okręty z polskiej stoczni? Czy odremontowane szwedzkie?

Marynarka Wojenna jest najbardziej zaniedbanym i niedoinwestowanym rodzajem sił zbrojnych – mówi dr hab. Paweł Soroka z Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Zakup nowych okrętów to jedna z najbardziej palących potrzeb, bo stare jednostki – liczące średnio ponad 30 lat – są wycofywane ze służby. Tymczasem MON zamierza, według doniesień mediów, kupić kolejne 30-letnie używane jednostki, tym razem okręty podwodne ze Szwecji. Okręty te mają następnie zostać wyremontowane w szwedzkiej stoczni, co ma kosztować ponad miliard złotych. Jednocześnie polskie stocznie są gotowe do budowy nowych okrętów i potrzebują zamówień od MON.

"Miecznik" i "Orka" czekają przynajmniej od 2012

Ministerstwo Obrony Narodowej przynajmniej od 2012 roku zapowiada budowę nowych okrętów bojowych dla Marynarki Wojennej. Mają to być okręty obrony wybrzeża (korwety lub fregaty) – budowane w ramach programu „Miecznik” i okręty podwodne (program „Orka”). Choć poprzedni minister, Antoni Macierewicz, wielokrotnie anonsował rychły wybór dostawcy okrętów podwodnych, a Mariusz Błaszczak mówił o priorytetowym charakterze programu „Orka”, to na razie nic się w tej sprawie nie dzieje. Jeśli dla Marynarki Wojennej kupione zostaną używane okręty, to budowa nowych odsunie się o wiele lat.

– Gdybyśmy analizowali siły Marynarki Wojennej, to flota podwodna jest w najgorszej sytuacji – mówi agencji Newseria Biznes dr hab. Paweł Soroka, profesor Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego. – Realizacja programu „Orka”, który dotyczy pozyskania nowoczesnych okrętów podwodnych wraz z raketami manewrującymi, została przesunięta w czasie. Mówi się o latach 2024–2026. Jeżeli ten program nie zostanie zrealizowany, to nawet przy wdrożeniu rozwiązań pomostowych polską flotę podwodną czeka po prostu koniec.

Szwedzkie z odzysku i zamrożona "Orka"?

Jak podaje „Rzeczpospolita”, w ramach tzw. rozwiązań pomostowych MON może zakupić 30-letnie szwedzkie okręty podwodne typu „Södermanland”. Remont tych jednostek ma być wykonany w szwedzkiej stoczni za około 1 mld zł. Zdaniem branżowego portalu „Defence24.pl” dzięki takiemu rozwiązaniu Ministerstwo Obrony Narodowej „pozbędzie się problemu, chwając się sukcesem, dając „coś” marynarzom i mogąc już bez problemu zamrozić program „Orka” na co najmniej 10 lat”. Według portalu pieniądze wydane przez MON na remont starych okrętów podwodnych „pozwolą wesprzeć szwedzką stocznię Saab Kockums. Szwedzka prasa, w tym Dagens Industri, pisała ostatnio że spółka pilnie potrzebuje zamówień w celu umożliwienia płynnego kontynuowania działalności.”

Powtórka z fregat rakietowych typu Adelaide czy "Czapla"

Sytuacja z zakupem starych okrętów podwodnych podobna jest do zeszłorocznej próby zakupu przez resort obrony w Australii 30-letnich fregat rakietowych Adelaide, których koszt szacowano na 2,5 mld zł. Wtedy transakcja ta nie doszła do skutku, bo sprzeciwili się jej premier Mateusz Morawiecki i minister gospodarki morskiej Marek Gróbarczyk. Zakup za

granicą starych okrętów o wątpliwej wartości bojowej oznaczał bowiem, że polskie stocznie nie będą miały zleceń na budowę nowych.

– Nie zgadzamy się z tym, aby pozyskiwać stare jednostki australijskie i w ten sposób hamować proces budowy w polskich stocznich nowych okrętów obronnych typu korweta w ramach programów „Czapla” i „Miecznik”. My stoimy na niezmiennym i jednoznacznym stanowisku, że okręty wojenne powinny być budowane w Polsce. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby polskie stocznie budowały okręty dla polskiej Marynarki Wojennej – mówił wtedy minister Gróbarczyk.

Nowe okręty dla Marynarki Wojennej z polskich stoczn

Z potrzebą budowy w polskich stocznich nowych okrętów dla Marynarki Wojennej zgadza się profesor Paweł Soroka.

– Najlepiej kupować albo budować nowe okręty, które mają przed sobą co najmniej 30-letni żywot. W tym czasie można je modernizować, unowocześniać. Jednocześnie budowa nowych okrętów oznacza, że zostaną do tego włączone polskie stocznie. Dzięki temu odbudowa potencjału Marynarki Wojennej postępowałaby równolegle z odbudową potencjału polskiego przemysłu stocznioowego, który też znajduje się w bardzo trudnej sytuacji – mówi dr hab. Paweł Soroka.

Jak podkreśla, polskie stocznie ze względu na trudną sytuację finansową bardzo potrzebują nowych kontaktów, wieloletniego finansowania i transferu technologii.

Polskie okręty wojenne, polskie miejsca pracy, podatki do polskiego budżetu

– Polskie stocznie są w stanie zbudować taki okręt, jednak na zasadzie współpracy z partnerem zagranicznym, który może wnieść technologię – dodaje.

Wdrożenie programu odbudowy polskiego sektora stocznioowego mogłoby wygenerować ponad 95 mld zł dodatkowego PKB do 2030 roku, stworzyć 85 tys. nowych miejsc pracy i przynieść dodatkowe 20 mld zł dochodów podatkowych – wynika z raportu „Polski sektor stocznioowy. Stan obecny, perspektywy, zagrożenia” przygotowanego przez Instytut Wschodni. Jeśli zamówienia z MON na bojowe okręty ominą polskie stocznie, taki scenariusz nie ma raczej szans na realizację.

Zespół ekspercki powołany przez Polskie Lobby Przemysłowe apeluje, aby przy okazji pozyskania samolotów wielozadaniowych F-35 Polska zadbała o umowę offsetową.

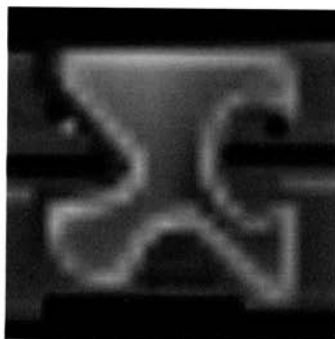
Dokument ten podpisał prof. Paweł Soroka, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Analizę przesłano do premiera Mateusza Morawieckiego, szefa resortu obrony narodowej Mariusza Błaszczaka, prezydenta RP Andrzeja Dudy, a także ministrów, posłów, dowódców i szefów innych organów państwowych.

Czytaj także: F-35 bez offsetowych technologii

W ekspertyzie, która do nas trafiła czytamy, że „zakup za granicą samolotu F-35, systemów WISŁA, HIMARS, rakiet do systemu NAREW oraz realizacja programów KRUK i ORKA wiązać się będzie z przekazaniem znacznych kwot zagranicznym producentom. **Dlatego zakupy te powinny być skompensowane znacznym offsetem, a zwłaszcza transferem najnowszych technologii do naszego przemysłu i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w celu wzmocnienia i modernizacji Polskiego Potencjału Obronnego**”.

Czytaj także: Offset za patrioty coraz bliżej

– Byłby to istotny impuls w modernizacji naszej gospodarki, zapewnieniu jej zdolności mobilizacyjnych i realizacji Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju, zwłaszcza, że w najbliższym czasie rozwój polskiej gospodarki ma opierać się przede wszystkim na innowacyjności – uważają autorzy ekspertyzy.

Zwracają uwagę, że „w przypadku braku związanego z nimi offsetu lub niewielkiej jego skali, doświadczymy znacznego pogorszenia stanu sektora przemysłu obronnego w Polsce, który jest nieodłączną częścią systemu bezpieczeństwa państwa, co doprowadzić może w konsekwencji do upadłości wielu ważnych dla obronności państwa przedsiębiorstw i środków badawczo-rozwojowych”.

Transfer technologii przemysłowych

W negocjacjach offsetowych z Lockheed Martin strona polska powinna postulować – zdaniem ekspertów: zwiększenie oferty offsetowej przy zakupie kolejnych baterii systemu „Patriot” w ramach programu WISŁA. Chodzi tu także o technologie mogące mieć zastosowanie w realizacji systemu obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu (program NAREW).

Autorzy postulują także przekazanie Wojskowym Zakładom Lotniczym Nr 4 w Warszawie technologii i kompetencji niezbędnych do serwisu i naprawy silników samolotów F-16 (F100) i F-35 (F135) produkcji Pratt&Whitney.

Makieta myśliwca F-35A Lightning II prezentowana podczas MSPO w Kielcach. Na pierwszym

planie silnik

F135. Fot./Roman Bosiacki

Przekazanie dla WSK „PZL-Kalisz” technologii i kompetencji do produkcji „określonych zespołów i podzespołów silników, agregatów i przekładni do samolotów F-16 i F-35 wraz z pakietem zamówień w łańcuchu dostaw”.

Sugerują również przekazanie polskiemu przemysłowi stocznioowemu elementów systemów i technologii służących uzbrojeniu i wyposażeniu budowanych w naszym kraju okrętów wojennych w ramach programu MIECZNIK.

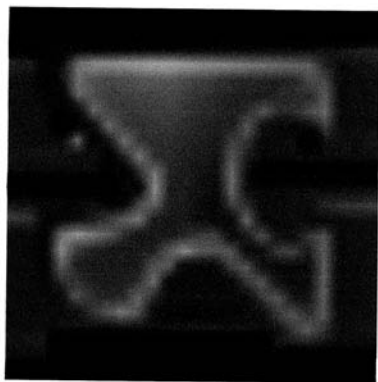
Przykład idzie z zachodu

Zdaniem autorów opracowania „należy sięgnąć po narzędzia oraz procedury kooperacyjne, które zostały wypracowane i z powodzeniem zastosowane w ostatnich latach przez rządy Danii oraz Norwegii w toku pozyskiwania samolotów F-35”. **Przypominają, że rząd Królestwa Norwegii uzależnił wybór samolotu bojowego „od charakteru i skali zaangażowania przez jego producenta w norweski przemysł obronny”. W efekcie zakłady Kongsberg są „niemal wyłącznym dostawcą wielu podzespołów i komponentów o kluczowym znaczeniu dla produkcji F-35 (np. pylonów dla pocisków rakietowych).** Co więcej, lotniczy pocisk uderzeniowy JSM tego producenta został opracowany specjalnie dla F-35, a sam samolot dostosowany do przenoszenia tych pocisków w wewnętrznych komorach uzbrojenia”.

Czytaj także: Tanieją amerykańskie supermyśliwce F-35

Dodają, że F-35, jako maszyny V generacji, nie są już samolotami w klasycznym rozumieniu, ale efektery złożonego kompleksu rozpoznawczo-uderzeniowego. Myśliwce mogą operować jedynie w przestrzeni informacyjnej wygenerowanej przez ten system. Proponują zatem, aby zbudować narodowy moduł „zabezpieczenia ich działań (na przykład biblioteki celów), co również musi być elementem transakcji kompensacyjnych”.

Szkolenia i części zamienne

Autorzy ekspertyzy postulują, żebyśmy negocjowali pakiet szkoleniowy obejmujący także jego personel techniczny. Postulują także „udostępnienie i długoterminowe zapewnienie na miejscu w Polsce dostawy najważniejszych części zamiennych do tego samolotu, autoryzowanych przez amerykańskich producentów F-35 i włączenie polskich przedsiębiorstw do ich produkcji, oraz zapewnienie im kompetencji i technologii do serwisowania i napraw technicznych”.

„Nie powinna się powtórzyć sytuacja, z jaką ostatnio mamy do czynienia, kiedy to duża liczba posiadanych przez Polskę samolotów F-16 jest niezdolna do lotów i czeka na bardzo drogie części zamienne zza oceanu lub naprawy, które mogą być wykonane wyłącznie w Stanach Zjednoczonych, w zakładach, które w pierwszej kolejności remontują liczne samoloty sił powietrznych USA” – dodają eksperci.

Czytaj także: Jest zgoda Departamentu Stanu na sprzedaż F-35 Polsce

I przypominają, aby wyzyskać pełne możliwości F-35 „musi być dla niego stworzone od podstaw środowisko techniczno-operacyjno-szkoleniowe nowego typu”. Dlatego postulują zwiększenie kompetencji Centrum Serwisowania Samolotów F-16 w Wojskowych Zakładach Lotniczych Nr 2. w Bydgoszczy, a w następnym etapie zbudowanie autoryzowanego przez koncern Lockheed Martin – w oparciu o potencjał WZL Nr 2 i WZL Nr 4 oraz Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych – Polskiego Centrum Obsługowo-Serwisowego dla będących na wyposażeniu naszych Sił Powietrznych wielozadaniowych samolotów F-16 C/D Block 52+ oraz transportowych C-130E Hercules, a w przyszłości także dla F-35A Lightning II. Pakiet szkoleniowy powinien gwarantować stronie polskiej przeszkolenie pilotów samolotów F-35 do poziomu gotowości bojowej NATO.

Przewidują oni także, że „równoczesne pozyskiwanie samolotów F-35 przez znaczną część państw NATO stwarza polskiemu sektorowi produkcji obronnej i lotniczej optymalne warunki dla włączenia się we współpracę rozwojową i produkcyjną z partnerskimi zakładami w takich państwach jak Belgia, Holandia, czy Norwegia. Polskie przedsiębiorstwa mogą dzięki takiej współpracy stać się trwałym, ważnym elementem europejskiego konglomeratu firm pracujących na rzecz budowy, obsługi i modernizacji samolotów F-35”.

Zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego im. E. Kwiatkowskiego Polska w zakresie rozwoju przemysłu obronnego powinna wzorować się na Korei Południowej, Turcji i Izraelu.

Marek Kazubal
Portal: radar vp.pl
28 listopada 2019 r.

Potrzebny szeroki offset dla F-35. Eksperci: to jedyna szansa zatrzymania pieniędzy w kraju

Defence24 - 5 grudnia 2019, 16:13

Fot. Senior Airman Alexander Cook/USAF

AddThis Sharing Buttons

Jakub Palowski

DOTYCZY:

- F-35
- PROGRAM HARPIA
- OFFSET

Pozyskaniu myśliwców F-35 w ramach programu Harpia powinien towarzyszyć szeroko zakrojony offset, obejmujący nie tylko zdolności

związane z eksploatacją tych myśliwców, ale też z szeregiem innych systemów walki, używanych lub planowanych do wprowadzenia w Wojsku Polskim. To niezbędne, biorąc pod uwagę zakres i koszty tego programu oraz fakt, że znaczna część środków przeznaczonych na program Harpia, jak i inne projekty trafi za granicę. Tylko offset pozwoli skompensować wypływ środków za granicę – wskazują eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego.

Program myśliwca nowej generacji Harpia, w ramach którego Polska chce zakupić 32 myśliwce F-35A to jeden z priorytetów MON i zarazem jeden z najkosztowniejszych projektów modernizacyjnych. Maksymalna wartość umowy FMS określona przez Departament Stanu to 6,5 mld USD. Prawdopodobnie jej ostateczna wartość zostanie obniżona w ramach negocjacji, ale z drugiej strony do tej kwoty trzeba doliczyć istotne koszty związane z przygotowaniem infrastruktury, uzbrojenia i zaplecza. Minister obrony Mariusz Błaszczak mówił niedawno, że szczegóły umowy będzie można przedstawić opinii publicznej na początku roku 2020. Wcześniej MON deklarowało, że rozważy zakup myśliwców F-35 z offsetem lub bez.

Czytaj też: Polska a Belgia, czyli ile będą kosztować F-35? [ANALIZA]

Polskie Lobby Przemysłowe przygotowało stanowisko, w którym wskazuje na konieczność wprowadzenia wraz z programem Harpia szeroko zakrojonego offsetu i transferu nowoczesnych technologii. To sposób na skompensowanie polskiemu przemysłowi faktu, że realizacja tego projektu (podobnie jak inne kluczowych zadań PMT – np. programów Wisła, Kruk, HIMARS) będzie wiązać się z przekazaniem za granicę znacznych środków (cały PMT to 524 mld złotych). Podkreślono jednocześnie, że wsparcie przemysłu obronnego jest jednym z zadań rządu, jest też zbieżne ze Strategią na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju.

W przypadku braku związanego z nimi offsetu lub niewielkiej jego skali, doświadczymy znacznego pogorszenia stanu sektora przemysłu obronnego w Polsce, który jest nieodłączną częścią systemu bezpieczeństwa państwa, co doprowadzić może w konsekwencji do upadłości wielu ważnych dla obronności państwa przedsiębiorstw i ośrodków badawczo-rozwojowych. Poza tym doprowadziłoby to do bezpowrotnego utracenia pracującej w nich wysokokwalifikowanej kadry inżynierów, techników i doświadczonych pracowników.

podkreślają eksperci PLP

Zwracają też uwagę, że perspektywa planowania zwiększonych wydatków związana jest z dużym ryzykiem wynikającym z możliwości pogorszenia sytuacji gospodarczej w Polsce lub na świecie. – *Poza tym z historii gospodarczej wynika, iż w okresie głębokiej recesji produkcja zbrojeniowa realizowana w kraju może spełniać funkcję efektu mnożnikowego, ułatwiającego jej przezwyciężenie – zaznaczono.*

Czytaj też: PMT 2035: o skoku generacyjnym zdecydują finanse [KOMENTARZ]

Polski przemysł powinien wejść w łańcuch dostaw producenta F-35 (Lockheed Martin) i jego głównych kooperantów, takich jak Pratt&Whitney, UTC i ewentualnie BAE Systems. Jednocześnie współpraca offsetowa powinna obejmować również obszary niezwiązane bezpośrednio z programem myśliwca nowej generacji.

Oprócz tego istotne są technologie rakietowe, związane z programem Wisła, mogące również znaleźć zastosowanie w projekcie Narew. W stanowisku PLP zwrócono także uwagę na technologie związane z serwisem i naprawami układów napędowych F-35 i F-16: przekazanie WZL nr 4 SA (przewidywanych do połączenia z WZL nr 2 – red.) kompetencji niezbędnych do serwisu i naprawy silników samolotów F-16 (F100) i F-35 (F135) produkcji Pratt&Whitney, przekazanie dla WSK „PZL-Kalisz” S.A. technologii i kompetencji do produkcji określonych zespołów i podzespołów silników, agregatów i przekładni do samolotów F-16 i F-35 wraz z pakietem zamówień w łańcuchu dostaw. PLP uważa też, że z offset w programie Harpia powinien również zapewnić dostęp do technologii potrzebnych przy budowie okrętów Miecznik w krajowych stocznich. Przy prowadzeniu negocjacji Polska mogłaby skorzystać z doświadczeń państw, które wcześniej zdecydowały się na pozyskanie F-35, takich jak Dania i Norwegia. Szczególnie norweskie firmy (w tym Kongsberg) mają silną rolę w łańcuchu dostaw. Warszawa, jako bliski sojusznik USA, powinna też podjąć starania o to, by zastąpić w systemie dostaw dla F-35 Turcję, po tym jak ta została wyłączona z programu.

W stanowisku przypomniano też, że F-35 nie jest samolotem w „klasycznym rozumieniu”, ale efektem kompleksu rozpoznawczo-uderzeniowego, który może operować jedynie w przestrzeni informacyjnej przez ten system. Dlatego kwestią fundamentalną jest „takie negocjowanie warunków dostawy, by zapewnić możliwość autonomicznego, wynikającego z decyzji narodowych ich użycia”. To np. tworzenie narodowych bibliotek celów.

Eksperti PLP poświęcili też wiele miejsca problematyce myśliwców F-16. Podkreślili, że powinno się wynegocjować transfer technologii przynajmniej w takim stopniu, jaki jest niezbędny do „samodzielnej eksploatacji” tych maszyn (jak i „podstawowych

elementów" F-35). Konieczne jest więc wynegocjowanie pakietu szkoleniowego dla przedstawicieli przemysłu, włączenie polskich przedsiębiorstw do łańcucha dostaw oraz długoterminowe zapewnienie dostaw części zamiennych do F-35. – *Nie powinna się powtórzyć sytuacja, z jaką ostatnio mamy do czynienia, kiedy to duża liczba posiadanych przez Polskę samolotów F-16 jest niezdolna do lotów i czeka na bardzo drogie części zamienne zza oceanu lub naprawy, które mogą być wykonane wyłącznie w Stanach Zjednoczonych, w zakładach, które w pierwszej kolejności remontują liczne samoloty sił powietrznych USA – zaznaczono.*

Czytaj też: Dodatkowe F-16 za MiGi-29? [ANALIZA]

Innym postulatem związanym z F-16 i F-35, a także maszynami C-130, jest w pierwszym etapie zwiększenie kompetencji zwiększenie kompetencji Centrum Serwisowania Samolotów F-16 w Wojskowych Zakładach Lotniczych Nr 2 S.A. w Bydgoszczy, a w następnym stworzenie autoryzowanego przez koncern Lockheed Martin Polskiego Centrum Obsługowo-Serwisowego dla maszyn trzech wymienionych typów, w oparciu o potencjał WZL nr 2, WZL nr 4 i ITWL. Zdolności Centrum powinny dotyczyć całego okresu eksploatacji samolotu. W jego ramach mogłyby też odbywać się obsługi maszyn F-16 wprowadzanych przez Bułgarię i Słowację.

Przedstawiciele PLP podkreślają także konieczność przygotowania przemysłu do absorpcji technologii „a także zapewnienia dyfuzji do cywilnej gospodarki pozyskanych technologii podwójnego zastosowania”. W tym kontekście pożądana jest m.in. współpraca firm zbrojeniowych, w tym PGZ, z Biurem ds. offsetowych MON. W stanowisku podkreślono również konieczność wprowadzenia odpowiednich szkoleń w związku z wdrożeniem F-35, nie tylko dla personelu latającego, ale i technicznego. Polska powinna też angażować się we współpracę związaną z operacyjnym wykorzystaniem F-35, jak i związaną z tym projektem kooperację przemysłową.

Środki z wartego ponad 520 mld złotych Planu Modernizacji Technicznej powinny być wykorzystywane w polskich zakładach przemysłu obronnego, a jeśli nie jest to możliwe, powinno się zapewniać umowy offsetowe kompensujące realizację zamówień przez podmioty zagraniczne. Odpowiedni wybór rozwiązań, uwzględniający postulaty przemysłu powinien umożliwić rozwój bezpośredni zakładów przemysłu obronnego. Powinien też pozwolić na ustanowienie odpowiedniego zaplecza badawczo-technicznego. Kolejnym ważnym elementem jest również transfer technologii, szczególnie tych dających podstawy do wzrostu konkurencyjności polskiego przemysłu, także cywilnego oraz rozwój polskich

łańcuchów dostaw, skutkujący m.in. wzrostem ilości inwestycji i co za tym idzie rozwoju gospodarczego kraju.

24

Jakub Palowski

Styl

Zap

F-35 bez offsetowego wsparcia

Na wartej 4,5 mld dolarów, największej od czasu zakupu jastrzębi F-16 inwestycji w Siłach Powietrznych RP nie skorzysta polski przemysł.

ZBIGNIEW LENTOWICZ

W lotniczym polsko-amerykańskim „kontrakcie stulecia” podpisywanym w najbliższych tygodniach w Dęblinie MON potwierdzi zakup 32 samolotów F-35A wycenionych na 87 mln dol. za sztukę. Umowa nie przewiduje jednak offsetu.

W skład pakietu logistycznego wchodzi oprócz dostawy ośmiu symulatorów lotu zapas części zamiennych, informatyczny system zarządzania eksploatacją supermyśliwców oraz sprzęt potrzebny do bieżącej obsługi nazimennej maszyn Lightning II. Kontrakt zobowiązuje producenta błyskawic – czyli Lockheeda Martina, lidera międzynarodowego konsorcjum programu Joint Strike Fighter – do zapewnienia „pełnego wsparcia technicznego statków powietrznych oraz pozostałego sprzętu do 2030 roku”.

Ta enigmatyczna formuła oznacza, że kontrakt nie przewiduje zaangażowania krajowego przemysłu nawet do nieskomplikowanych usług serwisowych, takich jak reaperowanie powłok pokrywających samoloty i zapewnianie im części stealth, czyli ograniczoną wykrywalność „niewidzialnych” maszyn przez wrogie radar. Zadbą o to sam producent.

Amerykanie proponują, by obsługę, zwłaszcza dostawy części zamiennych do F-35, oprócz na zbudowanym już z udziałem innych europejskich użytkowników F-35 z NATO systemie globalnego wsparcia technicznego, który obsługuje już pierwszych użytkowników supermyśliwca.

Polska, która musi szybko zastąpić wysłużone poradzieckie samoloty w Siłach Powietrznych, po błyskawicy z USA wystartowała w chwili,

wach dotyczących JSF – mówi nam wojskowe źródło.

Zdaniem Bartosza Głowackiego, eksperta pisma „Skrzydła Polska”, fakt, że zamówienie F-35 nie przysporzy branży lotniczej najnowszych technologii, nie jest zaskoczeniem także z innego powodu.

– USA z zasady nie udostępniają topowych rozwiązań zagranicznym klientom – mówi. Tym bardziej że produkcję najnowszych samolotów 5. generacji już dawno rozdzieli-

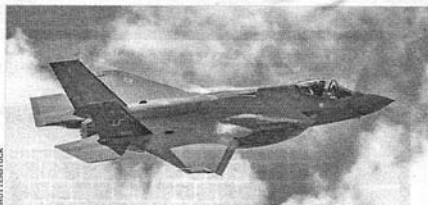
– Gigantyczny wydatek na samoloty 5. generacji powinien być kompensowany w polskiej gospodarce, to jest dziś element polskiej racji stanu – apelował prof. Paweł Soroka, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. E. Kwiatkowskiego, skupiającego wojskowych ekspertów i inżynierów.

Rozczarowania brakiem inwestycji nie ukrywa Paweł Janas, szef Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Specjalnego. – Dla zbrojeniówki offset to jedyny sposób na zdobycie amerykańskich technologii, które normalnie są poza naszym zasięgiem – mówi.

Nie jest jednak tajemnicą, że offset korzystny dla rodzimych firm z punktu widzenia Sił Zbrojnych generuje jedynie negocjacyjne komplikacje i dodatkowe koszty znacząco podnoszące cenę zamawianej broni.

Wojskowi, z którymi rozmawiała „Rz”, wręcz przekonują, że na rezygnacji z oczekiwań inwestycyjnych wobec amerykańskich koncernów MON udało się zaoszczędzić ok. 1 mld dol. w ostatecznym rozliczeniu transakcji.

Warto jednak wiedzieć, że dostosowanie militarnej infrastruktury w Polsce do F-35, tak by w pełni wykorzystać możliwości bojowe supersamolotu, który ma być w przyszłości latającym centrum dowodzenia i rozpoznania, będzie dodatkowo kosztowało budżet według ostrożnych szacunków od 0,7 do 1,5 mld zł. /

F-35 ma integrować uderzenia na mocno chronione pozycje wroga

gdy z kolei po F-35 wypadła Turcja (ukarana przez Waszyngton za zamówienie w Rosji raketowych systemów obrony powietrznej S-400). Decydenci z MON liczyli, że uda się choć częściowo przejąć niektóre zadania kooperacyjne programu JSF ulokowane nad Bosforem. Jednak w rzeczywistości nie było na to szans.

– Turcja miała zagrozić, że wykorzysta sądy do obrony interesów zawartych w umo-

no między uczestników partnerskich programu JSF. Choć o państwa, które zawarły specjalną umowę i już dawno włączyły się w łańcuch kooperacji przemysłowej. To m.in. Wielka Brytania, Włochy, Holandia, Australia, Dania, Kanada, Norwegia i oczywiście Turcja. Akces do zbrojeniowego przedsięwzięcia złożyły też później Izrael, Japonia i Korea Południowa. Nawet wtedy jednak Polska nie była sprawą zainteresowaną.

„Rzeczpospolita”, 30.01.2020 r.

Brak oferty offsetowej za supermyśliwce F-35 spowodował głębokie rozczarowanie w branży lotniczej.

Fakt, że jedna z ostatnich wielkich transakcji polskiego wyścigu zbrojeń, nie przyniesie zleceń i transferu technologii, spowodował mobilizację środowisk, którym nieobojętna jest przyszłość awiacji i związanego z nią przemysłu.

Czytaj także: [MON: offset za F-35 okazał się zbyt kosztowny](#)

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i centrale związkowe skrzydłatego sektora postanowiły działać. Wszystko na rzecz odbudowy lotniczego potencjału i podtrzymania budowanej jeszcze przed wojną lotniczej tradycji. Pierwszym krokiem do tego celu miałyby być ogólnokrajowa konferencja, która jeszcze w tym roku oceniłaby stan skrzydłatego przemysłu i podsunęła lotniczym spółkom nowe, obiecujące kierunki rozwoju skrzydlatej branży.

– Szkoda aby zapoczątkowany jeszcze w II Rzeczypospolitej, a rozwinięty po 1945 r. dorobek, został definitywnie zaprzepaszczonej – tłumaczy prof. Paweł Soroka koordynator PLP. – Nie godzimy się na to – dodaje.

Zwątpienie konstruktorów

Stanisław Janas, b. poseł, a dziś szef centrali związkowej przemysłu elektromaszynowego tłumaczy, że do aktywności na rzecz restytucji potencjału zakładów lotniczych skłoniły związkowców niepokojące sygnały z firm.

Czytaj także: [Kontrakt na F-35 podpisany. Wzmocni nasze bezpieczeństwo](#)

– Piony badawczo rozwojowe większości spółek zaczynają pogrążyć się w marazmie, zarządy firm coraz częściej rezygnują z konstruktorów bo nie widzą celu i sensu utrzymywania u siebie i finansowania struktur B+R – tłumaczy.

Przewodniczący Janas jest przekonany, że w Polsce obok prężnych firm, które dzięki inwestycjom Lockheed Martin, Leonardo, Pratt&Whitney czy Safran wypracowują dziś w Dolinie Lotniczej zyski dla zagranicznych właścicieli – jest wciąż miejsce dla polskich przedsiębiorców i rodzimych awiacyjnych klastrów istniejących np. na Śląsku.

– Potrzebny jest impuls, pomysł, może rządowy program rozwoju konkretnego produktu trafiającego w potrzeby rynku – sugeruje Janas.

Edward Margański, wizjoner i projektant samolotów – m.in. “Orki”, ostrzega przed nazbyt entuzjastycznymi oczekiwaniami.

Czytaj także: [Polska kupuje F-35. Co to oznacza dla Sił Powietrznych?](#)

– Każdy ruch, każda inwestycja w rozwój nowego statku powietrznego musi być poprzedzona rzetelnym badaniem rynku – przekonuje i konstruktor.

– Specjalistom branży lotniczej nie muszą tłumaczyć, że przeszkód na drodze do sukcesu w lotnictwie jest mnóstwo. Pierwsza z brzegu polega na tym, że nie tylko końcowy produkt ale też wszystkie ważne komponenty składowe muszą uzyskać – w trwających latach procedurach – wszelkie niezbędne formalne pozwolenia i certyfikaty – mówi Margański.

Zamiast offsetu koncern proponuje biznes

Czy impuls rozwojowy dla branży lotniczej w kraju może spowodować współpraca technologiczna z Lockheed Martin budowana na zasadach czysto biznesowych i poza formułą offsetu? Szanse na to otwiera niedawna umowa między Polską Grupą Zbrojeniową i amerykańskim gigantem.

Firmy w styczniu tego roku uzgodniły, że będą współpracować przy obsłudze i naprawach eksploatowanych w polskich Siłach Zbrojnych wielozadaniowych samolotów F-16 i transportowych C-130 Hercules.

Czytaj także: [Pół tysiąca F-35 szlifuje gotowość bojową](#)

Eksperti obu firm mieliby teraz precyzyjnie nakreślić ramy współdziałania przy budowaniu centrów obsługi samolotów w oparciu o przemysłowy potencjał PGZ. W przypadku powodzenia przedsięwzięcia grę wchodzi też rozszerzenie kooperacji i włączenie polskich firm w globalny łańcuch dostaw Lockheeda Martina. Przewidziano też poszukiwanie możliwości eksportu produktów PGZ dzięki wykorzystaniu relacji LM z klientami w ponad 50 krajach na świecie.

“Harpi Szpon” czyli szansa

To jedna z propozycji wynikająca z niedawnej umowy. Druga, znacznie bardziej, ekscytująca to oferta współdziałania obydwu firm w programach rozwoju bezzałogowych systemów latających następnej generacji.

MON sygnalizowało już wcześniej, że Siły Powietrzne RP zainteresowane są nowymi bojowymi dronami Loyal Wingman. W przyszłości maszyny będą towarzyszyć supermyśliwcom F-35. Ich pozyskanie przewidują zresztą modernizacyjne plany MON o kryptonimie “Harpi Szpon”.

W zeszłym roku, przy okazji podpisywania Planu Modernizacji Technicznej, na lata 2021-2035, szef MON Mariusz Błaszczak potwierdził, że Polska będzie zabiegać o uczestnictwo w programie loyal wingman, dotyczącym opracowania i rozwoju samolotu bezzałogowego w technologii stealth, który miałby wspólnie z załogami F-35 wykonywać zadania rozpoznawcze czy bojowe.

Czytaj także: [Taniec amerykańskie supermyśliwce F-35](#)

– Pod kontrolą pilota dron będzie mógł wykonać uderzenie na dobrze chronione obiekty przeciwnika, na przykład w głębi jego ugrupowania, nie wystawiając załóg F-35 na zagrożenie. – informował minister Błaszczak.

– O udział polskich inżynierów w rozwoju bezzałogowych statków powietrznych typu „loyal wingman” warto się postarać. Sprzyja nam otwartość na współpracę w tej sprawie Lockheed Martin – twierdzi Stanisław Janas. – Dronowy deal to właśnie mógłby być dla lotniczych

firm z nad Wisły jeden z ważnych technologicznych impulsów o które dziś tak zabiegamy – dodaje.

Tags:

„Rzeczpospolita”, 14.02.2020 r.
RADAR Przemysł obronny
autor: Zbigniew Lentowicz

Rozczarowani brakiem offsetu za F-35 ślą listy do ambasador Mosbacher

ZBIGNIEW LENTOWICZ • 13 LUTEGO 2010

Polskie Lobby Przemysłowe im E. Kwiatkowskiego, skupiające wojskowych ekspertów i inżynierów, nie rezygnuje z upominania się o amerykańskie technologie.

Brak porozumienia offsetowego, związanego z wartym 4,6 mld zł kontraktem na zakup 32 samolotów F-35A Lightning II, rozczarował wiele firm. Nie składają jednak broni. W tym tygodniu szefowie Lobby napisali w tej sprawie do Georgette Mosbacher, ambasador Stanów Zjednoczonych w Polsce.

Czytaj także: [Kontrakt na F-35 podpisany. Wzmocni nasze bezpieczeństwo](#)

PLP nie pogodziło się z decyzją o rezygnacji z żądań offsetowych wobec Lockheed Martin, producenta supermyśliwców 5. generacji. W obszernym raporcie PLP już w zeszłego roku uzasadniało konieczność podniesienia kwestii inwestycji kompensacyjnych w negocjacjach samolotowego kontraktu.

Pozorne oszczędności

Dziś analitycy stowarzyszenia kwestionują wyliczenia MON, że odstąpienie strony polskiej od oczekiwań offsetowych pozwoliło obniżyć cenę samolotów F-35 o okrągły 1 mld dol.

F-35A Lightning II. Fot./Andrzej Kiński

– Przy zawieraniu kontraktu nie zostały, niestety, uwzględnione ważne interesy Polski – przypomina PLP.

Czytaj także: [MON: offset za F-35 okazał się zbyt kosztowny](#)

W liście do ambasador Mosbacher prof. Paweł Soroka, koordynator stowarzyszenia tłumaczy, że „jeśli uwzględnimy koszty serwisowania i remontów za granicą przez kilkadziesiąt lat (głównie w USA), a w przyszłości będziemy musieli zapłacić za modernizację tego samolotu, to brak długofalowych potencjalnych zysków i korzyści, wynikających z wdrożenia w Polsce najnowszych technologii, co przyniosłby offset, „to głęboko niesłuszne są stwierdzenia, że bez offsetu zyskujemy co najmniej miliard dolarów dzięki niższej cenie sprzedaży maszyn. Symulacje przeprowadzone przez ekonomistów z PLP wskazują, że stracimy jako Polska nawet kilka miliardów dolarów. Czyli de facto dopłaciliśmy te kilka mld dol. do ceny żądanej przez producentów F-35 Lightning II”.

Porozumienie ostatniej szansy

Prof. Soroka powtarza, nie tylko w korespondencji do pani ambasador USA, ale też w raportach slanych wcześniej m.in. do wicepremiera Jacka Sasina, szefa nadzorującego dziś zbrojeniówkę resortu aktywów państwowych, że offset to dziś element racji stanu RP. Dlaczego?

– Najbardziej niepokoi, że w przypadku wystąpienia kryzysu międzynarodowego czy konfliktu wojennego, będziemy musieli wywozić F-35 zagranicę aby tam je serwisować i remontować! – wyjaśnia prof. Soroka.

Czytaj także: [Polska kupuje F-35. Co to oznacza dla Sił Powietrznych?](#)

Rozczarowania brakiem kompensat i inwestycyjnych zobowiązań nie kryją także związkowcy sektora obronnego.

F-35A Lightning II. Fot./Andrzej Kiński

– Dla zbrojeniówki offset to jedyny sposób na zdobycie amerykańskich technologii, które normalnie są poza naszym zasięgiem. Wiadomo, że nigdy nie zostałyby nam przez koncerny z USA sprzedane – mówi Paweł Janas, szef Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Specjalnego.

W piśmie do amerykańskiej ambasador w Warszawie PLP domaga się zatem, by w miejsce nieuwzględnionych oczekiwań offsetowych koncerny z USA rzetelnie zrealizowały przynajmniej podpisane ostatnio (23 stycznia tego roku) porozumienia w sprawie współpracy koncernu Lockheed Martin z Polską Grupą Zbrojeniową.

W łańcuchu dostaw Lockheeda

Przypomnijmy. Lockheed Martin i spółki PGZ porozumiały się, że będą współdziałać przy obsłudze i naprawach eksploatowanych w polskich Siłach Zbrojnych wielozadaniowych samolotów F-16 i transportowcach C-130 Hercules.

Czytaj także: [Wszystkie grzechy F-35](#)

Specjalnie powołane grupy robocze ekspertów obydwu firm zaplanują także współpracę w programach rozwoju bezzałogowych systemów latających następnej generacji.

MON sygnalizowało już wcześniej zainteresowaniem nowymi bojowymi dronami (tzw. "lojalnymi skrzydłowymi") towarzyszącymi supermyśliwcom F-35. Ich zakup przewiduje modernizacyjny Program "Harpi Szpon".

F-35A Lightning II. Fot./Andrzej Kiński

PLP w liście do ambasador Mosbacher oczekuje, że umowy, które zwykle wcześniej pozostawały wyłącznie na papierze zostaną zrealizowane. Chodzi m.in. o współdziałanie przy budowaniu centrów obsługi starszych samolotów w oparciu o przemysłowy potencjał PGZ. W liście mowa także o pogłębieniu współpracy i włączeniu polskich firm w globalny łańcuch dostaw Lockheed Martina.

Amerykański koncern miałby także otworzyć możliwości eksportu produktów PGZ poprzez relacje ze swoimi klientami w ponad 50 krajach na świecie.

Tags:

- [F-35](#)
- [F-35A Lightning II](#)
- [Program Harpia](#)

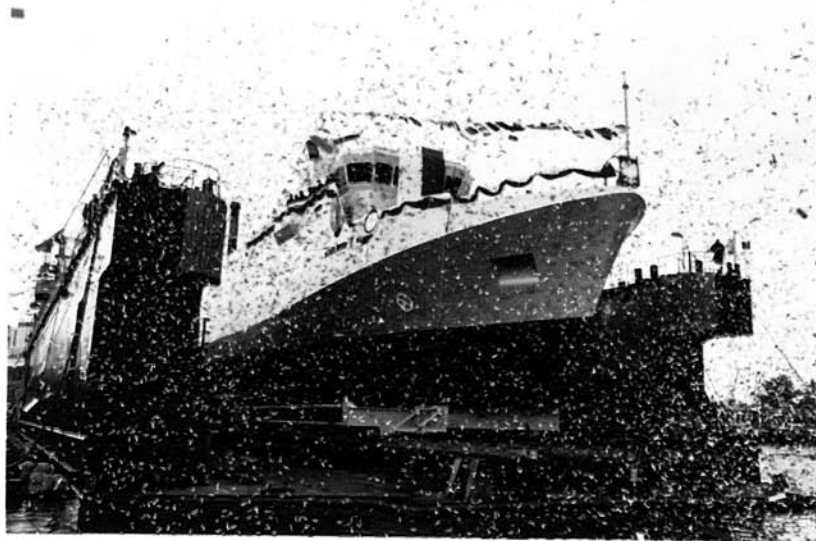
Autor: Zbigniew Lentowicz

18.02.2020 r.

- [© Licencja na publikację](#)
- **©© Wszystkie prawa zastrzeżone**

Marynarka Wojenna wymaga osłony i wzmocnienia

Napisane przez R.Ch.

W porównaniu do innych rodzajów sił zbrojnych Marynarka Wojenna RP znajduje się w najgorszej sytuacji technicznej i posiada najniższy wskaźnik procentowy nowoczesnego sprzętu, a średni wiek okrętów znacznie przekracza 30 lat. Jedynymi nowo pozyskanymi jednostkami są niszczyciel min ORP Kormoran oraz okręt patrolowy ORP Ślęzak, przy czym należy zaznaczyć, z całym naciskiem, iż są to jednostki zabezpieczenia bojowego i nie mają one niemal żadnego wpływu na zdolności zwalczania sił ewentualnego przeciwnika. Co więcej, w przypadku działań wojennych, same będą wymagać osłony ze względu na znikome zdolności do samoobrony – ostrzega Polskie Lobby Przemysłowe w stanowisku przekazanym najważniejszym decydom w naszym państwie i najwyższym dowódcom wojskowym.

PLL przypomina, że zadania Marynarki Wojennej to nie tylko obrona naszego wybrzeża. Niedawno rząd zdecydował o dywersyfikacji dostaw surowców strategicznych, co de facto, w niedległej perspektywie oznacza znaczne ograniczenie lub rezygnację z dostaw gazu ziemnego i ograniczanie dostaw ropy z kierunku rosyjskiego. Alternatywą dla tej decyzji jest importowanie surowców drogą morską, zarówno ropy naftowej jak i skroplonego gazu ziemnego.

Co się stanie jak Rosja zablokuje Cieśniny Bałtyckie

Jednocześnie uruchamiany jest wielki proces inwestycyjny związany z budową Portu Centralnego w Gdańsku i Portu Zewnętrznego w Gdyni. Wszystko to dzieje się w czasie, gdy **Marynarka Wojenna RP jest niezdolna do wykonywania swoich podstawowych**

zadań. A przecież nie można wykluczyć scenariusza, gdzie w sytuacji dużego napięcia politycznego wrogie nam państwo wprowadza blokadę morską dostaw strategicznych surowców energetycznych. Blokada ta może być zorganizowana przed wejściem w Cieśninę Bałtyckie, gdzie każdy ze statków kierujący się do polskich portów byłby zatrzymywany i zmuszony do zmiany portu docelowego. **Zbliżony scenariusz został przećwiczony w sierpniu 2019 r. przez rosyjską marynarkę wojenną w czasie ćwiczenia pod kryptonimem „Tarcza Oceanu 2019”.**

Z punktu widzenia przeciwnika blokada w tym miejscu miałaby dwie podstawowe zalety. Byłaby prowadzona na wodach międzynarodowych oraz daleko poza polską strefą odpowiedzialności. Co najważniejsze, tego typu działania nie wyczerpują znamion Artykułu V Traktatu Północnoatlantyckiego, zatem najprawdopodobniej **nie spowodowałyby pożądanego reakcji państw Sojuszników.**

Będzie to sytuacja, z którą Polska będzie musiała, najprawdopodobniej, zmierzyć się sama. I nie ma tu żadnego znaczenia, że w umowie na dostawy LNG ze Stanów Zjednoczonych jest zawarta klauzula, iż obowiązkiem sprzedawcy jest dostarczenie gazu do portu odbiorcy. W przypadku blokady, sprzedawca powoła się na siłę wyższą i nawet uzyskanie odszkodowania za nie zrealizowanie dostaw będzie problematyczne. - *W takiej sytuacji Polska stanie przed realną perspektywą zimnych mieszkań, pustych baków i przestojów w gospodarce* – ostrzega PLL. Nie będzie żadnych narzędzi do reakcji, zarówno ze względu na brak okrętów zdolnych do wykonywania operacji przeciwblokadowych na akwenach oddalonych od własnych baz jak i brak odpowiednich systemów walki na okrętach obecnie posiadanych.

Drugi, potencjalny rejon zagrożenia, to polskie koncesje na Morzu Północnym. Od pewnego czasu, dzięki nabyciu praw do eksploatacji pól naftowych i gazowych przez Lotos i PGNiG (spółki skarbu państwa), prowadzone jest wydobywanie surowców energetycznych z tamtych obszarów. Podobnie, jak w przypadku blokady morskiej, nie jesteśmy przygotowani do podjęcia działań, gdyby ktokolwiek zagroził bezpieczeństwu i ciągłości prac wydobywczych.

Marynarka Wojenna jest nie tylko do obrony wybrzeża

- *Polskie Lobby Przemysłowe z ubolewaniem stwierdza, że nie troszczymy się nawet o pełnowymiarowe własne bezpieczeństwo, które sprowadzamy w aspekcie morskim wyłącznie do obrony wybrzeża* – informuje prof. nadzw. dr hab. **Paweł Soroka**, koordynator PLP.

Tym bardziej, że systematyczny udział Marynarki Wojennej RP w bieżących działaniach na korzyść światowego bezpieczeństwa zapewniłby ochronę naszych politycznych, militarnych i gospodarczych interesów na istotnych dla kraju akwenach. A przecież w przyszłości zależność pomiędzy interesamiorskimi a pomyślnością Polski będzie stale rosnąć.

Szczególny niepokój budzi **brak rozpoznania nad morzem, którego uwiad uniemożliwia wykorzystanie pełnego zasięgu posiadanego uzbrojenia.** Jest to sytuacja absolutnie kuriozalna. Kolejny problem to głębina morską, czyli stan naszych sił podwodnych. Jeszcze niedawno ich potencjał stanowiło 5 okrętów podwodnych. Obecnie to zaledwie trzy, mocno wyeksploatowane jednostki. Jest to nabyty przez Polskę w 1986 roku i wyprodukowany w Związku Radzieckim ORP „Orzeł” oraz 2 (z pierwotnych 4) okręty podwodne typu Kobben, wyprodukowane w Niemczech dla Norwegów w II. połowie lat sześćdziesiątych, a następnie pozyskane przez Polskę w 2002 roku.

Ponadto **Wybrzeże RP stało się najsłabszym ogniwem systemu obrony państwa i najłatwiejszym do spenetrowania przez środki napadu powietrznego przeciwnika.** Co więcej, żaden inny rodzaj sił zbrojnych nie będzie w stanie wypełnić tej luki, w tym Wojska

Lądowe, czy Wojska Obrony Terytorialnej z przyczyn oczywistych, bo nie jest to ich domena działań i nie mają takich zdolności. Natomiast Siły Powietrzne ze względu na brak odpowiednich do działań nad morzem samolotów i ich niewielką liczbę.

Potrzeba więcej niż dwa okręty wielozadaniowe

W tej sytuacji niezbędne jest – proponuje PLL – pozyskanie, w ramach programu „MIECZNIK”, więcej niż dwóch – jak założono w Planie Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych RP na lata 2021-35 – okrętów wielozadaniowych nowego typu, najlepiej klasy Fregata, z zaawansowanymi systemami rakietowymi. Pozwoli to na osłonę przeciwlotniczą, zarówno pasa nadmorskiego i wybranych części akwenów, jak też na wykonywanie głębokich uderzeń na terytorium przeciwnika rakietami manewrującymi. **Każdy z tego typu okrętów stanowi połączenie zdolności systemów PATRIOT i HIMARS, gdyż z tej samej platformy mogą być wystrzeliwane zarówno rakiety do zwalczania celów powietrznych, jak i rakiety manewrujące dalekiego zasięgu typu woda-ziemia.**

Pozyskanie tego typu okrętów zapewni nowe zdolności sił morskich do wykonania uderzeń rakietowych na siły przeciwnika w ramach wsparcia sił lądowych. Ponadto, zdolności systemów okrętowych oraz specyfika środowiska morskiego sprawiają że okrętowe systemy obserwacji „widzą” dalej niż ich odpowiedniki rozmieszczone na lądzie, przez co umożliwiają szybszą reakcję na pojawiające się zagrożenie uderzeniem z powietrza. Ich pozyskanie pozwoli również na zdobycie zdolności współdziałania z Siłami Morskimi USA, jak czynią to Niemcy, Norwegowie, Duńczycy czy Hiszpanie.

PLL proponuje, aby **nie zaczynać projektowania jednostki od podstaw - należy sięgnąć po gotowe i sprawdzone rozwiązania.** Ta organizacja zaleca, by program budowy okrętów typu MIECZNIK był realizowany siłami krajowego potencjału przemysłowego, w oparciu gotowy i sprawdzony projekt, stocznie prywatne i należące do Polskiej Grupy Zbrojeniowej oraz pozyskanie strategicznego partnera zagranicznego o wieloletnim doświadczeniu w zarządzaniu projektami budowy zaawansowanych okrętów wojennych. Pozwoli to nie tylko na sprawną, terminową realizację programu w ramach założonego budżetu ale również na pozyskanie kompetencji wytwórczych oraz know-how w zarządzaniu, a także wejście polskiego przemysłu okrętowego w łańcuch produkcji i dostaw potencjalnego partnera zagranicznego.

Bez decyzji o budowie wielozadaniowych okrętów uderzeniowych posiadamy i będziemy posiadać wyłącznie Marynarkę Wojenną czasu pokoju, niezdolną do prowadzenia działań bojowych na morzu. Tymczasem polskie porty, które tylko w zeszłym roku, przyniosły 40 mld zł dochodów do Skarbu Państwa wymagają sił morskich zdolnych do ich osłony i obrony w czasie kryzysu i wojny.

Bałtyk sprzyja okrętom podwodnym

W najbliższych latach, należy przystąpić do realizacji programu ORKA. Okręty podwodne wyposażone w pociski rakietowe będą zdolne do realizacji funkcji odstraszania konwencjonalnego. Jednocześnie hydrologia Bałtyku sprzyja okrętom podwodnym bardziej, niż zwalczającym je siłom przeciwnika, zwłaszcza w warunkach tzw. strefy odmowy dostępu (A2AD). Okręty podwodne mogą być jedynym rodzajem sił okrętowych Marynarki Wojennej zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu. Dlatego realizacja programu ORKA będzie kluczowym czynnikiem warunkującym podtrzymanie zdolności operacyjnych polskich sił podwodnych, zwłaszcza po nieuchronnym, zbliżającym się wycofaniu pozostałych dwóch okrętów podwodnych typu Kobben.

Rozwiązanie problemów Marynarki Wojennej RP to jedno z największych wyzwań stojących przed rządem odpowiedzialnym za Siły Zbrojne RP, a także politycznymi

KALENDARIUM

Polskiego Lobby Przemysłowego

(marzec 2019 r. – marzec 2020 r.)

– 1 marca 2019 r. odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”), która wyłoniła laureatów VII edycji tego Wyróżnienia.

– W sobotę 23 marca 2019 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie miała miejsce uroczystość 26-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. W uroczystości wzięli udział m.in.: prof. dr hab. Witold Modzelewski – przedstawiciel Prezydenta RP Andrzeja Dudy, Posłowie na Sejm RP: Zbigniew Gryglas, Andrzej Smirnow i Jacek Wilk, płk Piotr Szumowski – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego i ppłk Mariusz Boruciński – reprezentujący Dowództwo Generalne Rodzajów Sił Zbrojnych, działacze związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, oraz dziennikarze.

– W dniu 5 lipca 2019 r. w siedzibie Federacji Związków Zawodowych Metalowców i Hutników w Warszawie odbyło się zwołane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego posiedzenie inaugurujące działalność zespołu eksperckiego, którego celem będzie opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu bojowego najnowszej generacji F-35.

– 3 września w ramach XXVII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Przemysł obronny głównym podmiotem polityki gospodarczo-obronnej Polski, na którą zapraszamy. Jej organizatorami będą: Instytut Polityki Mię-

dzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Społeczną Akademią Nauk, Staropolską Szkołą Wyższą, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polską Agencją Przemysłowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym.

– W dniach 18-19 września 2019 r. w Lotniczej Akademii Wojskowej w Dęblinie odbyła się Konferencja Naukowo-Techniczna „Securitech & Defense 2019. Nowoczesne technologie militarne i cywilne”, której współorganizatorem było Polskie Lobby Przemysłowe.

– 22 września 2019 roku w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka.

– 26 września 2020 roku odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

– 14 października 2020 r. odbyło się drugie posiedzenie zespołu eksperckiego, którego celem będzie opracowanie propozycji do umowy offsetowej w związku z zamiarem pozyskania wielozadaniowego samolotu bojowego najnowszej generacji F-35.

– 21 października 2020 r. w Warszawie odbyła się uroczystość 100-lecia powstania Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, w którym wziął udział koordynator PLP prof. ucz. dr hab. Paweł Soroka.

– 16 grudnia 2019 roku w sali Bialskiego Centrum Kultury w Białej Podlaskiej odbył się finał IV Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym. Jednym z jego organizatorów było Polskie Lobby Przemysłowe. Przewodniczącym Rady Głównej Olimpiady był prof.ucz.. dr hab. Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.

– 20 stycznia 2020 r. odbyło się rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

– 18 grudnia 2018 r. r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

– 12 lutego 2020 roku z inicjatywy Stanisława Janasa – przewodniczącego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego w Warszawie doszło do spotkania, zorganizowanego wspólnie z Polskim Lobby Przemysłowym, poświęconego przyszłości polskiego przemysłu lotniczego, w tym produkującego na rzecz Sił Powietrznych. Wzięli w nim udział eksperci i praktycy wiele lat związani z przemysłem lotniczym i jego zapleczem badawczo-rozwojowym, zarówno z sektora państwowego, jak i prywatnego, oraz przedstawiciele związków zawodowych posiadających swoje organizacje w przedsiębiorstwach lotniczych.

– 20 stycznia 2020 r. odbyło się rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

– 3 marca 2020 r. odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” („Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu”), która wyłoniła laureatów VIII edycji tego Wyróżnienia.

BIBLIOGRAFIA

dotychczasowych wydawnictw PLP

Dotychczas ukazały się następujące wydawnictwa Polskiego Lobby Przemysłowego:

- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, Warszawa, marzec 1994 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 2, Warszawa, marzec 1995 r.
- Sektor naftowy w Polsce, Polskie Lobby Przemysłowe (oprac. mgr inż. Marian Bardecki i dr Paweł Soroka), Warszawa, maj 1995 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 4, Warszawa, marzec 1996 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 5, Warszawa, marzec 1997 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 6, Warszawa, marzec 1998 r.
- I Ogólnopolskie Sympozjum „LNG Poland '98” (materiały i opracowania), Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów, Polskie Lobby Przemysłowe i Biuro Promocji Inwestycji EGERIA, Jastrzębia Góra, czerwiec 1998 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 7, Warszawa, marzec 1999 r.
- Konferencja „Strategia przekształceń polskiej energetyki” (opracowania). Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Ruchu Ciągłego, Polskie Lobby Przemysłowe, Legnica, 18 listopada 1999 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 8, Warszawa, marzec 2000 r.
- Polska Racja Stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego. Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 9, Warszawa, marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy kompleksu paliwo-energetycznego w Polsce” (referaty), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Związek Zawodowy Górników w Polsce, Katowice, 7 marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Krajowa Rada Lotnictwa, Warszawa, 9 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 30 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy polskiego hutnictwa”, Krajowa Sekcja Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „Kontra”, Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80”, Dąbrowa Górnicza, 13 lipca 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Alternatywne koncepcje przekształceń polskiego systemu gazowniczego” (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSZZ „Solidarność” i Sekcja Górnictwa Naftowego i Gazownictwa Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 14 listopada 2000 r.
- Ogólnopolskie Forum „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność polskiej gospodarki (w warunkach globalizacji) (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Ogólnokrajowe Zrze-

- szenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 9 stycznia 2001 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska. Publikacja nr 10, Warszawa, marzec 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Sposoby ratowania polskiego hutnictwa”, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, NSZZ „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” i Związek Zawodowy „Kontra”, Częstochowa, 19 kwietnia 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Zagrożenia dla polskiego przemysłu samochodowego” (teksty wystąpień), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Tychy, 13 czerwca 2001 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Ustawa o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKP. Naprawa czy destrukcja polskiej kolei?” Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 6 listopada 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa, 12 grudnia 2001 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2001 i początku 2002 roku. Publikacja nr 11, Warszawa, marzec 2002 r.
 - Ogólnopolskie Forum Programowe „Alternatywne koncepcje przezwyciężenia kryzysu gospodarczego w Polsce”

- (teksty wystąpień), Ogólnopolski Komitet Protestacyjny i Polskie Lobby Przemysłowe, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Warszawa, 14 listopada 2002 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2002 i początku 2003 roku. Publikacja nr 12, Warszawa, marzec 2003 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Polska potrzebuje narodowych kolei. Alternatywne propozycje funkcjonowania i rozwoju Polskich Kolei (materiały)”, Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Warszawa 2 marca 2004 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2003 i początku 2004 roku. Publikacja nr 13, Warszawa, marzec 2004.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2004 i początku 2005 roku. Publikacja nr 14, Warszawa, marzec 2005 r.
 - O stanie państwa i sposobach jego naprawy. Raport Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 15, Kongregacja Przemysłowo-Handlowa OIG, Warszawa, czerwiec 2005 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2006 i początku 2007 roku. Publikacja nr 16, Warszawa, marzec 2006 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska. Publikacja nr 17, Warszawa, marzec 2007 r.

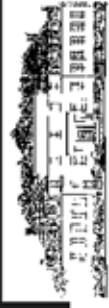
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2007 i początku 2008 roku. Publikacja nr 18, Warszawa, marzec 2008 r.
- Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, Polskie Lobby Przemysłowe, Dęblin 29 października 2008 r.
- Ogólnopolska Konferencja pt. „Przekształcenia polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego”, Polskie Lobby Przemysłowe i Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych, Warszawa 2008 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2008 i początku 2009 roku, Publikacja nr 19, Warszawa, marzec 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe i Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii i Marynarki Wojennej, Modernizacja Marynarki Wojennej RPA przezwyciężenie kryzysu gospodarczego w Polsce, AMW Gdynia 1009.
- Krajowa Rada Spółdzielcza i Polskie Lobby Przemysłowe, Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju, Warszawa, 12 października 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2009 i początku 2010 roku, Publikacja nr 20, Warszawa, marzec 2010 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2010 i początku 2011 roku, publikacja nr 21, Warszawa, marzec 2011 r.
- Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki (materiały konferencyjne), (redakcja naukowa i wstęp P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe i Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa 2011 r.
- Raport. Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce, (redakcja J. Ho-

- rodecki, P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Warszawa 2011 r.
- Przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (referaty i wystąpienia), Polskie Lobby Przemysłowe i Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Warszawa, 19 września 2011 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2011 i początku 2012 roku, publikacja nr 23, Warszawa, marzec 2012 r.
 - Organizacja i struktura polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego jako istotnego elementu systemu obronnego państwa, Polskie Lobby Przemysłowe, Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju, Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Kielce, 5 września 2012.
 - Wojska Specjalne w systemie obronnym RP – aspekty organizacyjne, dotkrynalne i modernizacyjne. Materiały z konferencji, Akademia Obrony Narodowej, Dowództwo Wojsk Specjalnych, Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa 2013.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. XX-lecie powstania. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2012 i początku 2013 roku, publikacja nr 24, Warszawa 2013 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2013 i początku 2014 roku, publikacja nr 25, Warszawa marzec 2014 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2014 i początku 2015 roku, publikacja nr 26, Warszawa marzec 2015 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2015 i początku 2016 roku, publikacja nr 27, Warszawa marzec 2016 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2017 i początku 2018 roku, publikacja nr 28, Warszawa marzec 2017 r.
- Ogólnopolskie Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”, Gdynia, 28 czerwca 2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Forum.
- Polskie Lobby Przemysłowe, WZZ Sierpień 80 KWB Bełchatów, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”, Bełchatów 11.09.2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Konferencji.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Część I. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2017 i początku 2018 roku. Część II. Niektóre dokonania w okresie 25 lat działalności, publikacja nr 29, Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM, Warszawa marzec 2018 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2018 i początku 2019 roku, publikacja nr 30, Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM, Warszawa marzec 2019 r.

WARSZAWSKA SZKOŁA ZARZĄDZANIA SZKOŁA WYŻSZA

01-204 Warszawa, ul. Siedmiogrodzka 3 A, tel. (22) 862 32 24

Rok założenia 1992. Nr rej. MENiS 12.

Studia /dzienne, zaoczne, wieczorowe/

LICENCJACKIE MAGISTERSKIE

oraz studia podplomowe

Kierunek ZARZĄDZANIE

Specjalności:

- Przedsiębiorstwo	- Logistyka
- Kłustry	- Finanse i bankowość
- Projekty	- Kapitał ludzki
- Jakość	- Marketing
- Innowacje	- Administracja

Wszystkie zajęcia prowadzone są w zabytkowym pałacyku, który jest siedzibą Uczelni.

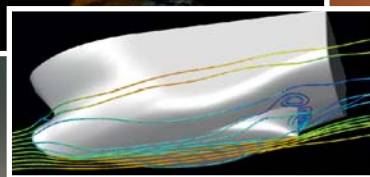
www.wsz-sw.edu.pl

e-mail: sekretariat@wsz-sw.edu.pl

CENTRUM TECHNIKI OKRĘTOWEJ S.A.

ul. Szczecińska 65, 80-392 Gdańsk
tel. 58 307 46 97 e-mail: marketing@cto.gda.pl
www.cto.gda.pl

CENTRUM TECHNIKI OKRĘTOWEJ S.A. to multidyscyplinarny ośrodek badawczo-projektowy z nowoczesnymi urządzeniami i laboratoriami oraz doświadczonymi pracownikami.

Od niemal 50 lat kieruje usługi i produkty do przedstawicieli różnych branż: **budowlanej, kolejowej, energetycznej, szeroko rozumianej gospodarki morskiej, automoto, a także do sektora zbrojeniowego czy medycznego.**

- Projektowanie, wykonawstwo urządzeń badawczych i aparatury pomiarowej.

- Badania modelowe statków, okrętów, jachtów i obiektów oceanotechnicznych.
- Analizy numeryczne w zakresie hydromechaniki (CFD) i mechaniki konstrukcji (FEM).

- Badania ogniowe.
- Badania akustyczne.
- Badania drgań i uderów.
- **Badania baterii do pojazdów elektrycznych.**
- Badania materiałowe.
- Badania poligonowe, próby morskie.

- Weryfikacja stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.
- Ocena zgodności przeciwpożarowego wyposażenia morskiego.

- Współpraca z przedsiębiorstwami, które poszukują rozwiązań pozwalających wprowadzić na rynek nowy lub udoskonalony produkt.

- Badania nad bioimplantami stosowanymi w kardiochirurgii i chirurgii naczyniowej oraz badania nad protezami.

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE
Spółka Akcyjna

Wizualizacja Centralnego Terminalu Multimodalnego mającego powstać w Zdunskiej Woli

Nieruchomości PKP S.A. na rynku TSL

- ▶ Posiadamy atrakcyjne lokalizacje na terenie całego kraju
- ▶ Współpracujemy z sektorem prywatnym
- ▶ Oferujemy
 - nieruchomości z potencjałem dla biznesu TSL
 - grunty zabudowane byłą infrastrukturą kolejową
 - elastyczne podejście do wymagań rynku TSL

KONTAKT

Biuro Logistyki

Naczelnik Wydziału
Agnieszka Gniadek

- ▶ tel. kom. (+48) 783 916 798
- ▶ e-mail: agnieszka.gniadek@pkp.pl

Naczelnik Wydziału
Ewa Piotrowska

- ▶ tel. kom. (+48) 603 510 336
- ▶ e-mail: ewa.piotrowska@pkp.pl

Tereny PKP S.A. w Zdunskiej Woli, na których ma zostać zbudowany terminal multimodalny

www.pkp.pl

www.pkp.pl

Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne S.A.

wcbkt.pl

WCBKT S.A. wywodzi się z powstałego w 1968 roku Zakładu Produkcji Doświadczalnej Wojskowej Akademii Technicznej i od ponad 50 lat działa w obszarze związanym z obronnością i bezpieczeństwem państwa. Aktualnie Spółka wchodząca w skład Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. jest jedynym przedsiębiorstwem w Polsce i jednym z nielicznych na świecie, które kompleksowo wyposaża lotniska wojskowe i cywilne w sprzęt naziemnej obsługi statków powietrznych.

W strukturach spółki działa Centrum Dostaw i Serwisu Sprzętu Naziemnej Obsługi Statków Powietrznych (CDiSS NOSP), zapewniając dostępność i sprawność urządzeń dla wszystkich typów statków powietrznych użytkowanych w Siłach Zbrojnych RP.

**Spółka posiada certyfikaty zarządzania jakością;
ISO 9001:2015, AQAP 2110:2016, Wewnętrzny System Kontroli.**

Urządzenia NOSP

- zasilacze elektroenergetyczne
- zasilacze hydrauliczne
- dystrybutory tlenu
- dystrybutory azotu
- dystrybutory powietrza
- gazyfikatory tlenu
- gazyfikatory azotu
- sprężarki powietrza
- osuszacze
- urządzenia oświetleniowe
- holowniki
- urządzenia diagnostyczne

Urządzenia szkolno-treningowe

- trenażery załóg czołgów T-72 i PT-91 typu BESKID
- trenażery załóg wozów bojowych BWP-1 typu ORTLES

Wyposażenie hangarowo-lotniskowe

- schody pasażerskie
- schody serwisowe
- wózki bagażowe
- przyczepy pod palety i kontenery
- stelaże pod przyczepy i kontenery
- taśmociągi
- wyposażenie terminali cargo

STOPFIRE

- system tłumienia wybuchu i gaszenia pożaru

PROJEKTOWANIE – PRODUKCJA – MODERNIZACJA – SERWIS – SZKOLENIA

Wojskowe Centralne Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne S.A.

ul. Radiowa 13, 01-485 Warszawa

tel. +48 22 749 79 00, fax: +48 261 837 214, e-mail: poczta@wcbkt.pl

YOUR AIRCRAFT OUR POWER

www.wcbkt.pl

MSPPO

XXVIII Międzynarodowy Salon Przemysłu Obronnego

8-11.09.2020, Kielce

TU SPOTYKA SIĘ BRANŻA OBRONNA

Partner strategiczny

www.mspo.pl

polsecure

International Police & Security Expo

Międzynarodowe Targi Policji i Bezpieczeństwa Publicznego

W programie:

- Międzynarodowa Konferencja Policyjna
 - Cyberbezpieczeństwo
 - Modernizacja Policji
- wymiana doświadczeń
- pokazy dynamiczne
- innowacje

24-26 XI
2020

Nowość na
rynku targowym!

Targi Kielce
exhibition & congress centre

www.targikielce.pl

INSTYTUT TECHNICZNY WOJSK LOTNICZYCH

ul. Księcia Bolesława 6, 01-494 Warszawa, Poland

tel.: 261 851 300, faks: 261 851 313

e-mail: poczta@itwl.pl

www.itwl.pl

Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych jest instytutem badawczym nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej. Misją Instytutu jest wspomaganie eksploatacji techniki lotniczej.

Wkład Instytutu w rozwój lotnictwa polskiego wynika przede wszystkim z prac prowadzonych w zakresie niezawodności i szeroko pojętego bezpieczeństwa lotów. Istotny dorobek, znaczący w kraju i za granicą, obejmuje setki opracowań o charakterze naukowo-badawczym, doświadczalno-konstrukcyjnym, które zastosowano w lotnictwie Sił Zbrojnych RP.

OBSZARY BADAWCZE:

- Badania naziemne i w locie
- Systemy diagnostyczne dla techniki lotniczej
- Wspomaganie sterowania eksploatacją
- Symulacja i modelowanie
- Awionika
- Uzbrojenie lotnicze
- Systemy rozpoznania, dowodzenia i szkolenia
- Integracja systemów C4ISR
- Bezzałogowe statki powietrzne
- Struktury kompozytowe
- Diagnostyka powierzchni roboczych lotnisk
- Badania paliw i cieczy roboczych
- Testy i certyfikacje wyrobów

POSIADAMY:

- Koncesję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr B-404/2003
- Natowski Kod Podmiotu Gospodarki Narodowej (NCAGE) 0481H
- Wewnętrzny System Kontroli Nr W-45/10/2017 w zakresie naukowo-badawczego wspomaganie eksploatacji lotniczej techniki wojskowej
- Akredytowane przez PCA laboratoria badawcze
- Certyfikat systemu zarządzania jakością, spełniając wymagania AQAP-2110 i PN-ISO 9001
- Uprawnienia do nadawania tytułu naukowego doktora habilitowanego

Bezzałogowy Statek Powietrzny

— DUCH —

BSP DUCH jest to obserwacyjny samolot kategorii mini o przeznaczeniu zarówno cywilnym jak i wojskowym. Charakteryzuje go niski współczynnik emisji hałasu, czas lotu przewyższający 3 godziny oraz zasięg operacyjny do 35 km.

Do jego głównych zadań należy prowadzenie obserwacji w tym wykrycia, rozpoznania, identyfikacji i wskazywania współrzędnych obiektów. **BSP DUCH** startuje automatycznie z wykorzystaniem kompozytowej wyrzutni startowej oraz wykonuje manewr lądowania w trybie automatycznym wykorzystując przy tym spadochron oraz poduszkę powietrzną. Cały system został opracowany zgodnie z NATO STANAG 4586 i 4703 oraz Normami Obronnymi.

Dane techniczne:

- Maksymalna masa startowa (MTOW) 12 kg
- Rodzaj napędu silnik elektryczny
- Minimalna prędkość lotu 65 km/h
- Maksymalna prędkość lotu. 120 km/h
- Pułap lotu do 4000 m n.p.m.
- Czas lotu > 3h
- Zasięg operacyjny do 35 km
- Zasięg teoretyczny ok. 240 km
- Czas przygotowania do lotu do 15 min
- Kodowanie łączności radiowej AES-256

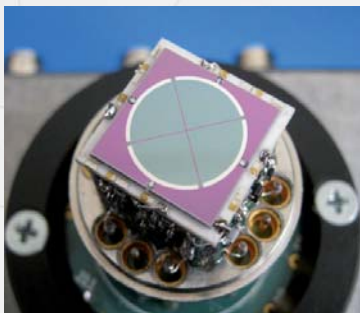

TELESYSTEM

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o. jest miejscem, w którym powstają m.in. części detekcyjno-sterujące polskiego uzbrojenia kierowanego, a więc jego „INTELEKT”. To właśnie tu opracowano i uruchomiono produkcję kluczowych zespołów optoelektronicznych i elektronicznych pocisku przeciwlotniczego **Grom**, a obecnie powstają analogiczne do najnowszego **Pioruna**.

Opracowano również kilka wariantów **Mobilnego Systemu Przeciwlotniczego Kusza**, skonstruowano **Laserowy Podświetlacz Diodowy LPD-A** do systemów uzbrojenia naprowadzanych półaktywnie laserowo, zainicjowano prace nad laserowymi półaktywnymi głowicami naprowadzania artyleryjskiej amunicji precyzyjnego rażenia i lekkiego systemu przeciwpancernego **Pirat**.

Realizacja tych zadań wymagała m.in. opracowania konstrukcji i technologii wytwarzania, unikalnych w skali światowej, **fotodetektorów-fotorezystorów InSb, PbS i PbSe**, specjalistycznej optyki podczerwieni oraz nowoczesnych, hybrydowych przedwzmacniaczy.

Za największe osiągnięcie firmy należy uznać opracowanie **fotodiody InSb**, pracującej w warunkach chłodzenia ciekłym azotem, przewidzianej do zastosowania w układach detekcyjnych samonaprowadzających się rakiet przeciwlotniczych bliskiego zasięgu.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o.

Lubiczów, ul. Warszawska 51, 05-082 Stare Babice, Polska

Tel. (+48 22) 722 00 05, 722 00 15, www.telesystem.eu

TELESYSTEM

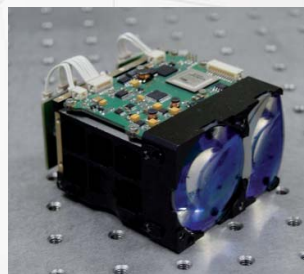
CRW Telesystem-Mesko produkuje także wiele modułów elektronicznych do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych m.in.: blok elektroniki głowicy samonaprowadzania, elektronikę zapalnika, elektronikę mechanizmu startowego, układ zabezpieczenia rakiety przed niepowołanym użyciem, a także współpracujący z nimi sprzęt kontrolno-pomiarowy.

Podjęto prace nad głowicami samonaprowadzającymi do amunicji artyleryjskiej precyzyjnego rażenia, podsterowywanej w końcowej fazie lotu na promieniowanie laserowe do pocisku kalibru 155 mm (armatohaubica KRAB) i 120 mm pocisku moździerzowego (RAK).

CRW Telesystem-Mesko dysponuje też technologią produkcji laserów Nd:YAG, pracujących na fali długości 1064 nm, przy czasie trwania impulsu 10-20 ns i jego energii <100 mJ, w wykonaniu wykonawczym.

Opracowano także „cichy” dalmierz podszumowy, wykorzystujący moduł laserowej diody półprzewodnikowej, pracujący na fali długości 905 nm.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o.
Lubiczów, ul. Warszawska 51, 05-082 Stare Babice, Polska
Tel. (+48 22) 722 00 05, 722 00 15, www.telesystem.eu

60
lecie

1960-2020

WOJSKOWYCH ZAKŁADÓW
· UZBROJENIA ·

80.03

60 lat doświadczenia w technice raketowej

WZU

60
lecie

1960-2020

WOJSKOWYCH ZAKŁADÓW
· UZBROJENIA ·

WZU

Partner w programie WISŁA

AWAT Spółka z o.o.

PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO-WDROŻENIOWE

00-908 Warszawa, ul. Gen. Sylwestra Kaliskiego 2 B, tel.: (+48) 519 088 194

Internet: www.awat.com.pl, e-mail: centr@awat.com.pl

Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe **AWAT** zostało założone w 1989 roku przez Wojskową Akademię Techniczną i jej pracowników w celu komercjalizacji dorobku naukowego i technicznego WAT.

Przedsiębiorstwo zatrudnia etatowo około 20 pracowników, zaś około 300 osób corocznie wykonuje prace techniczne i naukowo-techniczne zawierając umowy o dzieło i umowy zlecenia.

PPW **AWAT** podejmuje zadania, które wymagają wysokich specjalistycznych kwalifikacji i nowatorskich rozwiązań. Ma niezwykle elastyczną strukturę organizacyjną. Zespoły – często interdyscyplinarne – są tworzone dla wykonania konkretnych zadań. W wyniku ich działalności powstają nowe unikalne wyroby, urządzenia i systemy. Satysfakcjonują one zarówno użytkowników, jak i twórców.

W PPW **AWAT** pracują naukowcy i specjaliści, w przeszłości lub aktualnie zatrudnieni w WAT oraz innych placówkach naukowych, głównie wojska. Daje to gwarancję rzetelności, wyniesioną ze środowiska wojskowego oraz wysoki, merytoryczny poziom realizowanych prac.

Główne dziedziny działalności AWAT stanowią:

- ❖ ELEKTRONIKA
- ❖ OPTOELEKTRONIKA
- ❖ INFORMATYKA
- ❖ TECHNIKA SAMOCHODOWA I MASZyny ROBOCZE
- ❖ TECHNIKA LOTNICZA
- ❖ INŻYNIERIA LOTNICZA
- ❖ APARATURA KONTROLNO-POMIAROWA
- ❖ URZĄDZENIA TRENINGOWE I SYMULATORY

Przykładowe usługi i produkty:

- Analizatory zanieczyszczeń powietrza
analizatory gazów spalinowych (AGS-2, AG-4)
dymomierze DGS-1, alkometry A2.0
- Projektowanie systemów informatycznych
- Szkolenia w zakresie wysoko wyspecjalizowanych systemów informatycznych
- Projektowanie i wytwarzanie aparatury optoelektronicznej
- Wytwarzanie mieszanin ciekłokrystalicznych
- Wskaźniki ciekłokrystaliczne
- Techniczna ochrona obiektów
- Komputerowe przeliczniki artyleryjskie
- Urządzenia diagnostyczne stabilizatorów czołgowych
- Urządzenia diagnostyczne wojskowych układów optoelektronicznych
- Urządzenia testująco-diagnostyczne wyposażenia wozów bojowych
- Symulatory obiektów latających
- Mierniki energii promieniowania laserowego
- Filtry optyczne
- Okulary ochronne (przeciwlaserowe do pracy z komputerami dla kierowców)
- Certyfikacja urządzeń laserowych i termowizyjnych
- Analiza składu włosów na zawartość metali

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z siedzibą w Warszawie, ul. Świętokrzyska 14a
tel. 827-17-68; 826-45-55; 826-31-57; fax 826-03-54
e-mail: sekretariat@simp.pl; simp@simp.pl; http: //www.simp.pl

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą ok. 10.000 inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. SIMP założony w 1926 r. jest organizacją o 89-letniej tradycji.

Stowarzyszeniem kieruje Zarząd Główny. Prezesem SIMP w bieżącej kadencji (2018-2022) jest kol. Piotr Janicki.

Organizacyjnie SIMP składa się z 48 oddziałów oraz z 22 sekcji i towarzystw naukowo-technicznych o charakterze branżowym (np. Sekcja Spawalnicza, Poligrafów, Towarzystwo Naukowo-Techniczne Pojazdy Szynowe, Polskie Towarzystwo Inżynierów Motoryzacji, Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa, Towarzystwo Okrętowców Polskich KORAB).

Największym oddziałem Stowarzyszenia jest Oddział Poznański SIMP, skupiający 670 członków. Pracami Oddziału kieruje jego Prezes – kol. Piotr Janicki.

Działalność statutową SIMP, która skupia się w domach technika NOT i domach mechanika, wspiera sieć około 80 ośrodków działalności gospodarczej, realizujących prace inżynierskie, głównie w obszarze mechaniki. Podstawowe agendy działalności gospodarczej SIMP to: Zamek SIMP w Rydzynie im. prof. Henryka Mierzejewskiego, Zespół Ośrodków Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego w Warszawie, Zespół Ośrodków Doskonalenia Kadr w Warszawie, Zespół Ośrodków Kwalifikacji Jakości WYROBÓW w Katowicach, Oficyna Wydawnicza SIMPRESS. SIMP jest wydawcą 8 czasopism naukowo-technicznych. Najstarszym czasopismem jest „Mechanik”, założony w 1909 r.

Od 28 czerwca 2006 r. SIMP posiada certyfikat nadany przez UDT-CERT, potwierdzający wdrożenie i stosowanie Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001 : 2009.

SIMP od początku istnienia PLP uczestniczy w jego pracach, a ukoronowaniem dotychczasowego współdziałania między naszymi organizacjami jest podpisane w dniu 10 marca 2004 roku porozumienie o współpracy.

Szczególnie aktywnie w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego, w charakterze przedstawicieli w komisjach problemowych PLP, uczestniczą członkowie SIMP Oddziału Warszawskiego.